

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

6726 *Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

O sector financeiro e, en especial, o bancario desempeñan un papel económico vital ao operaren como canle máis potente de transformación do aforro en financiamento para empresas, familias e administracións públicas. O acceso a este crédito en condicións competitivas, tanto en termos de custo como de volume, é condición indispensable para o crecemento da economía e está, por tanto, intimamente vinculado á creación de emprego e riqueza nacional. Ao mesmo tempo, o risco e a incerteza son consubstanciais á actividade bancaria. A propia tendencia cíclica das economías, o natural apetito das empresas financeiras por modelos de negocio que dan prioridade á optimización de beneficios a curto prazo, a impredecible evolución da innovación financeira e a crecente e mundial interdependencia entre entidades e mercados financeiros poden conducir estas institucións e o conxunto das economías a situacións de dificultade, con graves consecuencias sobre o funcionamento global do sistema económico. Estas consecuencias atinxen en ocasións dimensións tales que poden chegar a exixir o apoio financeiro público e apartar, deste modo, o sector financeiro da regra do mercado, xeral e espontánea, de quebra individual e selección de axentes. Por todo o anterior, corresponde ao ordenamento xurídico articular, cunha profundidade interventora maior que as empregadas noutras áreas da actividade económica, a regulación necesaria para a mellor prevención e xestión dos riscos financeiros e, a un tempo, o fomento das condicións máis favorables de financiamento da economía. Pódese dicir que o fundamento último de toda a lexislación financeira consiste na necesidade de garantir a estabilidade e o funcionamento eficiente dos mercados financeiros co fin de protexer os axentes implicados, en especial, os clientes e investidores, e, en última instancia, proporcionar ás economías as condicións de financiamento, óptimas pero prudentes, para impulsar a súa prosperidade no longo prazo.

En definitiva, a actividade bancaria debe estar suxeita a normas que concilien a necesaria capacidade das entidades de crédito para o desenvolvemento dos seus fins no contexto dunha economía de mercado, coa debida ordenación e disciplina sobre aqueles aspectos que poden ocasionar, como xa aconteceu en ocasións anteriores, graves prexuízos á economía.

Estas consideracións, froito dunha experiencia sustentada no tempo e da sucesión de crises, foron tidas en conta polo lexislador desde o instante en que a actividade financeira se situou nun lugar central da economía e impulsaron a creación do sistema español de regulación e supervisión de entidades de crédito. As primeiras normas referidas ao sector bancario español, até entón alleo a calquera inxerencia pública, foron a Lei de bancos de emisión e a Lei de sociedades de crédito de 1854. Mais a auténtica lexislación inaugural dun marco abrangente de regulación prudencial foi a Lei relativa á ordenación bancaria

de 1921, coñecida como Lei Cambó, quen na defensa nas Cortes do proxecto de lei xa sinalaba que «os quebrantos dun banco non afectan unicamente os seus accionistas, afectan os seus clientes, afectan toda a economía do país...». Desde entón sucedéronse as normas que deron continuidade á intervención dos poderes públicos, como a Lei de ordenación bancaria, do 31 de decembro de 1946, que derroga definitivamente esta lei, ou a Lei de bases de ordenación do crédito e a banca, do 14 de abril de 1962.

O último corpo legal de regulación prudencial bancaria, que se substitúe con esta lei, é o formado pola Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigacións de información dos intermediarios financeiros, e a Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito. Estas normas xurdiron de dúas circunstancias históricas que hoxe resultan claramente recoñecibles. En primeiro lugar, a profunda crise que afectou o conxunto do sistema bancario entre os anos 1977 e 1985 e que orixinou a quebra de máis da metade dos bancos que operaban no país a principios de 1978. E, en segundo lugar, a incorporación de España á Comunidade Económica Europea en 1986, que abriu a actual etapa de vinculación da regulación financeira española á prolífica evolución do acervo comunitario nesta materia.

Desde entón, a lexislación bancaria, influída polo dereito da Unión Europea e os acordos internacionais da materia, foi configurando un tecido legal complexo e profundo que opera na práctica como un auténtico estatuto profesional das entidades de crédito. Este corpo legal encárgase, en primeiro lugar, da vixilancia continuada da solvencia e xestión de riscos das entidades, atribuída con amplas prerrogativas ao Banco de España. Pero non se limita en absoluto a esa vixilancia e alcanza outros elementos moi substantivos e peculiares da regulación das entidades de crédito como son a reserva de actividade, o control do acceso e idoneidade de directivos e accionistas máis significativos, o reforzo específico das exixencias de goberno corporativo ou, en última instancia, o tratamento singularísimo das entidades con dificultades de viabilidade, que inclúe a posibilidade de intervención e substitución dos seus administradores ou a imposición de perdas aos seus respectivos acredores.

Do mesmo modo que sucedera a mediados dos anos oitenta, a nova regulación que incorpora esta lei vén impulsada por dúas poderosas correntes. Unha é a evolución internacional do dereito bancario e a outra é a constatación que a crise financeira deixou sobre a necesidade de mellorar a calidade da regulación prudencial de entidades de crédito.

En efecto, un dos cambios máis substanciais que se produciu no mercado financeiro nas últimas décadas ten que ver coa completa internacionalización desta actividade, en paralelo, pero tamén á vangarda, do fenómeno de maior alcance de globalización económica. Este feito tivo importantes repercusións no ámbito normativo pois, ao mesmo tempo que se aplicaban os sistemas de supervisión e regulación a escala nacional, o negocio bancario facíase global e constatábase a necesidade de adoptar unha perspectiva regulatoria supranacional. Por isto, téntase agora harmonizar os requisitos prudenciais da normativa de solvencia a escala global evitando indesexables arbitraxes regulatorias entre diferentes xurisdicións e, ao mesmo tempo, mellorar as ferramentas de cooperación internacional entre supervisores.

A autoridade internacional que lidera a harmonización da regulación financeira internacional é o Comité de Basilea de Supervisión Bancaria. A través dos acordos alcanzados por este comité articulouse unha primeira regulación que fixou para as entidades de crédito un capital mínimo do 8% sobre o conxunto dos seus riscos (Basilea I, 1988). Posteriormente, en 2004, perfeccionouse a normativa (Basilea II) mellorando a sensibilidade dos mecanismos de estimación do risco e construíndo dous novos piares: a autoavaliación do risco por cada entidade en diálogo co supervisor (piar II) e a disciplina de mercado (piar III).

Pero ningunha das dúas reformas anteriores, incorporadas en España a través das respectivas transposicións do dereito da Unión Europea, evitou os efectos da crise desencadeada en 2008. A calidade e cantidade do capital das entidades mostrouse insuficiente para absorber as perdas orixinadas nun contexto de fortes turbulencias e a

regulación tampouco logrou coutar o comportamento procíclico das entidades, que incrementaron excesivamente o crédito na fase de expansión e o reduciron substancialmente na recesión, o que agravou inicialmente a inestabilidade financeira e despois empeorou os efectos e a duración da crise económica.

Dados os importantes desafíos que sobre a estabilidade dos mercados financeiros e sobre a economía mundial xurdiron a partir de 2008, e após o impulso político dos grandes líderes mundiais reunidos en novembro daquela ano en Washington arredor do Grupo dos Vinte, o Comité de Basilea de Supervisión Bancaria acordou en decembro de 2010 o «Marco regulador global para reforzar os bancos e sistemas bancarios» (Basilea III), que, tentando evitar futuras crises e mellorar a cooperación internacional, veu a reforzar significativamente as exixencias de capital dos bancos.

A Unión Europea trasladou ao seu ordenamento xurídico os citados acordos mediante o Regulamento (UE) n.º 575/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, sobre os requisitos prudenciais das entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento, e polo que se modifica o Regulamento (UE) n.º 648/2012 e a Directiva 2013/36/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e á supervisión prudencial das entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento, pola que se modifica a Directiva 2002/87/CE e se derrogan as directivas 2006/48/CE e 2006/49/CE, cuxa transposición ao noso ordenamento se iniciou co Real decreto lei 14/2013, do 29 de novembro, de medidas urxentes para a adaptación do dereito español á normativa da Unión Europea en materia de supervisión e solvencia de entidades financeiras, e que agora se continúa. Estas normas da Unión Europea teñen, pola súa vez, unha misión e dimensión maiores que a mera adopción dos acordos de Basilea III, xa que, por unha parte, profundan no obxectivo de reducir a excesiva dependencia das axencias de cualificación crediticia para a medición das exposicións a distintos riscos e, por outra, avanza substancialmente na creación dunha auténtica normativa bancaria única en materia de solvencia. Este exercicio de harmonización será imprescindible para a constitución da Unión Bancaria, que se apoiará firmemente nesta normativa financeira común para a constitución dos mecanismos únicos de supervisión e resolución de entidades de crédito da zona euro. Así mesmo, a redución da dependencia das axencias de cualificación externa resulta imprescindible para reforzar a solvencia, mentres que a crise financeira puxo de manifesto como os métodos de análise destas axencias infravaloraron os riscos de determinados activos.

Durante os últimos anos España coñeceu os graves efectos ocasionados pola crise de entidades de crédito. A inviabilidade de certas entidades de crédito sen apoios financeiros exixiu unha decidida intervención pública para abordar o seu saneamento e reestruturación. Realizado este esforzo, procede aprobar agora unha nova regulación prudencial que asegure un marco en que as nosas entidades financeiras exerzan as súas actividades, por outro lado vitais para a economía, co menor risco posible para a estabilidade financeira do país.

II

O obxecto principal desta lei é adaptar o noso ordenamento aos cambios normativos que se impoñen no ámbito internacional e da Unión Europea, continuando a transposición iniciada polo Real decreto lei 14/2013, do 29 de novembro. Neste senso, o Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e a Directiva 2013/36/UE, do 26 de xuño, supoñen, como xa se mencionou, unha alteración substancial da normativa aplicable ás entidades de crédito, unha vez que aspectos tales como o réxime de supervisión, os requisitos de capital e o réxime sancionador son profusamente modificados.

Pero esta lei tamén aborda unha empresa cuxa realización foi vivida como unha necesidade durante anos, como é a refundición nun único texto das principais normas de ordenación e disciplina de entidades de crédito. A moi frecuente modificación das leis vixentes foi deteriorando a súa intelixibilidade de tal modo que a regulación carecía xa do mínimo rigor sistemático necesario para garantir a coherencia de conxunto e facilitar a

súa correcta aplicación e interpretación. A elaboración, por tanto, dun texto normativo único, no cal, ao mesmo tempo que se leva a cabo a transposición da normativa ditada recentemente pola Unión Europea, se integran as normas do ámbito nacional que regulan a materia de forma dispersa e inconexa, contribúe decisivamente á mellora da eficiencia e da calidade do noso ordenamento financeiro.

Esta lei contén, por tanto, o núcleo esencial do réxime xurídico aplicable ás entidades de crédito, sen prexuízo da existencia doutras normas especiais que regulan aspectos concretos da súa actividade ou o réxime xurídico particular dun tipo específico de entidade de crédito, como sucede coas caixas de aforros e as cooperativas de crédito.

A estrutura do texto debe explicarse partindo da súa imbricación co Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, da súa vocación de transposición da Directiva 2013/36/UE, do 26 de xuño, e das disposicións nacionais actualmente en vigor que cómpre refundir. O regulamento e a directiva constitúen o réxime xurídico fundamental de solvencia e acceso á actividade das entidades de crédito. Esta lei regulará os aspectos xerais do réxime xurídico de acceso á condición de entidade de crédito, o funcionamento dos seus órganos de goberno e os instrumentos supervisores e sancionadores que empregarán autoridades para garantir a plena eficacia da normativa. O Regulamento da Unión Europea, polo seu lado, establece as obrigacións fundamentais dos requisitos de capital e solvencia e a adecuada xestión de riscos das entidades.

O título I inclúe as disposicións xerais do réxime xurídico que rexerá as entidades de crédito. Así, recolle a súa definición e enumera aquelas entidades que son consideradas de crédito, establece o contido da actividade cuxo exercicio está reservado exclusivamente a estas entidades e as fontes do seu réxime xurídico.

Adicionalmente, este título regula outros aspectos que, pola súa especialidade, están vinculados á propia natureza das entidades de crédito e que se desenvolven nos capítulos seguintes: o réxime de autorización e revogación, o réxime de participacións significativas, o réxime de idoneidade e incompatibilidades dos membros do consello de administración ou órgano equivalente e o réxime de goberno corporativo e políticas de remuneracións.

A norma realiza un avance moi substantivo en materia de goberno corporativo. Estas reformas xorden ante a evidencia de que a regulación prudencial das entidades debe promover as prácticas de xestión máis eficientes e óptimas para o desenvolvemento dunha actividade complexa e arriscada como é a financeira. Fundamentalmente, son dúas as áreas afectadas: o establecemento de sistemas de goberno corporativo eficientes e o desenvolvemento dunha política de remuneracións mellor axustada aos riscos no medio prazo da entidade.

Ben que a norma nuclear en materia de solvencia de entidades de crédito é desde o 1 de xaneiro de 2014 o Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, o título II recolle as disposicións na materia que se deben manter no ordenamento nacional. Estas disposicións refírense, en primeiro lugar, á avaliación da adecuación do capital das entidades para o risco que asumen. Esta avaliación constitúe un complemento dos requisitos de recursos establecidos no regulamento cunha vocación claramente xeneralista e automática, que podería non ter en conta as singularidades derivadas do perfil de risco de cada entidade. En definitiva, trátase de que cada entidade determine se os requisitos de capital establecidos no regulamento son suficientes ou se, pola contra, dado o seu modelo de negocio e nivel de exposición ao risco, precisa un nivel de capital maior. A decisión final respecto destes requisitos determínase nun diálogo entre o supervisor e a entidade que se coñece como Piar II de Basilea.

Así mesmo, neste título introdúcense os criterios que debe ter en conta o Banco de España para fixar posibles requisitos de liquidez no marco da revisión das estratexias, procedementos e sistemas implantados polas entidades para dar cumprimento á normativa de solvencia. Esta facultade pretende contribuír á prevención das crises de liquidez, durante as cales as entidades encontran dificultades de acceso aos mercados e isto termina por deteriorar a súa solvencia. Esta facultade é, así mesmo, un complemento individualizado para cada entidade dos requisitos de liquidez que se exixirán a partir de 2016 conforme o disposto polo regulamento.

En terceiro lugar, artículase un conxunto de requisitos de capital de nivel 1 ordinario adicionais aos establecidos no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño. Son os chamados «amortecedores de capital». Dous destes amortecedores teñen un carácter non discrecional: o de conservación de capital e o previsto para entidades de importancia sistémica mundial. Adicionalmente, o amortecedor para outras entidades de importancia sistémica outorga certa discrecionalidade ao Banco de España para a súa exixencia a determinadas entidades. Estes tres amortecedores obedecen á necesidade de contar con suplementos de capital fronte a perdas inesperadas ou de cubrir os riscos orixinados polo carácter sistémico de certas entidades. Por outro lado, o amortecedor anticíclico e o amortecedor contra risco sistémico son ferramentas ao dispor do Banco de España co obxecto de atenuar o efecto procíclico sobre o crédito dos requirimentos de capital e, se for o caso, de abordar a aparición de riscos que poidan afectar o sistema financeiro no seu conxunto. Contra posibles incumprimentos dos preceptos que regulan o réxime dos amortecedores de capital artículase un sistema baseado en restricións ás distribucións e na elaboración dun plan de conservación do capital.

En virtude do título III e de acordo coa lexislación actualmente en vigor, désígnase o Banco de España como autoridade supervisora das entidades de crédito. Para isto, outórganselle as facultades e poderes necesarios para realizar esta función, delimitase o ámbito subxectivo e obxectivo da súa actuación supervisora e concédeselle a capacidade de tomar medidas para garantir o cumprimento da normativa de solvencia. En materia contable, prevese a posibilidade de que o ministro de Economía e Competitividade habilite o Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores ou o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas para establecer e modificar as normas de contabilidade e os modelos a que deberán suxeitarse os estados financeiros das entidades de crédito e das entidades reguladas no artigo 84.1 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, así como os grupos consolidables de determinadas empresas de servizos de investimento e outras entidades. Esta habilitación enténdese sen prexuízo dos informes que o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas deba solicitar en materia de planificación contable.

Así mesmo, dado que a actividade das entidades de crédito se circunscribe nun contorno cada vez máis integrado, particularmente a nivel europeo, é preciso regular as relacións do Banco de España con outras autoridades supervisoras e, en particular, coa Autoridade Bancaria Europea. Neste contexto convén subliñar que a partir da entrada en vigor e completa efectividade do Mecanismo Único de Supervisión na Unión Europea, o Banco de España deberá exercer as súas funcións de supervisión de entidades de crédito en cooperación e sen prexuízo das competencias que serán directamente atribuídas ao Banco Central Europeo, de conformidade co previsto no Regulamento (UE) n.º 1024/2013 do Consello, do 15 de outubro de 2013, que encomenda ao Banco Central Europeo tarefas específicas respecto de políticas relacionadas coa supervisión prudencial das entidades de crédito. O Mecanismo Único de Supervisión desenvolverá unha función fulcral para garantir unha aplicación coherente e eficaz das políticas da Unión en materia de supervisión prudencial das entidades de crédito.

O Banco de España pode acceder a tanta información das entidades de crédito sexa necesaria para realizar un seguimento das actividades realizadas polas entidades. Este seguimento refírese, en particular, aos sistemas, procedementos e estratexias das entidades para cumpriren coa normativa de solvencia, aos riscos a que as entidades poden estar expostas e poderían deteriorar a solvencia da entidade e aos sistemas de Goberno corporativo e de política de remuneracións. Trátase, en definitiva, de detectar de forma temperá incumprimentos da normativa de solvencia e situacións que poderían dar lugar no futuro aos ditos incumprimentos e que supoñen un perigo para a estabilidade do sistema financeiro.

Este labor supervisor debe ser desenvolvido dentro dun marco ordenado e sistemático para o cal o Banco de España elaborará anualmente un programa supervisor. É de capital importancia proporcionar uns criterios claros ás entidades supervisadas de como debe

aplicarse a normativa de solvencia e outro tipo de normativa de ordenación e disciplina de entidades de crédito.

A complexidade organizativa das entidades, a miúdo incluídas dentro dun grupo en que participan sociedades non necesariamente reguladas, aconsella que o ámbito supervisor do Banco de España sexa o máis amplo posible. Así mesmo, convén delimitar as capacidades supervisoras do Banco de España en relación coas sucursais, mentres que, especialmente se se trata de sucursais de entidades europeas, a súa matriz foi autorizada e é supervisada noutro Estado membro.

No exercicio das súas facultades, o Banco de España pode ser supervisor dunha filial dentro dun grupo ou da propia matriz dun grupo. En tal caso, é imprescindible garantir a necesaria coordinación con outros supervisores e arbitrar mecanismos tales como a toma de decisións conxuntas ou a formación de colexios de supervisores que permitan tomar decisións coherentes e eficaces para todo o grupo. Así mesmo, debe garantirse a cooperación entre o Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, para aqueles grupos en que desenvolven a súa actividade entidades de crédito, empresas de seguros e empresas de servizos de investimento.

En caso de incumprimento da normativa de solvencia, outórganse ao Banco de España poderes e facultades para intervir na actividade da entidade, introducindo exixencias maiores de capital, provisións ou restrinxindo a repartición de dividendos, entre outras. Se a situación for de excepcional gravidade, o Banco de España podería chegar mesmo á intervención da entidade e a substitución dos seus órganos de goberno.

O título IV recolle o procedemento sancionador aplicable ás entidades de crédito, seguindo o esquema marcado pola Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito. Introdúcense as modificacións precisas para traspor a Directiva 2013/36/UE, do 26 de xuño, o que afecta principalmente a inclusión de novos tipos sancionadores e a modificación da contía e forma de cálculo das infraccións aplicables, así como da súa publicidade. Así mesmo, introducíronse modificacións técnicas, menores pero necesarias, para adaptar algúns preceptos ás normas sobre o procedemento administrativo xeral actualmente en vigor.

A lei conclúe, finalmente cunha serie de disposicións que conteñen, entre outros supostos, o réxime das participacións preferentes ou as normas aplicables aos sistemas institucionais de protección. Igualmente, recóllese un número relevante de normas de dereito transitorio, en atención a que a propia normativa da Unión Europea que se traspón prevé unha aplicación gradual de moitos dos seus preceptos, como, por exemplo, os relativos á constitución de amortecedores de capital. Por outro lado, modifícase a composición da Comisión Xestora do Fondo de Garantía de Depósitos incorporando representantes dos ministerios de Economía e Competitividade e de Facenda e Administracións Públicas.

III

Canto ás disposicións derradeiras, destaca a extensa modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. Esta modificación obedece á extensión ás empresas de servizos do réxime de supervisión prudencial previsto para as entidades de crédito na Directiva 2013/36/UE, do 26 de xuño. Concretamente, este réxime faise extensivo a todas aquelas empresas de servizos de investimento cuxo ámbito de actividade non se limite unicamente á prestación de servizos de asesoramento en materia de investimento ou á recepción e transmisión de ordes de investidores sen manter fondos ou valores mobiliarios que pertencen a clientes.

Deste modo, os membros do consello de administración das empresas de servizos de investimento suxeitas ao ámbito de aplicación da Directiva 2013/36/UE, do 26 de xuño, quedan sometidos ao mesmo réxime de idoneidade e incompatibilidades e de goberno corporativo que os seus homólogos das entidades de crédito.

Aínda que a norma principal en materia de solvencia de empresas de servizos de investimento é, igual que en materia de solvencia de entidades de crédito, o Regulamento

(UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, estas entidades poden presentar riscos particulares na súa actividade que non queden adecuadamente recollidos no citado regulamento. Por este motivo, son obrigados a levar a cabo un proceso de autoavaliación dos seus niveis de capital e liquidez con obxecto de determinar se resulta preciso manter uns niveis de recursos propios ou de liquidez superiores aos establecidos no regulamento. A decisión final respecto destes requisitos determínase a través do diálogo entre a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a empresa de servizos de investimento.

Adicionalmente, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, igual que o Banco de España, conta coa capacidade para exixir un conxunto de requisitos de capital de nivel 1 ordinario adicionais, os denominados «amortecedores de capital». Non obstante, o réxime de amortecedores de capital non será aplicable a aquelas empresas de servizos de investimento que non leven a cabo actividades de negociación por conta propia nin de aseguramento de instrumentos financeiros ou colocación destes sobre a base dun compromiso firme. No caso das empresas de servizos de investimento que teñan a consideración de pequena e mediana empresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá optar por non aplicar o amortecedor de conservación de capital e o amortecedor anticíclico se considera que isto non supón unha ameaza para a estabilidade do sistema financeiro.

O adecuado exercicio destas funcións por parte da Comisión Nacional do Mercado de Valores exige unha certa coordinación deste organismo supervisor con outros supervisores tanto nacionais como doutros países. Por isto, unha parte substancial das modificacións da Lei 24/1988, do 28 de xullo, obedecen a esta necesidade de reforzo da coordinación.

Ademais, o labor supervisor da Comisión Nacional do Mercado de Valores debe ser desenvolvido nun marco ordenado e sistemático, para o cal este organismo deberá elaborar anualmente un programa supervisor que proporcione ás empresas de servizos de investimento supervisadas uns criterios claros de aplicación da normativa.

Por outro lado, cabe destacar a adaptación do réxime sancionador previsto para as empresas de servizos de investimento. Neste senso, actualízase o réxime actual para incluír as infraccións e sancións pertinentes derivadas do incumprimento da normativa de solvencia.

Ademais das modificacións oportunas para a adecuada transposición da Directiva 2013/36/UE, entre as modificacións da Lei 24/1988, do 28 de xullo, debe destacarse a actualización da regulación das entidades de contrapartida central para facela compatible co Regulamento (UE) n.º 648/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo de 2012, relativo aos derivados extrabolsistas, as entidades de contrapartida central e os rexistros de operacións e a súa normativa de desenvolvemento, que entraron en vigor en 2012 e 2013. Adicionalmente, mellórase o réxime sancionador aplicable aos incumprimentos da normativa da Unión Europea de vendas en curto. Para estes efectos, en prol de mellor clareza e de maior seguranza xurídica, establécense tipos infractores expresamente referidos ao Regulamento (UE) n.º 236/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de marzo de 2012, sobre as vendas en curto e determinados aspectos das permutas de cobertura por falta de pagamento, que serán adicionais ao réxime xa vixente que opera sobre a base de tipificacións máis amplas e xerais. Así mesmo, dáse nova redacción ao artigo 79 quáter coa finalidade de estender o réxime de información ao cliente previsto, con carácter xeral, nos artigos 79 bis e 79 ter, a aqueles servizos de investimento que se poderían ofrecer vinculados a outros produtos financeiros. Isto é sen prexuízo de que estes outros servizos, como por exemplo os préstamos hipotecarios, xa contén coa súa propia normativa de transparencia e protección do cliente. Deste modo, co fin de elevar ao máximo a protección dos investidores e garantir a seguranza xurídica e a homoxeneidade na normativa de transparencia aplicable á comercialización de servizos de investimento, anticipábase en España a extensión deste réxime de información ao cliente, en consonancia cos proxectos normativos da Unión Europea en materia de mercados de instrumentos financeiros.

IV

A crise financeira puxo de relevo a necesidade de que os poderes públicos adopten perspectivas integradas á hora de regularen os mercados financeiros. O feito de que no ámbito da Unión Europea se estean a dar os pasos necesarios para a creación dunha unión bancaria, que implica a unificación das competencias de supervisión e resolución no ámbito europeo, é proba de que a materia financeira e, en particular, a regulación das entidades de crédito, require unha lexislación harmonizada, unitaria, capaz de sentar bases comúns en todos os Estados membros. O obxectivo de alcanzar un auténtico mercado financeiro interior e evitar, deste modo, as disfuncionalidades que a dispersión normativa e institucional orixina, é un feito que a nova regulación europea certifica. O propio carácter transfronteirizo das entidades de crédito e a súa actividade financeira require a actuación de autoridades públicas, con potestades que transcendan as fronteiras dos Estados membros, tales como o Mecanismo Único de Supervisión e a Autoridade Única de Resolución. Trasladada esta filosofía ao noso país, faise patente a necesidade de que exista unha regulación básica capaz de garantir a aplicación dun réxime xurídico común para as entidades de crédito que, pola súa vez, sexa plenamente respectuoso co ordenamento da Unión Europea.

O sistema financeiro e crediticio dun país dificilmente pode ser dividido en compartimentos, pois que a estabilidade financeira e as súas posibilidades de contar cunha circulación do crédito fluída, capaz de pór en marcha o resto de sectores económicos, depende da situación en que se encontren as entidades de crédito, mesmo aquelas que *a priori* poderían non ter un carácter sistémico. A normativa que inclúe esta lei respecta, por tanto, o concepto de básico que definiu o Tribunal Constitucional ao longo dos últimos anos, e aséntase na convicción de que a regulación dos mercados financeiros debe facerse coa lexislación básica estatal, dunha maneira unitaria, para evitar a fragmentación e asegurar que os poderes públicos poidan, efectivamente, ordenar unha actividade sumamente globalizada e cuxa regulación e supervisión deriva xa, fundamentalmente, da acción das autoridades e institucións europeas.

ÍNDICE

Título I. Das entidades de crédito.

Capítulo I. Disposicións xerais.

Artigo 1. Entidades de crédito.

Artigo 2. Normas de ordenación e disciplina das entidades de crédito.

Artigo 3. Reserva de actividade e denominación.

Artigo 4. Competencias do Banco de España.

Artigo 5. Protección do cliente de entidades de crédito.

Capítulo II. Autorización, rexistro e revogación.

Artigo 6. Autorización.

Artigo 7. Denegación da autorización.

Artigo 8. Revogación da autorización.

Artigo 9. Renuncia á autorización.

Artigo 10. Caducidade da autorización.

Artigo 11. Apertura de sucursais e libre prestación de servizos noutros Estados membros da Unión Europea por entidades de crédito españolas.

Artigo 12. Apertura de sucursais e libre prestación de servizos en España por entidades de crédito doutro Estado membro da Unión Europea.

Artigo 13. Apertura de sucursais e libre prestación de servizos en España por entidades de crédito dun Estado non membro da Unión Europea.

Artigo 14. Axentes das entidades de crédito.

Artigo 15. Rexistros do Banco de España.

Capítulo III. Participacións significativas.

- Artigo 16. Participación significativa.
- Artigo 17. Deber de notificación de participacións significativas.
- Artigo 18. Avaliación da adquisición proposta.
- Artigo 19. Colaboración entre autoridades supervisoras.
- Artigo 20. Efectos do incumprimento das obrigacións.
- Artigo 21. Redución de participacións significativas.
- Artigo 22. Deberes de información e comunicación das entidades de crédito.
- Artigo 23. Medidas para asegurar a xestión sa e prudente da entidade.

Capítulo IV. Idoneidade, incompatibilidades e rexistro de altos cargos.

- Artigo 24. Requisitos de idoneidade.
- Artigo 25. Supervisión dos requisitos de idoneidade.
- Artigo 26. Réxime de incompatibilidades e limitacións.
- Artigo 27. Rexistro de Altos Cargos.

Capítulo V. Goberno corporativo e política de remuneracións.

- Artigo 28. Normas de goberno corporativo.
- Artigo 29. Sistema de goberno corporativo.
- Artigo 30. Plan xeral de viabilidade.
- Artigo 31. Comité de nomeamentos.
- Artigo 32. Política de remuneracións.
- Artigo 33. Principios xerais da política de remuneracións.
- Artigo 34. Elementos variables da remuneración.
- Artigo 35. Entidades de crédito que reciban apoio financeiro público.
- Artigo 36. Comité de remuneracións.
- Artigo 37. Responsabilidade na xestión de riscos.
- Artigo 38. Función de xestión de riscos e comité de riscos.

Título II. Solvencia das entidades de crédito.

Capítulo I. Disposicións xerais.

- Artigo 39. Normativa de solvencia.
- Artigo 40. Ámbito subxectivo de aplicación da normativa de solvencia.

Capítulo II. Capital interno e liquidez

- Artigo 41. Autoavaliación do capital.
- Artigo 42. Liquidez.

Capítulo III. Amortecedores de capital.

- Artigo 43. Requisito combinado de amortecedores de capital.
- Artigo 44. Amortecedor de conservación do capital.
- Artigo 45. Amortecedor de capital anticíclico específico.
- Artigo 46. Amortecedor de capital para entidades de importancia sistémica.
- Artigo 47. Amortecedor contra riscos sistémicos.
- Artigo 48. Restricións en materia de distribucións.
- Artigo 49. Plan de conservación do capital.

Título III. Supervisión.

Capítulo I. Función supervisora.

- Artigo 50. Función supervisora do Banco de España.
- Artigo 51. Supervisión dos mecanismos de cumprimento normativo.

- Artigo 52. Supervisión de riscos.
- Artigo 53. Supervisión de sistemas de goberno corporativo e políticas remunerativas.
- Artigo 54. Elaboración de guías en materia supervisora.
- Artigo 55. Programa supervisor.

Capítulo II. Ámbito da función supervisora.

- Artigo 56. Ámbito da supervisión do Banco de España.
- Artigo 57. Supervisión dos grupos consolidables.
- Artigo 58. Supervisión das sociedades financeiras mixtas de carteira e das sociedades mixtas de carteira.
- Artigo 59. Supervisión de sucursais de entidades de crédito de Estados membros da Unión Europea.
- Artigo 60. Supervisión de sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea e avaliación da equivalencia da supervisión en base consolidada deses Estados.

Capítulo III. Colaboración entre autoridades de supervisión.

- Artigo 61. Colaboración do Banco de España con autoridades doutros países.
- Artigo 62. Colaboración coas autoridades supervisoras da Unión Europea na súa condición de autoridade responsable da supervisión consolidada.
- Artigo 63. Colaboración en caso de incumprimentos de sucursais de entidades de crédito autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea.
- Artigo 64. Medidas provisorias en caso de incumprimentos de sucursais de entidades doutros Estados membros da Unión Europea.
- Artigo 65. Decisión conxunta.
- Artigo 66. Colexios de supervisores.
- Artigo 67. Relacións do Banco de España con outras autoridades financeiras nacionais.

Capítulo IV. Medidas de supervisión prudencial.

- Artigo 68. Medidas de supervisión prudencial.
- Artigo 69. Requisitos adicionais de recursos propios.

Capítulo V. Medidas de intervención e substitución.

- Artigo 70. Causas de intervención e substitución do órgano de administración.
- Artigo 71. Competencia de intervención e substitución.
- Artigo 72. Acordos de intervención ou substitución.
- Artigo 73. Contido do acordo de intervención e substitución.
- Artigo 74. Requisitos de validez dos actos e acordos posteriores á data de intervención.
- Artigo 75. Administración provisoria.
- Artigo 76. Cesamento das medidas de intervención ou substitución.
- Artigo 77. Disolución e liquidación voluntaria da entidade de crédito.
- Artigo 78. Intervención das operacións de liquidación.
- Artigo 79. Comunicación ás Cortes Xerais.

Capítulo VI. Obrigacións de información e publicación.

- Artigo 80. Obrigacións de publicación do Banco de España.
- Artigo 81. Obrigacións de información do Banco de España en situacións de urxencia.
- Artigo 82. Obrigación de segredo.
- Artigo 83. Deber de reserva de información.
- Artigo 84. Información contable que deben remitir as entidades de crédito.

- Artigo 85. Información con relevancia prudencial das entidades de crédito.
- Artigo 86. Información exigible ás sucursais de entidades de crédito con sede na Unión Europea.
- Artigo 87. Informe bancario anual.
- Artigo 88. Información sobre participacións en entidades de crédito.
- Título IV. Réxime sancionador
- Capítulo I. Disposicións xerais.
- Artigo 89. Disposicións xerais.
- Artigo 90. Competencia para a instrución de expedientes.
- Capítulo II. Infraccións.
- Artigo 91. Clasificación de infraccións.
- Artigo 92. Infraccións moi graves.
- Artigo 93. Infraccións graves.
- Artigo 94. Infraccións leves.
- Artigo 95. Prescrición de infraccións e sancións.
- Capítulo III. Sancións.
- Artigo 96. Sancións.
- Artigo 97. Sancións pola comisión de infraccións moi graves.
- Artigo 98. Sancións pola comisión de infraccións graves.
- Artigo 99. Sancións pola comisión de infraccións leves.
- Artigo 100. Sancións aos que exerzan cargos de administración ou de dirección pola comisión de infraccións moi graves.
- Artigo 101. Sancións aos que exerzan cargos de administración ou de dirección pola comisión de infraccións graves.
- Artigo 102. Sancións aos que exerzan cargos de administración ou de dirección pola comisión de infraccións leves.
- Artigo 103. Criterios para a determinación de sancións.
- Artigo 104. Responsabilidade dos cargos de administración ou dirección.
- Artigo 105. Responsabilidade dos grupos consolidables de entidades de crédito.
- Artigo 106. Nomeamento temporal de membros do órgano de administración.
- Capítulo IV. Normas de procedemento.
- Artigo 107. Procedemento para a imposición de sancións.
- Artigo 108. Procedemento aplicable no suposto de infraccións leves.
- Artigo 109. Nomeamento de instrutores ou secretarios adxuntos.
- Artigo 110. Práctica de probas.
- Artigo 111. Medidas provisionais.
- Artigo 112. Suspensión provisoria das persoas que exerzan cargos de administración ou dirección.
- Artigo 113. Executividade das sancións e impugnación en vía administrativa.
- Artigo 114. Sancións consistentes en multa.
- Artigo 115. Publicidade das sancións.
- Artigo 116. Notificación de infraccións.
- Artigo 117. Concorrenza con procedementos penais.
- Artigo 118. Remisión de memoria de actuacións sancionadoras ás Cortes Xerais.
- Disposición adicional primeira. Requisitos para a computabilidade das participacións preferentes para efectos da normativa de solvencia e réxime fiscal aplicable a elas, así como a determinados instrumentos de débeda.
- Disposición adicional segunda. Limitacións á emisión de obrigacións.
- Disposición adicional terceira. Operacións de arrendamento financeiro.

Disposición adicional cuarta. Supervisión de entidades non inscritas en rexistros administrativos.

Disposición adicional quinta. Réxime xurídico dos sistemas institucionais de protección.

Disposición adicional sexta. Referencias á normativa derogada.

Disposición adicional sétima. Accións nominativas e exercicio económico.

Disposición adicional oitava. Réxime xurídico do Instituto de Crédito Oficial.

Disposición adicional novena. Réxime de ordenación e disciplina das sociedades de garantía recíproca.

Disposición adicional décima. Incompatibilidade dos auditores para realizaren traballos en entidades de crédito.

Disposición adicional décimo primeira. Responsabilidade dos membros da comisión de control das caixas de aforros.

Disposición adicional décimo segunda. Autorización de operacións de modificación estruturais.

Disposición adicional décimo terceira. Réxime para a adaptación dos estatutos das cooperativas de crédito.

Disposición adicional décimo cuarta. Competencias sancionadoras do Estado e das comunidades autónomas.

Disposición adicional décimo quinta. Autorización para os colaboradores dos organismos de supervisión.

Disposición adicional décimo sexta. Integración do Banco de España no Mecanismo Único de Supervisión.

Disposición adicional décimo sétima. Plans de cumprimento do nivel mínimo de capital social e de recursos propios polas sociedades de garantía recíproca.

Disposición adicional décimo oitava. Reforzo do marco institucional de estabilidade financeira.

Disposición adicional décimo novena. Taxa pola realización da avaliación global das entidades de crédito.

Disposición adicional vixésima. Propostas en materia de protección do cliente.

Disposición transitoria primeira. Procedementos sancionadores e de autorización en curso.

Disposición transitoria segunda. Réxime fiscal transitorio das participacións preferentes e instrumentos de débeda.

Disposición transitoria terceira. Réxime de cotas participativas.

Disposición transitoria cuarta. Réxime transitorio dos requisitos de información impostos ás sucursais de entidades de crédito dun Estado membro da Unión Europea.

Disposición transitoria quinta. Réxime transitorio para as sucursais de entidades de crédito autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea.

Disposición transitoria sexta. Réxime transitorio de medidas cautelares en situacións de urxencia.

Disposición transitoria sétima. Réxime transitorio para a supervisión das sucursais de entidades de crédito de Estados membros da Unión Europea.

Disposición transitoria oitava. Réxime transitorio do amortecedor de conservación de capital.

Disposición transitoria novena. Réxime transitorio do amortecedor de capital anticíclico específico de cada entidade.

Disposición transitoria décima. Réxime transitorio dos amortecedores de capital para as entidades de importancia sistémica.

Disposición transitoria décimo primeira. Réxime transitorio das restricións á distribución de dividendos e do plan de conservación do capital en relación cos amortecedores de capital.

Disposición transitoria décimo segunda. Réxime transitorio do informe bancario anual e do informe anual de empresas de servizos de investimento.

Disposición transitoria décimo terceira. Réxime transitorio para as entidades de contrapartida central e os mercados secundarios oficiais de futuros e opcións.

Disposición transitoria décimo cuarta. Plan xeral de viabilidade.

Disposición transitoria décimo quinta. Designación dos membros da Comisión Xestora do Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito.

Disposición transitoria décimo sexta. Supervisión de sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea.

Disposición derogatoria.

Disposición derradeira primeira. Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

Disposición derradeira segunda. Modificación da Lei 13/1989, do 26 de maio, de cooperativas de crédito.

Disposición derradeira terceira. Modificación da Lei 1/1994, do 11 de marzo, sobre réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca.

Disposición derradeira cuarta. Modificación da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.

Disposición derradeira quinta. Modificación da Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica.

Disposición derradeira sexta. Modificación do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro.

Disposición derradeira sétima. Modificación da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro.

Disposición derradeira oitava. Modificación do texto refundido da Lei de auditoría de contas aprobado polo Real decreto legislativo 1/2011, do 1 de xullo.

Disposición derradeira novena. Modificación do Real decreto lei 16/2011, do 14 de outubro, polo que se crea o Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito.

Disposición derradeira décima. Modificación da Lei 26/2013, do 27 de decembro, de caixas de aforros e fundacións bancarias.

Disposición derradeira décimo primeira. Título competencial.

Disposición derradeira décimo segunda. Incorporación de dereito da Unión Europea.

Disposición derradeira décimo terceira. Desenvolvemento regulamentario.

Disposición derradeira décimo cuarta. Entrada en vigor.

Anexo. Lista de actividades obxecto de recoñecemento mutuo.

TÍTULO I

Das entidades de crédito

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Entidades de crédito.*

1. Son entidades de crédito as empresas autorizadas cuxa actividade consiste en recibir do público depósitos ou outros fondos reembolsables e en conceder créditos por conta propia.

2. Teñen a consideración de entidades de crédito:

- a) Os bancos.
- b) As caixas de aforros.
- c) As cooperativas de crédito.
- d) O Instituto de Crédito Oficial.

Artigo 2. *Normas de ordenación e disciplina das entidades de crédito.*

1. O réxime xurídico das entidades de crédito será o establecido polas normas de ordenación e disciplina. Teñen esta consideración as seguintes normas:

- a) Esta lei e as disposicións que a desenvolvan.
- b) O Regulamento (UE) n.º 575/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, sobre os requisitos prudenciais das entidades de crédito e as empresas de investimento, e polo que se modifica o Regulamento (UE) n.º 648/2012.
- c) O resto das normas do ordenamento xurídico español e do dereito da Unión Europea que conteñan preceptos especificamente referidos ás entidades de crédito.

2. A normativa reguladora das sociedades mercantís será de aplicación ás entidades de crédito no que non se opoña ás citadas no número anterior e, en particular, á normativa especial pola cal se rexen as caixas de aforros e as cooperativas de crédito.

Artigo 3. *Reserva de actividade e denominación.*

1. Queda reservada ás entidades de crédito que obtivesen a preceptiva autorización e se encontren inscritas no correspondente rexistro a captación de fondos reembolsables do público, calquera que for o seu destino, en forma de depósito, préstamo, cesión temporal de activos financeiros ou outras análogas.

2. As entidades de crédito utilizarán denominacións xenéricas propias, que serán distintas para cada tipo de entidade de crédito, de conformidade co que se prevexa regulamentariamente ou nunha lei específica.

3. Prohíbese a toda persoa, física ou xurídica, non autorizada nin rexistrada como entidade de crédito o exercicio das actividades legalmente reservadas ás entidades de crédito e a utilización das denominacións propias destas ou calquera outra que poida inducir a confusión con elas.

4. As entidades de crédito estranxeiras poderán usar en España as súas denominacións de orixe sempre que non susciten dúbidas sobre a súa identidade. Se existir perigo de confusión, o Banco de España poderá exixir que se engada algunha mención aclaratoria.

5. O Rexistro Mercantil e os demais rexistros públicos denegarán a inscrición daquelas entidades cuxa actividade ou obxecto social ou cuxa denominación resulten contrarios ao disposto neste artigo. As inscricións realizadas contravindo o anterior serán nulas de pleno dereito e debe procederse á súa cancelación de oficio ou a pedimento do órgano administrativo competente. A nulidade non prexudicará os dereitos de terceiros de boa fe adquiridos conforme o contido dos correspondentes rexistros.

Artigo 4. *Competencias do Banco de España.*

1. Corresponde ao Banco de España o exercicio das competencias que lle atribúan as normas de ordenación e disciplina sobre as entidades de crédito e, cando corresponda, sobre as sociedades financeiras de carteira e as sociedades financeiras mixtas de carteira.

O Banco de España exercerá as súas competencias sen prexuízo das funcións atribuídas ao Banco Central Europeo e en cooperación con esta institución, de conformidade co previsto no Regulamento (UE) n.º 1024/2013 do Consello, do 15 de outubro de 2013, que encomenda ao Banco Central Europeo tarefas específicas respecto de políticas relacionadas coa supervisión prudencial das entidades de crédito.

2. En particular, corresponderá ao Banco de España:

- a) Autorizar a creación de entidades de crédito e a apertura en España de sucursais de entidades de crédito estranxeiras non autorizadas nun Estado membro da Unión Europea.

b) Autorizar a creación dunha entidade de crédito estranxeira ou a adquisición dunha participación significativa nunha entidade xa existente por unha entidade de crédito ou un grupo de entidades de crédito españolas, cando esa entidade de crédito estranxeira vaia ser constituída ou se encontre domiciliada nun Estado que non sexa membro da Unión Europea.

c) Autorizar as modificacións estatutarias das entidades de crédito, nos termos que regulamentariamente se establezan. En particular, poderán determinarse regulamentariamente aquelas modificacións estatutarias en que a autorización poida substituírse pola preceptiva comunicación ao Banco de España.

d) Revogar a autorización concedida a unha entidade de crédito nos supostos previstos no artigo 8.

e) Practicar a inscrición nos rexistros a que se refire o artigo 15, así como a xestión destes e dos demais previstos noutras normas de ordenación e disciplina.

f) Exercer a función supervisora e sancionadora das entidades de crédito e, cando corresponda, das sociedades financeiras de carteira e as sociedades financeiras mixtas de carteira, para o cumprimento da normativa de ordenación e disciplina.

g) Conceder as autorizacións previstas no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño e, se for o caso, revogalas.

h) Sen prexuízo das atribucións da Comisión Nacional do Mercado de Valores, o control e inspección da aplicación da Lei 2/1981, do 25 de marzo, de regulación do mercado hipotecario.

i) Cantas outras competencias se establezan no ordenamento xurídico.

Artigo 5. *Protección do cliente de entidades de crédito.*

1. O ministro de Economía e Competitividade, co fin de protexer os lexítimos intereses dos clientes de servizos ou produtos bancarios distintos dos de investimento, prestados polas entidades de crédito, poderá ditar disposicións relativas:

a) Á información precontractual que debe facilitarse aos clientes, a información e contido dos contratos e as comunicacións posteriores que permitan o seu seguimento, de modo que reflectan de forma explícita e coa máxima clareza os dereitos e obrigacións das partes, os riscos derivados do servizo ou produto para o cliente e as demais circunstancias necesarias para garantir a transparencia das condicións máis relevantes dos servizos ou produtos e permitir ao cliente avaliar se estes se axustan ás súas necesidades e á súa situación financeira. Para tal efecto, os contratos destes servizos ou produtos sempre se formalizarán por escrito ou en formato electrónico ou noutro soporte duradeiro e o ministro de Economía e Competitividade poderá, en particular, fixar as cláusulas que os contratos referentes a servizos ou produtos bancarios típicos deberán tratar ou prever de forma expresa.

b) Á transparencia das condicións básicas de comercialización ou contratación dos servizos ou produtos bancarios que ofrecen as entidades de crédito e, se for o caso, o deber e a forma en que deben comunicar tales condicións á súa clientela ou ao Banco de España. Poderanse establecer, así mesmo, condicións básicas dos servizos ou produtos bancarios de debido cumprimento para as entidades de crédito. En particular, só poderán percibirse comisións ou repercutirse gastos por servizos solicitados en firme ou aceptados expresamente por un cliente e sempre que respondan a servizos efectivamente prestados ou gastos feitos que se poidan demostrar.

c) Aos principios e criterios a que debe suxeitarse a actividade publicitaria dos servizos ou produtos bancarios e ás modalidades de control administrativo sobre ela, coa finalidade de que esta resulte clara, suficiente, obxectiva e non enganosa.

d) Ás especialidades da contratación de servizos ou produtos bancarios de forma electrónica ou por outras vías de comunicación a distancia e á información que, co obxecto do previsto neste artigo, debe figurar nas páxinas electrónicas das entidades de crédito.

e) Ao ámbito de aplicación das normas ditadas ao abeiro deste artigo a calquera contrato ou operación da natureza prevista en tales normas, mesmo que a entidade que interveña non teña a condición de entidade de crédito.

2. En particular, na comercialización de préstamos ou créditos o ministro de Economía e Competitividade poderá ditar normas que favorezan:

- a) A adecuada atención aos ingresos dos clientes en relación cos compromisos que adquiran ao recibiren un préstamo.
- b) A adecuada e independente valoración das garantías inmobiliarias que aseguren os préstamos de forma que se prevexan mecanismos que eviten as influencias indebidas da propia entidade ou das súas filiais na valoración.
- c) A consideración de diferentes escenarios de evolución dos tipos nos préstamos a xuro variable e as posibilidades de cobertura fronte a tales variacións, todo isto tendo, ademais, en conta o uso ou non de índices oficiais de referencia.
- d) A obtención e documentación apropiada de datos relevantes do solicitante.
- e) A información precontractual e asistencia apropiadas para o cliente.
- f) O respecto das normas de protección de datos.

Sen prexuízo da liberdade contractual, o Ministerio de Economía e Competitividade poderá efectuar, por si ou a través do Banco de España, a publicación regular, con carácter oficial, de determinados índices ou tipos de xuro de referencia que poidan ser aplicados polas entidades de crédito aos préstamos a xuro variable, especialmente no caso de créditos ou préstamos hipotecarios.

3. As disposicións que non exercicio das súas competencias poidan ditar as comunidades autónomas sobre as materias contidas neste artigo non poderán establecer un nivel de protección inferior ao dispensado nas normas que aprobe o ministro de Economía e Competitividade. Así mesmo, poderán establecerse con carácter básico modelos normalizados de información que non poderán ser modificados pola normativa autonómica, en prol da adecuada transparencia e homoxeneidade da información fornecida aos clientes de servizos ou produtos bancarios.

4. As normas ditadas ao abeiro do previsto neste artigo serán consideradas normativa de ordenación e disciplina e a súa supervisión corresponderá ao Banco de España.

CAPÍTULO II

Autorización, rexistro e revogación

Artigo 6. *Autorización.*

1. O Banco de España autorizará a creación de entidades de crédito e a libre prestación de servizos e creación de sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea que pretendan establecerse en España nos termos que se prevexan regulamentariamente. Para estes efectos, e con carácter previo á concesión da autorización, solicitará, nos aspectos que sexan da súa competencia, informe ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, á Comisión Nacional do Mercado de Valores e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. A falta de resolución no prazo establecido no número 8 implicará a denegación da solicitude.

2. O Banco de España comunicará ao Ministerio de Economía e Competitividade a apertura do procedemento de autorización indicando os elementos esenciais do expediente que se vaia tramitar e tamén a súa finalización.

3. A autorización para a creación dunha entidade de crédito deberá ser obxecto de consulta previa coa autoridade supervisora competente do correspondente Estado membro da Unión Europea cando se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Que a entidade de crédito vaia estar controlada por outra entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada nese Estado.

b) Que a entidade de crédito vaia estar controlada pola entidade dominante dunha entidade de crédito, dunha empresa de servizos de investimento ou dunha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada nese Estado.

c) Que a entidade de crédito vaia estar controlada polas mesmas persoas físicas ou xurídicas que controlen unha entidade de crédito, unha empresa de servizos de investimento ou unha entidade aseguradora ou reaseguradora autorizada nese Estado membro.

Entenderase que unha entidade é controlada por outra cando se dea algún dos supostos regulados no artigo 42 do Código de comercio.

4. A consulta prevista no número anterior comprenderá, en especial, a avaliación da idoneidade dos accionistas, dos membros do consello de administración e dos directores xerais e asimilados da nova entidade ou da entidade dominante, cando se trate dunha sociedade financeira de carteira ou sociedade financeira mixta de carteira, e poderá reiterarse para os efectos de avaliar o cumprimento continuado de tales requisitos por parte das entidades de crédito españolas.

5. O Banco de España atenderá reciprocamente as consultas que lle remitan as autoridades responsables da autorización da entidade de crédito doutro Estado membro e, se for o caso, tamén o farán a Comisión Nacional do Mercado de Valores ou a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Ademais, facilitaralles de oficio e sen atrasos inxustificables toda a información que resulte esencial para a autorización pretendida.

6. Para os efectos do previsto nesta lei, entenderanse por asimilados aos directores xerais:

a) Aquelas persoas que desenvolvan na entidade de crédito funcións de alta dirección baixo a dependencia directa do seu órgano de administración ou de comisións executivas ou conselleiros delegados do mesmo órgano, e as persoas que dirixan as sucursais de entidades de crédito estranxeiras en España.

b) Aquelas persoas que, reunindo os requisitos de dependencia anteriores, limiten as súas funcións de alta dirección a unha área de actividade específica, sempre que se integren nunha estrutura organizativa de dirección que asuma ao máximo nivel a xestión diaria da entidade.

c) Aquelas persoas que tiveren un contrato de traballo de alta dirección suxeito ao Real decreto 1382/1985, do 1 de agosto, polo que se regula a relación laboral de carácter especial do persoal de alta dirección.

7. Para os efectos do previsto nesta lei, equipararase o consello de administración ao consello reitor das cooperativas de crédito e a calquera órgano de administración equivalente das entidades de crédito.

8. A solicitude de autorización deberá ser resolta dentro dos seis meses seguintes á súa recepción no Banco de España, ou no momento en que se entregue a documentación exixible e, en todo caso, dentro dos doce meses seguintes á súa recepción. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anteriormente previsto, poderá entenderse desestimada.

Non obstante o anterior, o prazo de resolución a que se refire o parágrafo anterior será de tres meses para as solicitudes de autorización que se encontren dentro do suposto do artigo 7.3.

Artigo 7. *Denegación da autorización.*

1. A autorización para a creación dunha entidade de crédito denegarase nos seguintes supostos:

a) Cando esta careza do capital mínimo requirido, dunha estrutura organizativa adecuada, dunha boa organización administrativa e contable ou de procedementos de control interno adecuados que garantan a xestión sa e prudente da entidade.

b) Cando algún dos membros do seu consello de administración, director xeral ou asimilado non reúna os requisitos de idoneidade exixidos.

c) Cando algún dos membros do consello de administración, director xeral ou asimilado da súa entidade dominante, sempre que esta sexa unha sociedade financeira de carteira ou unha sociedade financeira mixta de carteira, de acordo co artigo 4.1, números 20 e 21, respectivamente, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, non reúna os requisitos de idoneidade exixidos.

d) Cando careza de procedementos internos adecuados de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

e) Cando incumpra algún dos demais requisitos que regulamentariamente se exixan para adquirir a condición de entidade de crédito.

2. Tamén se denegará a autorización se, atendendo á necesidade de garantir unha xestión sa e prudente da entidade, non se consideran idóneos os accionistas que vaian ter unha participación significativa ou, faltando accionistas cunha participación significativa, se non se considera adecuada a idoneidade de calquera dos vinte maiores accionistas.

3. A autorización das entidades a que se refire o artigo 4.2.b) poderá denegarse en calquera dos seguintes supostos:

a) cando, atendendo á situación financeira da entidade de crédito ou á súa capacidade de xestión, se considere que o proxecto pode afectala negativamente;

b) cando, vistas a localización e características do proxecto, non poida asegurarse a efectiva supervisión do grupo, en base consolidada, polo Banco de España;

c) cando a actividade da entidade dominada non quede suxeita a un efectivo control por parte dunha autoridade supervisora nacional.

Artigo 8. *Revogación da autorización.*

1. Só poderá acordarse a revogación da autorización concedida a unha entidade de crédito, de conformidade co procedemento que se prevexa regulamentariamente, nos seguintes supostos:

a) Se interrompe de feito as actividades específicas do seu obxecto social durante un período superior a seis meses.

b) Se a autorización se obtivo por medio de declaracións falsas ou por outro medio irregular.

c) Se incumpre as condicións que motivaron a autorización, salvo que se prevexa outra consecuencia na normativa de ordenación e disciplina.

d) Se deixa de cumprir os requisitos prudenciais que se establecen nas partes terceira, cuarta e sexta do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou impostas en virtude dos artigos 42 e 68.2.a) desta lei, ou compromete a capacidade de reembolso dos fondos que lle confiaron os depositantes ou non ofrece garantía de poder cumprir as súas obrigacións con acredores.

e) Cando se lle impoña a sanción de revogación nos termos previstos no título IV.

f) Cando conorra o suposto previsto no artigo 23.

g) Se a entidade é excluída do Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito.

h) Cando se ditou resolución xudicial de apertura da fase de liquidación nun procedemento concursal.

2. A autorización dunha sucursal dunha entidade de crédito dun Estado non membro da Unión Europea será revogada se for revogada a autorización da propia entidade de crédito. No caso das sucursais dunha entidade de crédito dun Estado membro da Unión

Europea, entenderase revogada a autorización cando fose revogada a autorización da propia entidade pola autoridade competente do Estado membro de orixe.

3. No caso de sucursais de entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea, a revogación da autorización entenderase substituída pola prohibición de que inicie novas operacións no territorio español. Antes de adoptar esta decisión, o Banco de España deberá consultar a autoridade competente dese Estado.

Cando o Banco de España teña coñecemento de que a unha entidade de crédito doutro Estado membro da Unión Europea que opera en España lle foi revogada a autorización, acordará de inmediato as medidas pertinentes para que a entidade non inicie novas actividades, así como para salvaguardar os intereses dos depositantes.

4. O Banco de España comunicará a revogación da autorización outorgada a unha entidade de crédito ou sucursal ao Ministerio de Economía e Competitividade.

5. No caso de revogación da autorización dunha entidade de crédito española, o Banco de España comunicará inmediatamente ás autoridades competentes do Estado membro no cal a entidade teña unha sucursal ou exerza a libre prestación de servizos.

6. A revogación da autorización levará implícita a disolución da entidade e a apertura do período de liquidación, que se desenvolverá conforme as normas e estatutos por que se rexa aquela.

Non obstante a revogación da autorización, nos supostos do número 1.h) a administración concursal poderá continuar a realizar as actividades da entidade de crédito que sexan necesarias para a súa liquidación, nos termos previamente autorizados polo Banco de España.

7. A revogación da autorización farase constar en todos os rexistros públicos correspondentes e, así que sexa notificada á entidade de crédito, producirá o cesamento da actividade para que estaba autorizada.

Artigo 9. *Renuncia á autorización.*

A renuncia á autorización concedida para ser entidade de crédito deberá ser comunicada ao Banco de España, que a aceptará expresamente a menos que existan razóns fundadas para considerar que a cesación de actividade pode ocasionar riscos graves á estabilidade financeira.

Artigo 10. *Caducidade da autorización.*

1. Producirase a caducidade da autorización para operar como entidade de crédito cando dentro dos doce meses seguintes á súa data de notificación non se dea comezo ás actividades específicas do obxecto social da entidade por causas a ela imputables.

2. O Banco de España declarará expresamente a caducidade de acordo co procedemento que se estableza regulamentariamente.

Artigo 11. *Apertura de sucursais e libre prestación de servizos no estranxeiro por entidades de crédito españolas.*

1. Cando unha entidade de crédito pretenda abrir unha sucursal no estranxeiro, deberá solicitalo previamente ao Banco de España xuntando á solicitude a documentación establecida regulamentariamente.

O Banco de España comunicará á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea o número e a natureza dos casos en que se denegou a solicitude anterior.

2. Cando unha entidade de crédito española desexe exercer por primeira vez, en réxime de libre prestación de servizos, algún tipo de actividade no estranxeiro, deberá comunicalo previamente ao Banco de España. Cando os servizos vaian prestarse noutro Estado membro da Unión Europea, o Banco de España, no prazo máximo dun mes contado desde a recepción da comunicación, trasladará esa información á autoridade supervisora dese Estado membro.

3. Regulamentariamente especificarase o procedemento das solicitudes previstas neste artigo.

Artigo 12. *Apertura de sucursais e libre prestación de servizos en España por entidades de crédito doutro Estado membro da Unión Europea.*

1. As entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea poderán realizar en España, ben mediante a apertura dunha sucursal ben en réxime de libre prestación de servizos, as actividades que gocen de recoñecemento mutuo dentro da Unión Europea recollidas no anexo a esta lei. Para tal efecto a autorización, os estatutos e o réxime xurídico a que estea sometida a entidade deberán habilitala para exercer as actividades que pretenda realizar.

2. As entidades a que se refire o número anterior deberán respectar, no exercicio da súa actividade en España, as disposicións de ordenación e disciplina das entidades de crédito que, se for o caso, resulten aplicables, así como calquera outra ditada por razóns de interese xeral, xa sexa esta de ámbito estatal, autonómico ou local.

3. Regulamentariamente estableceranse as regras de procedemento e os requisitos necesarios para a inscrición da sucursal no correspondente rexistro do Banco de España, ou para o inicio en España da súa actividade en réxime de libre prestación de servizos.

4. Calquera entidade financeira doutro Estado membro da Unión Europea, xa sexa filial dunha entidade de crédito ou filial común de varias entidades de crédito, poderá, tanto mediante o establecemento dunha sucursal como mediante a prestación de servizos, realizar as actividades enumeradas no anexo sempre que os seus estatutos permitan o exercicio de tales actividades e cumpran as condicións seguintes:

a) Que a entidade ou entidades matrices estean autorizadas como entidades de crédito no Estado membro da Unión Europea a cuxo ordenamento xurídico estea suxeita a entidade financeira.

b) Que as actividades de que se trate se exerzan efectivamente no territorio do Estado membro de orixe.

c) Que a entidade ou entidades matrices posúan como mínimo o 90% dos dereitos de voto vinculados á posesión de participacións ou accións da entidade financeira.

d) Que a entidade ou entidades matrices demostrasen, a xuízo da autoridade supervisora competente do Estado membro de orixe, que efectúan unha xestión sa e prudente da entidade financeira e se declarasen, co consentimento das autoridades competentes do Estado membro de orixe, solidariamente garantes dos compromisos asumidos pola entidade financeira.

e) Que a entidade financeira estea incluída de forma efectiva, en especial para as actividades referidas no citado anexo, na supervisión consolidada a que está sometida a súa entidade matriz ou cada unha das súas entidades matrices, de conformidade co artigo 57 e coa parte primeira, título II, capítulo 2, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, en particular para efectos dos requisitos de fondos propios establecidos no artigo 92 dese regulamento, para o control de grandes exposicións previsto na parte cuarta dese regulamento e para efectos da limitación das participacións prevista nos artigos 89 e 90 do mesmo regulamento.

Se as autoridades competentes do Estado membro de orixe informaren o Banco de España de que a entidade financeira deixou de cumprir algún dos requisitos previstos neste número, as actividades levadas a cabo por esa entidade quedarán sometidas á normativa de ordenación e disciplina española.

As previsións establecidas neste número serán, así mesmo, de aplicación ás filiais das entidades financeiras previstas nel.

Artigo 13. *Apertura de sucursais e libre prestación de servizos en España por entidades de crédito dun Estado non membro da Unión Europea.*

1. O establecemento en España de sucursais de entidades de crédito autorizadas en Estados que non sexan membros da Unión Europea requirirá autorización do Banco de España na forma que regulamentariamente se determine. A falta de resolución no prazo establecido suporá a denegación da solicitude.

O Banco de España notificará á Comisión Europea, á Autoridade Bancaria Europea e ao Comité Bancario Europeo todas as autorizacións de sucursais concedidas ás entidades de crédito que teñan a súa administración central nun Estado non membro da Unión Europea.

2. A libre prestación de servizos sen sucursal aberta en España por entidades de crédito dun Estado non membro da Unión Europea quedará suxeita a autorización previa do Banco de España na forma que regulamentariamente se determine.

Artigo 14. *Axentes das entidades de crédito.*

Reglamentariamente poderán fixarse os requisitos que deban reunir os que actúen con carácter habitual como axentes en España de entidades de crédito e as condicións a que estarán sometidos no exercicio da súa actividade.

Artigo 15. *Rexistros do Banco de España.*

1. Para exerceren as súas actividades, as entidades de crédito deberán quedar inscritas no Rexistro de Entidades de Crédito do Banco de España. A inscrición practicarase unha vez obtida a preceptiva autorización e despois da súa constitución e inscrición no rexistro público que corresponda segundo a súa natureza.

2. Igualmente, inscribiranse no Rexistro de Entidades de Crédito, identificándose de maneira singular:

a) As sucursais de entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea que exerzan a súa actividade en España.

b) As sucursais de entidades de crédito estranxeiras non autorizadas nun Estado membro da Unión Europea.

c) A libre prestación de servizos por entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea e as de terceiros países que comunicasen conforme o artigo 13 o exercicio de actividades en réxime de libre prestación de servizos

3. As inscricións no Rexistro de Entidades de Crédito a que se refiren as alíneas a) e b) anteriores, así como as baixas, publicaranse no «Boletín Oficial del Estado», comunicaranse á Autoridade Bancaria Europea e estarán dispoñibles na páxina web do Banco de España.

4. Adicionalmente, o Banco de España encargarse da inscrición e xestión:

a) Do rexistro de sociedades dominantes de entidades de crédito españolas cando tales entidades sexan sociedades financeiras de carteira ou sociedades financeiras mixtas de carteira, de acordo co artigo 4.1, puntos 20 e 21, respectivamente, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

b) Do rexistro de axentes de entidades de crédito.

CAPÍTULO III

Participacións significativas*Artigo 16. Participación significativa.*

1. Entenderase por participación significativa nunha entidade de crédito española aquela que alcance, de forma directa ou indirecta, ao menos, un 10 por cento do capital ou dos dereitos de voto da entidade.

Tamén terá a consideración de participación significativa aquela que, sen chegar á porcentaxe sinalada, permita exercer unha influencia notable na entidade.

Regulamentariamente determinarase, considerando as características dos distintos tipos de entidade de crédito, cando se debe presumir que unha persoa física ou xurídica pode exercer esa influencia notable, tendo en conta para estes efectos, entre outros, a facultade de nomear ou destituír algún membro do seu consello de administración.

2. O disposto neste capítulo para as entidades de crédito entenderase sen prexuízo da aplicación das normas sobre ofertas públicas de adquisición e información sobre participacións significativas contidas na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

Artigo 17. Deber de notificación da adquisición ou incremento de participacións significativas.

1. Toda persoa física ou xurídica que, por si soa ou actuando de forma concertada con outras -no sucesivo, o adquirente potencial- decidise xa adquirir, directa ou indirectamente, unha participación significativa nunha entidade de crédito española, xa incrementar, directa ou indirectamente, a participación nela de tal forma que, ou a porcentaxe de dereitos de voto ou de capital posuído resulte igual ou superior ao 20, 30 ou 50 por cento, ou que, en virtude da adquisición, se poida chegar a controlar a entidade de crédito -no sucesivo, a adquisición proposta- notificarao previamente ao Banco de España, indicando a contía da participación prevista e incluíndo toda a información que regulamentariamente se determine. Esta información deberá ser pertinente para a avaliación e proporcional e adecuada á natureza do adquirente potencial e da adquisición proposta.

Entenderase que existe unha relación de control para os efectos deste capítulo sempre que se dea algún dos supostos previstos no artigo 42 do Código de comercio.

2. Cando o Banco de España reciba varias propostas de adquisición ou incremento de participacións significativas nunha mesma entidade de crédito, tratará todos os adquirentes potenciais de forma non discriminatoria.

3. Toda persoa física ou xurídica que, por si soa ou actuando de forma concertada con outras, adquirise directa ou indirectamente unha participación nunha entidade de crédito española de tal maneira que a porcentaxe de dereitos de voto ou de capital posuído resulte igual ou superior ao 5 por cento comunicarao inmediatamente e por escrito ao Banco de España e á entidade de crédito correspondente, indicando a contía da participación alcanzada.

4. Para efectos do disposto neste artigo non se terán en conta os dereitos de voto ou o capital resultante do aseguramento dunha emisión ou dunha colocación de instrumentos financeiros nin da colocación de instrumentos financeiros baseada nun compromiso firme, sempre que tales dereitos non se exerzan para intervir na administración do emisor e se cedan no prazo dun ano desde a súa adquisición.

Artigo 18. Avaliación da adquisición proposta.

1. Ao examinar a notificación a que se refire o número 1 do artigo anterior, o Banco de España, despois de informe do Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias no ámbito das súas competencias, coa finalidade de garantir unha xestión sa e prudente da entidade de crédito en que se propón

a adquisición, e atendendo á posible influencia do adquirente potencial sobre ela, avaliará a idoneidade deste e a solidez financeira da adquisición proposta.

2. Regulamentariamente determinaranse os criterios e o procedemento que rexerán esta avaliación e o prazo para realizala.

Artigo 19. *Colaboración entre autoridades supervisoras.*

1. O Banco de España, ao realizar a avaliación a que se refire o artigo anterior, deberá consultar as autoridades responsables da supervisión noutros Estados membros da Unión Europea cando o adquirente potencial sexa:

a) unha entidade de crédito, unha empresa de seguros ou de reaseguros, unha empresa de servizos de investimento ou unha sociedade xestora de institucións de investimento colectivo ou de fondos de pensións, autorizada noutro Estado membro da Unión Europea;

b) a sociedade matriz dunha entidade de crédito, dunha empresa de seguros ou de reaseguros, dunha empresa de servizos de investimento ou dunha sociedade xestora de institucións de investimento colectivo ou de fondos de pensións, autorizada noutro Estado membro da Unión Europea;

c) unha persoa física ou xurídica que exerza o control dunha entidade de crédito, dunha empresa de seguros ou de reaseguros, dunha empresa de servizos de investimento ou dunha sociedade xestora de institucións de investimento colectivo ou de fondos de pensións, autorizada noutro Estado membro da Unión Europea.

2. O Banco de España, ao realizar a avaliación a que se refire o número anterior, consultará, no ámbito das súas competencias, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

3. O Banco de España atenderá reciprocamente as consultas que lle remitan as autoridades responsables da supervisión dos adquirentes potenciais doutros Estados membros da Unión Europea e, se for o caso, a Comisión Nacional do Mercado de Valores ou a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Ademais, facilitaralles de oficio e sen atrasos inxustificadas, toda a información que resulte esencial para a avaliación, así como o resto da información que soliciten, sempre que esta resulte oportuna para a avaliación.

4. A consulta prevista nos números anteriores comprenderá, en especial, a avaliación da idoneidade dos adquirentes potenciais e da honorabilidade e experiencia dos membros do consello de administración e dos directores xerais e asimilados que, se for o caso, se vaian nomear na entidade que se pretende adquirir e, en particular, a avaliación dos membros que ocupen algún dos cargos citados noutra sociedade do mesmo grupo. A mencionada consulta poderá reiterarse para os efectos de avaliar o cumprimento continuado deses cargos por parte das entidades de crédito españolas.

5. As decisións adoptadas polo Banco de España en relación coa adquisición proposta deberán mencionar as posibles observacións ou reservas expresadas pola autoridade competente responsable do adquirente.

Artigo 20. *Efectos do incumprimento das obrigacións.*

A adquisición de participacións significativas sen mediar notificación previa ao Banco de España e as realizadas sen ter transcorrido o prazo para a súa avaliación ou coa oposición expresa do Banco de España producirán os seguintes efectos:

a) Non se poderán exercer os dereitos políticos correspondentes ás participacións adquiridas irregularmente. Se, non obstante, chegaren a exercerse, os votos emitidos en contravención do anterior serán nulos e os acordos adoptados serán impugnables en vía xudicial sempre que os votos correspondentes ás participacións irregularmente adquiridas fosen determinantes para a súa adopción, segundo o previsto no capítulo IX do texto

refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado por Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo, para o cal está lexitimado o Banco de España.

b) Se for preciso, acordarase a intervención da entidade ou a substitución dos seus administradores, segundo o previsto no título III.

c) Imporanse as sancións previstas no título IV.

Artigo 21. *Redución de participacións significativas.*

Toda persoa física ou xurídica que decidise deixar de ter, directa ou indirectamente, unha participación significativa nunha entidade de crédito notificarao con carácter previo ao Banco de España indicando a contía da súa participación prevista. Así mesmo, deberá notificar ao Banco de España se decidiu reducir a súa participación significativa de tal maneira que a porcentaxe de dereitos de voto ou de capital posuído resulte inferior ao 20, 30 ou 50 por cento, ou ben que supoña a perda do control da entidade de crédito.

O incumprimento deste deber poderá ser sancionado segundo o previsto no título IV.

Artigo 22. *Deberes de información e comunicación das entidades de crédito.*

1. As entidades de crédito deberán comunicar ao Banco de España, así que teñan coñecemento disto, as adquisicións ou cesións de participacións no seu capital que traspasen algún dos niveis sinalados nos artigos 16, 17 e 21.

2. Adicionalmente, as entidades de crédito deberán informar o Banco de España, na forma e coa periodicidade que regulamentariamente se estableza, sobre a composición do seu accionariado ou sobre as alteracións que nel se produzan. Tal información comprenderá, necesariamente, a relativa á participación doutras entidades financeiras no seu capital, calquera que for a súa contía.

Artigo 23. *Medidas para asegurar a xestión sa e prudente da entidade.*

Cando existan razóns fundadas e acreditadas para considerar que a influencia exercida polas persoas que posúan unha participación significativa nunha entidade de crédito poida resultar nun detrimento da xestión sa e prudente que dane gravemente a súa situación financeira, o Banco de España poderá adoptar algunha ou algunhas das seguintes medidas:

a) As previstas nas alíneas a) e b) do artigo 20, ben que a suspensión dos dereitos de voto non poderá exceder tres anos.

b) Con carácter excepcional, a revogación da autorización.

Ademais, poderanse impor as sancións que procedan segundo o previsto no título IV.

CAPÍTULO IV

Idoneidade, incompatibilidades e rexistro de altos cargos

Artigo 24. *Requisitos de idoneidade.*

1. As entidades de crédito deberán contar cun consello de administración formado por persoas que reúnan os requisitos de idoneidade necesarios para o exercicio do seu cargo. En particular, deberán posuír recoñecida honorabilidade comercial e profesional, ter coñecementos e experiencia adecuados para exercer as súas funcións e estar en disposición de exercer un bo goberno da entidade.

A composición xeral do consello de administración no seu conxunto deberá reunir coñecementos, competencias e experiencia suficientes no goberno de entidades de crédito para comprender adecuadamente as actividades da entidade, incluídos os seus principais riscos e asegurar a capacidade efectiva do consello de administración para tomar decisións de forma independente e autónoma en beneficio da entidade. En todo

caso, deberá velar por que os procedementos de selección dos seus membros favorezan a diversidade de experiencias e de coñecementos, faciliten a selección de conselleiras e, en xeral, non teñan pendores implícitos que poidan implicar discriminación.

2. Os requisitos de honorabilidade, coñecemento e experiencia anteriores deberán concorrer igualmente nos directores xerais ou asimilados, así como nos responsables das funcións de control interno e outros postos chave para o desenvolvemento diario da actividade financeira da entidade de crédito. Estes requisitos serán tamén exhibibles ás persoas físicas que representen no consello de administración os conselleiros que sexan persoas xurídicas. Tamén serán de aplicación ás persoas que determinen de modo efectivo a orientación das sucursais de entidades de crédito non autorizadas nun Estado membro da Unión Europea.

3. Para os efectos do previsto nos números anteriores:

a) Concorre honorabilidade nos que viñesen mostrando unha conduta persoal, comercial e profesional que non induza dúbidas sobre a súa capacidade para desempeñaren unha xestión sa e prudente da entidade. Para valorar a concorrencia de honorabilidade deberá considerarse toda a información dispoñible, de acordo cos parámetros que se determinen regulamentariamente.

b) Posúen coñecementos e experiencia adecuados para exercer as súas funcións nas entidades de crédito os que contén con formación do nivel e perfil adecuados, en particular nas áreas de banca e servizos financeiros, e experiencia práctica derivada das súas anteriores ocupacións durante períodos de tempo suficiente.

c) Para valorar a capacidade dos membros do consello de administración de exercer un bo goberno da entidade, teranse en conta a existencia de potenciais conflitos de interese e a capacidade de dedicar o tempo suficiente para levar a cabo as correspondentes funcións.

Artigo 25. *Supervisión dos requisitos de idoneidade.*

1. As entidades de crédito e as sucursais de entidades de crédito non autorizadas nun Estado membro da Unión Europea deberán contar, en condicións proporcionadas ao carácter, escala e complexidade das súas actividades, con unidades e procedementos internos adecuados para levar a cabo a selección e avaliación continua dos cargos sometidos ao réxime de idoneidade conforme o disposto no artigo anterior.

Así mesmo, as entidades de crédito deberán identificar os postos chave para o desenvolvemento diario da súa actividade financeira e os responsables das funcións de control interno, mantendo á disposición do Banco de España unha relación actualizada das persoas que os desempeñan, a valoración da idoneidade realizada pola entidade e a documentación que a acredite.

2. A valoración dos requisitos de idoneidade será realizada tanto pola propia entidade de crédito ou, cando proceda, polos seus promotores, ou polo adquirente dunha participación significativa, se for o caso, así como, cando corresponda, polo Banco de España.

3. As entidades de crédito deberán velar en todo momento polo cumprimento dos requisitos de idoneidade previstos neste capítulo. Para estes efectos, o Banco de España requirirá a suspensión temporal ou o cesamento definitivo nos cargos previstos no artigo anterior ou a reparación das deficiencias identificadas en caso de falta de honorabilidade, coñecementos ou experiencia adecuados ou de capacidade para exercer un bo goberno.

Se a entidade non procede á execución de tales requirimentos no prazo sinalado polo Banco de España, este acordará a suspensión temporal ou o cesamento definitivo no cargo correspondente, de conformidade co procedemento previsto no capítulo V do título III. Todo isto é sen prexuízo da imposición das sancións correspondentes de acordo co título IV.

Artigo 26. *Réxime de incompatibilidades e limitacións.*

1. O Banco de España determinará o número máximo de cargos que un membro do consello de administración ou un director xeral ou asimilado pode ocupar simultaneamente tendo en conta as circunstancias particulares da entidade de crédito e a natureza, dimensión e complexidade das súas actividades.

Salvo no caso dos administradores designados nunha medida de substitución de administradores das previstas no capítulo V do título III, os membros do consello de administración e os directores xerais e asimilados de entidades de crédito maiores, máis complexas ou de natureza máis singular en función dos criterios do parágrafo anterior non poderán ocupar ao mesmo tempo máis cargos que os previstos nunha das seguintes combinacións:

- a) Un cargo executivo xunto con dous cargos non executivos.
- b) Catro cargos non executivos.

Entenderase por cargos executivos aqueles que desempeñen funcións de dirección, calquera que for o vínculo xurídico que lles atribúa estas funcións.

2. Para efectos do disposto no número anterior, computaranse como un só cargo:

- a) Os cargos executivos ou non executivos ocupados dentro dun mesmo grupo.
- b) Os cargos executivos ou non executivos ocupados dentro de:

1.º Entidades que formen parte do mesmo sistema institucional de protección, sempre que se cumpran as condicións previstas no artigo 113.7 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou

2.º Sociedades mercantís en que a entidade posúa unha participación significativa.

3. Para a determinación do número máximo de cargos non se computarán os cargos desempeñados en organizacións ou entidades sen ánimo de lucro ou que non persigan fins comerciais.

4. O Banco de España poderá autorizar os membros do consello de administración e directores xerais ou asimilados mencionados no número 1 para ocuparen un cargo non executivo adicional se considera que isto non impide o correcto desempeño das súas actividades na entidade de crédito. Esta autorización será comunicada á Autoridade Bancaria Europea.

5. As persoas que ocupen os cargos a que se refiren os números anteriores non poderán obter créditos, avais nin garantías da entidade de crédito en cuxa dirección ou administración interveñan por cima do límite e nos termos que se determinen regulamentariamente, salvo autorización expresa do Banco de España.

Artigo 27. *Rexistro de Altos Cargos.*

1. Sen prexuízo da súa previa inscrición no Rexistro Mercantil, o exercicio das funcións de membro do consello de administración ou director xeral ou asimilado dunha entidade de crédito ou das sucursais de entidades de crédito estranxeiras requirirá a súa inscrición previa no Rexistro de Altos Cargos do Banco de España.

2. Con carácter previo á inscrición no Rexistro de Altos Cargos, o Banco de España verificará o cumprimento por parte dos interesados dos requisitos previstos nesta lei.

3. Adicionalmente, o Banco de España encargárase da inscrición e xestión do rexistro de conselleiros e directores xerais ou asimilados das entidades dominantes de entidades de crédito cando tales entidades sexan sociedades financeiras de carteira ou sociedades financeiras mixtas de carteira, de acordo co artigo 4.1, puntos 20 e 21, respectivamente, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

CAPÍTULO V

Goberno corporativo e política de remuneracións

Artigo 28. *Normas de goberno corporativo.*

As entidades de crédito exercerán a súa actividade respectando as normas de goberno corporativo establecidas nesta lei e as demais que lles resulten aplicables.

Artigo 29. *Sistema de goberno corporativo.*

1. As entidades e os grupos consolidables de entidades de crédito dotaranse de sólidos procedementos de goberno corporativo, que incluírán:

- a) Unha estrutura organizativa clara con liñas de responsabilidade ben definidas, transparentes e coherentes.
- b) Procedementos eficaces de identificación, xestión, control e comunicación dos riscos a que estean expostas ou poidan estarlo.
- c) Mecanismos adecuados de control interno, incluídos procedementos administrativos e contables correctos.
- d) Políticas e prácticas de remuneración que sexan compatibles cunha xestión adecuada e eficaz de riscos e que a promovan.

Os sistemas, procedementos e mecanismos determinados neste número serán exhaustivos e proporcionados á natureza, á escala e á complexidade dos riscos inherentes ao modelo empresarial e ás actividades da entidade. Así mesmo, deberán respectar os criterios técnicos relativos á organización e o tratamento dos riscos que se determinen regulamentariamente.

2. O consello de administración das entidades de crédito deberá definir un sistema de goberno corporativo que garanta unha xestión sa e prudente da entidade e que inclúa a adecuada repartición de funcións na organización e a prevención de conflitos de intereses. O consello de administración vixiará a aplicación do citado sistema e responderá dela. Para isto deberá controlar e avaliar periodicamente a súa eficacia e adoptar as medidas adecuadas para corrixir as deficiencias.

3. Serán funcións indelegables do consello de administración as seguintes:

- a) A vixilancia, o control e a avaliación periódica da eficacia do sistema de goberno corporativo, así como a adopción das medidas adecuadas para corrixir, se for o caso, as deficiencias.
- b) Asumir a responsabilidade da administración e xestión da entidade, a aprobación e vixilancia da aplicación dos seus obxectivos estratéxicos, a súa estratexia de risco e o seu goberno interno.
- c) Garantir a integridade dos sistemas de información contable e financeira, incluídos o control financeiro e operativo e o cumprimento da lexislación aplicable.
- d) Supervisar o proceso de divulgación de información e as comunicacións relativas á entidade de crédito.
- e) Garantir unha supervisión efectiva da alta dirección.

4. O presidente do consello de administración non poderá exercer simultaneamente o cargo de conselleiro delegado, salvo que a entidade o xustifique e o Banco de España o autorice.

5. As entidades de crédito contarán cunha páxina web onde darán difusión á información pública prevista neste capítulo e comunicarán o modo en que cumpren as obrigacións de goberno corporativo, de acordo co que se dispoña regulamentariamente.

6. Igualmente, como parte dos procedementos de goberno e estrutura organizativa, as entidades de crédito e grupos consolidables de entidades de crédito que presten servizos de investimento deberán respectar os requisitos de organización interna

recollidos no artigo 70 ter.2 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, coas especificacións que, se for o caso, regulamentariamente se determinen.

A adopción de tales medidas enténdese sen prexuízo da necesidade de definir e aplicar aquelas outras políticas e procedementos de organización que, en relación específica coa prestación de servizos de investimento, resulten exixibles a esas entidades en aplicación da normativa específica do mercado de valores.

Artigo 30. *Plan xeral de viabilidade.*

Como parte dos procedementos de goberno e estrutura organizativa a que se refire o número 1 do artigo anterior, as entidades de crédito e os grupos consolidables de entidades de crédito elaborarán e manterán actualizado un plan xeral de viabilidade que conteña as medidas que se vaian adoptar para restaurar a viabilidade e a solidez financeira das entidades en caso de estas sufriren algunha deterioración significativa. O plan será sometido á aprobación do Banco de España, que poderá exixir a modificación do seu contido e, en caso de consideralo insuficiente, impor ás entidades as medidas previstas no artigo 24 da Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución de entidades de crédito. Regulamentariamente especificarase o contido que deberá incluír o plan xeral de viabilidade.

Artigo 31. *Comité de nomeamentos.*

1. As entidades de crédito deberán constituír un comité de nomeamentos, integrado por membros do consello de administración que non desempeñen funcións executivas na entidade. Ao menos un terzo destes membros e, en todo caso, o presidente, deberán ser conselleiros independentes.

O Banco de España poderá determinar que algunhas entidades, en razón do seu tamaño, a súa organización interna, a natureza, o alcance ou a escasa complexidade das súas actividades, poidan constituír o comité de nomeamentos de maneira conxunta co comité de remuneracións.

2. As caixas de aforros establecerán, en todo caso, un comité de remuneracións e nomeamentos conforme o establecido na súa propia normativa, que exercerá as competencias e funcións atribuídas aos comités de remuneracións e nomeamentos previstos neste capítulo.

3. O comité de nomeamentos establecerá un obxectivo de representación para o sexo menos representado no consello de administración e elaborará orientacións sobre como alcanzar este obxectivo.

Artigo 32. *Política de remuneracións.*

1. As entidades de crédito, ao fixaren e aplicaren a política de remuneración global, incluídos os salarios e os beneficios discrecionais de pensión, das categorías de persoal cuxas actividades profesionais incidan de maneira significativa no perfil de risco da entidade, o seu grupo, sociedade matriz ou filiais, ateranse aos principios establecidos no artigo 33 de maneira e nunha medida acorde co seu tamaño, a súa organización interna e a natureza, o alcance e a complexidade das súas actividades. En particular, estes principios aplicaranse aos altos directivos, aos empregados que asumen riscos, aos que exercen funcións de control e a todo traballador que reciba unha remuneración global que o inclúa no mesmo baremo de remuneración que o dos altos directivos e dos empregados que asumen riscos, cuxas actividades profesionais inciden de maneira importante no seu perfil de risco.

2. As entidades de crédito presentarán ao Banco de España canta información este lles requira para comprobar o cumprimento desta obrigaón e, en particular, unha lista en que se indiquen as categorías de empregados cuxas actividades profesionais inciden de maneira significativa no seu perfil de risco. Esta lista deberá presentarse anualmente e,

en todo caso, cando se producen alteracións significativas. O Banco de España determinará a forma de presentación desta lista.

3. Sen prexuízo das obrigacións contidas no artigo 450 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, as entidades de crédito farán pública a remuneración total devindicada en cada exercicio económico por cada un dos membros do seu consello de administración.

4. O disposto neste artigo, así como o disposto nos artigos 33, 34, 35 e 36, será de aplicación ás entidades, a nivel de grupo, sociedade matriz e filial, incluídas as establecidas en centros financeiros extraterritoriais.

Artigo 33. *Principios xerais da política de remuneracións.*

1. A política de remuneracións das categorías de persoal a que se refire o artigo 32.1 determinarase de conformidade cos seguintes principios xerais:

a) Promoverá e será compatible cunha xestión adecuada e eficaz dos riscos e non ofrecerá incentivos para asumir riscos que superen o nivel tolerado pola entidade.

b) Será compatible coa estratexia empresarial, os obxectivos, os valores e os intereses a longo prazo da entidade e incluírá medidas para evitar os conflitos de intereses.

c) O persoal que exerza funcións de control dentro da entidade de crédito será independente das unidades de negocio que supervise, contará coa autoridade necesaria para desempeñar a súa misión e será remunerado en función da consecución dos obxectivos relacionados coas súas funcións, con independencia dos resultados das áreas de negocio que controle.

d) A remuneración dos altos directivos encargados da xestión de riscos e con funcións de cumprimento será supervisada directamente polo comité de remuneracións.

e) Distinguirá de forma clara entre os criterios para o establecemento:

1.º da remuneración fixa, que deberá reflectir principalmente a experiencia profesional pertinente e a responsabilidade na organización segundo o estipulado na descrición de funcións como parte das condicións de traballo, e

2.º da remuneración variable, que deberá reflectir un rendemento sustentable e adaptado ao risco, así como un rendemento superior ao requirido para cumprir o estipulado na descrición de funcións como parte das condicións de traballo.

2. O consello de administración da entidade adoptará e revisará periodicamente os principios xerais da política de remuneración e será responsable da supervisión da súa aplicación.

Adicionalmente, a política de remuneración será obxecto, ao menos unha vez ao ano, dunha avaliación interna central e independente, co obxecto de comprobar se se cumpren as pautas e os procedementos de remuneración adoptados polo consello de administración na súa función de supervisión.

3. A política de remuneracións dos membros do consello de administración das entidades de crédito someterase á aprobación da xunta de accionistas, asemblea xeral ou órgano equivalente, nos mesmos termos que se establezan para as sociedades cotizadas na lexislación mercantil.

Artigo 34. *Elementos variables da remuneración.*

1. A fixación dos compoñentes variables da remuneración das categorías de persoal ás cales se refire o artigo 32.1 deberá atermos aos seguintes principios:

a) Cando a remuneración estea vinculada aos resultados, o seu importe total basearase nunha avaliación en que se combinen os resultados do individuo, valorados conforme criterios tanto financeiros como non financeiros, da unidade de negocio afectada e os resultados globais da entidade de crédito.

b) A avaliación dos resultados inscribírase nun marco plurianual para garantir que o proceso de avaliación se asenta nos resultados a longo prazo e que o pagamento efectivo dos compoñentes da remuneración baseados en resultados se gradúa ao longo dun período que teña en conta o ciclo económico subxacente da entidade de crédito e os seus riscos empresariais.

c) O total da remuneración variable non limitará a capacidade da entidade para reforzar a solidez da súa base de capital.

d) A remuneración variable garantida non é compatible cunha xestión sa dos riscos nin co principio de recompensar o rendemento, e non formará parte de posibles plans de remuneración.

e) A remuneración variable garantida terá carácter excepcional, só se efectuará cando se contrate persoal novo e a entidade posúa unha base de capital sa e sólida e limitárase ao primeiro ano de emprego.

f) Na remuneración total, os compoñentes fixos e os compoñentes variables estarán debidamente equilibrados. O compoñente fixo constituirá unha parte suficientemente elevada da remuneración total, de modo que poida aplicarse unha política plenamente flexible no que se refire aos compoñentes variables da remuneración, até o punto de ser posible non pagar estes compoñentes.

g) As entidades establecerán as ratios apropiadas entre os compoñentes fixos e os variables da remuneración total aplicando os seguintes principios:

1.º O compoñente variable non será superior ao cento por cento do compoñente fixo da remuneración total de cada individuo.

2.º Non obstante, a xunta xeral de accionistas da entidade poderá aprobar un nivel superior ao previsto no número anterior, sempre que non sexa superior ao douscentos por cento do compoñente fixo. A aprobación do nivel máis elevado de remuneración variable realizarase de acordo co seguinte procedemento:

i) A xunta xeral de accionistas da entidade tomará a súa decisión sobre a base dunha recomendación pormenorizada do consello de administración ou órgano equivalente que expoña os motivos e o alcance da decisión e inclúa o número de persoas afectadas e os seus cargos, así como o efecto previsto sobre o mantemento pola entidade dunha base sólida de capital.

ii) A xunta xeral de accionistas da entidade adoptará a súa decisión por unha maioría de ao menos dous terzos, sempre que estean presentes ou representados na votación ao menos a metade das accións ou dereitos equivalentes con dereito a voto. De non ser posible o quórum anterior, o acordo adoptárase por unha maioría de, ao menos, tres cuartos do capital social presente ou representado con dereito a voto.

iii) O consello de administración ou órgano equivalente comunicará a todos os accionistas con anticipación suficiente o asunto que se someterá a aprobación.

iv) O consello de administración ou órgano equivalente comunicará inmediatamente ao Banco de España a recomendación dirixida á xunta xeral de accionistas, incluído o nivel máis alto do compoñente variable da remuneración proposto e a súa xustificación, e acreditará que ese nivel non afecta as obrigacións da entidade previstas na normativa de solvencia, e tendo en conta, en particular, as obrigacións de recursos propios da entidade.

v) O consello de administración ou órgano equivalente comunicará inmediatamente ao Banco de España a decisión adoptada ao respecto pola xunta xeral de accionistas, incluída a porcentaxe máxima máis alta do compoñente variable da remuneración aprobado. O Banco de España utilizará a información recibida para comparar as prácticas das entidades nesta materia e facilitará esta información á Autoridade Bancaria Europea.

vi) Se for o caso, o persoal directamente afectado pola aplicación de niveis máximos máis altos de remuneración variable non poderá exercer, nin directa nin indirectamente, os dereitos de voto que poida ter como accionista da entidade e as súas accións deduciranse do capital social para o cómputo da maioría de votos que en cada caso sexa necesaria nos acordos que se refiran á aplicación de niveis máximos máis altos de remuneración variable.

As mencións efectuadas nesta alínea aos accionistas aplicaranse igualmente aos membros das asembleas xerais das caixas de aforros e cooperativas de crédito.

3.º O Banco de España poderá autorizar as entidades para aplicaren un tipo de desconto teórico, de acordo coa orientación que publique a Autoridade Bancaria Europea, a un 25 por cento da remuneración variable total, sempre que se aboe mediante instrumentos diferidos por un prazo de cinco ou máis anos. O Banco de España poderá establecer unha porcentaxe máxima inferior.

h) Os pagamentos por resolución anticipada dun contrato basearanse nos resultados obtidos no transcurso do tempo e non recompensarán malos resultados ou condutas indebidas. O Banco de España poderá definir os supostos que poidan conducir a unha redución da contía dos citados pagamentos por resolución anticipada.

i) Os paquetes de remuneración relativos a compensacións ou pagamentos por abandono de contratos laborais anteriores adaptaranse aos intereses da entidade a longo prazo, para o cal incluírán disposicións en materia de retencións, aprazamento, rendemento e recuperacións.

j) Ao avaliar os resultados con vistas a calcular os compoñentes variables da remuneración, efectuarase un axuste por todos os tipos de riscos actuais e futuros e terase en conta o custo do capital e a liquidez necesarios.

k) A asignación dos compoñentes variables de remuneración na entidade terá igualmente en conta todos os tipos de riscos actuais e futuros.

l) Unha parte substancial e, en todo caso, ao menos o 50 por cento de calquera elemento de remuneración variable, xa sexa diferido ou non diferido, fixarase alcanzando un adecuado equilibrio entre:

1.º accións ou títulos de propiedade equivalentes, en función da forma xurídica da entidade de que se trate, ou instrumentos vinculados coas accións ou outros instrumentos non pecuniarios equivalentes, no caso dunha entidade de crédito que non cotice nun mercado organizado oficial e,

2.º cando sexa posible, outros instrumentos que poida determinar o Banco de España, no sentido do artigo 52 ou do artigo 63 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou outros instrumentos que poidan ser convertidos na súa totalidade en instrumentos de capital de nivel 1 ordinario, ou capaces de absorber perdas, que reflectan de maneira adecuada en cada caso a cualificación crediticia da entidade de crédito en canto empresa en funcionamento e resulten adecuados para efectos de remuneración variable.

Os instrumentos mencionados neste número estarán sometidos a unha política de retención adecuada concibida para que os incentivos estean en consonancia cos intereses a longo prazo da entidade de crédito. O Banco de España poderá impor restricións ao deseño ou aos tipos destes instrumentos e mesmo prohibir algúns deles.

O disposto nesta alínea será aplicable tanto á parte do compoñente variable de remuneración diferida de acordo coa alínea m) como á parte do compoñente variable de remuneración non diferida.

m) Unha parte substancial e, en todo caso, ao menos o 40 por cento do elemento de remuneración variable diferirase durante un período non inferior a entre tres e cinco anos e adaptarse correctamente á natureza dos negocios, os seus riscos e as actividades do membro do persoal correspondente.

Non se percibirá a remuneración pagadoira en virtude das disposicións de diferimento máis rapidamente que de maneira proporcional. No caso dun elemento de remuneración variable dunha contía especialmente elevada, diferirase como mínimo o 60 por cento. A duración do período de aprazamento determinarase tendo en conta o ciclo económico, a natureza do negocio, os seus riscos e as actividades do membro do persoal de que se trate.

n) A remuneración variable, incluída a parte diferida, pagarase ou consolidarase unicamente se resulta sustentable de acordo coa situación financeira da entidade no seu

conxunto e se se xustifica sobre a base dos resultados da entidade, da unidade de negocio e da persoa de que se trate.

Sen prexuízo da aplicación dos principios xerais do dereito en materia contractual e laboral, a remuneración variable total reducirase de forma considerable cando a entidade obteña uns resultados financeiros pouco brillantes ou negativos, tendo en conta tanto a remuneración actual como as reducións nos pagamentos de cantidades previamente devindicadas, se for o caso, a través de cláusulas de redución da remuneración ou de recuperación de retribucións xa satisfeitas.

Até o cento por cento da remuneración variable total estará sometida a cláusulas de redución da remuneración ou de recuperación das remuneracións xa satisfeitas. As entidades establecerán criterios específicos para a aplicación das cláusulas de redución da remuneración ou de recuperación das remuneracións xa satisfeitas. Nos ditos criterios recolleranse, en particular, situacións en que o empregado participase ou sexa responsable de condutas que xerasen importantes perdas para a entidade e nas cales incumpra as oportunas exixencias de idoneidade e corrección.

ñ) A política de pensións será compatible coa estratexia empresarial, os obxectivos, os valores e os intereses a longo prazo da entidade.

Se o empregado abandona a entidade antes da súa xubilación, a entidade conservará no seu poder os beneficios discrecionais de pensión por un período de cinco anos en forma de instrumentos como os mencionados na alínea l). Se un empregado alcanza a idade de xubilación, aboaránselle os beneficios discrecionais de pensión en forma de instrumentos como os mencionados na alínea l), con suxeición a un período de retención de cinco anos.

o) Non se poderán utilizar estratexias persoais de cobertura ou seguros relacionados coa remuneración e a responsabilidade que menoscaben os efectos de aliñación coa xestión sa dos riscos que fomentan os seus sistemas de remuneración.

p) A remuneración variable non se aboará mediante instrumentos ou métodos que faciliten o incumprimento da normativa de ordenación e disciplina.

2. Regulamentariamente poderán desenvolverse os principios previstos neste artigo.

Artigo 35. *Entidades de crédito que reciban apoio financeiro público.*

No caso das entidades de crédito que reciban apoio financeiro público, aplicaranse, ademais dos establecidos no artigo 33, os seguintes principios:

a) A remuneración variable limitarase estritamente a unha porcentaxe dos ingresos netos cando sexa incompatible co mantemento dunha base sólida de capital e coa oportuna renuncia ao apoio público.

b) Exixirase ás entidades que reestruturen as remuneracións de modo que estean en consonancia cunha adecuada xestión de riscos e un crecemento a longo prazo, mesmo, se procede, establecendo límites á remuneración dos membros do consello de administración e os directivos da entidade.

c) Os membros do consello de administración das entidades de crédito non recibirán remuneración variable, a menos que se xustifique.

Artigo 36. *Comité de remuneracións.*

1. As entidades de crédito deberán constituír un comité de remuneracións integrado por membros do consello de administración que non desempeñen funcións executivas na entidade. Ao menos un terzo destes membros e, en todo caso, o presidente, deberán ser conselleiros independentes.

2. O Banco de España poderá determinar que algunhas entidades, en razón do seu tamaño, da súa organización interna, da natureza, do alcance ou da escasa complexidade das súas actividades, poidan constituír o comité de remuneracións de maneira conxunta co comité de nomeamentos.

Artigo 37. *Responsabilidade na xestión de riscos.*

1. O consello de administración é o responsable dos riscos que asuma unha entidade de crédito. Para estes efectos, as entidades de crédito deberán establecer canles eficaces de información ao consello de administración sobre as políticas de xestión de riscos da entidade e todos os riscos importantes a que esta se enfrenta.

2. No exercicio da súa responsabilidade sobre xestión de riscos, o consello de administración deberá:

a) Dedicar tempo suficiente á consideración das cuestións relacionadas cos riscos. En particular, participará activamente na xestión de todos os riscos substanciais recollidos na normativa de solvencia, velará por que se asignen recursos adecuados para a xestión de riscos e intervirá, en particular, na valoración dos activos, o uso de cualificacións crediticias externas e os modelos internos relativos a estes riscos.

b) Aprobar e revisar periodicamente as estratexias e políticas de asunción, xestión, supervisión e redución dos riscos a que a entidade estea ou poida estar exposta, incluídos os que presente a conxuntura macroeconómica en que opera en relación coa fase do ciclo económico.

Artigo 38. *Función de xestión de riscos e comité de riscos.*

1. As entidades de crédito deberán dispor dunha unidade ou órgano que asuma a función de xestión de riscos proporcional á natureza, escala e complexidade das súas actividades, independente das funcións operativas, que teña autoridade, rango e recursos suficientes, así como o oportuno acceso ao consello de administración.

2. O Banco de España determinará as entidades que, polo seu tamaño, a súa organización interna e pola natureza, a escala e a complexidade das súas actividades deban establecer un comité de riscos. Este comité estará integrado por membros do consello de administración que non desempeñen funcións executivas e que posúan os oportunos coñecementos, capacidade e experiencia para entenderen plenamente e controlaren a estratexia de risco e a propensión ao risco da entidade. Ao menos un terzo destes membros e, en todo caso, o presidente, deberán ser conselleiros independentes.

3. As entidades que a xuízo do Banco de España non teñan que establecer un comité de riscos constituirán comisións mixtas de auditoría que asumirán as funcións correspondentes do comité de riscos.

TÍTULO II

Solvencia das entidades de crédito

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 39. *Normativa de solvencia.*

Constitúen normativa de solvencia das entidades de crédito a prevista no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, esta lei e as súas disposicións de desenvolvemento.

Artigo 40. *Ámbito subxectivo de aplicación da normativa de solvencia.*

1. A normativa de solvencia será de aplicación:

a) Ás entidades de crédito.

b) Aos grupos e subgrupos consolidables de entidades de crédito, dos cales formarán parte as entidades financeiras, incluídas as sociedades de xestión de activos e, definidas no número 26 do artigo 4.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, neles integrados.

c) Ás sociedades financeiras de carteira e ás sociedades financeiras mixtas de carteira.

2. Para efectos do disposto no número anterior, consideraranse sociedades de xestión de activos as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, as sociedades xestoras de entidades de capital risco e as sociedades e fondos autoxestionados.

Así mesmo, as sociedades xestoras de fondos de titulización hipotecaria e de fondos de titulización de activos entenderanse incluídas dentro do concepto de entidade financeira.

CAPÍTULO II

Capital interno e liquidez

Artigo 41. *Autoavaliación do capital.*

Os grupos consolidables de entidades de crédito, así como as entidades de crédito non integradas nun destes grupos consolidables, disporán especificamente de estratexias e procedementos sólidos, eficaces e exhaustivos a fin de avaliar e manter de forma permanente os importes, os tipos e a distribución do capital interno que consideren adecuados para cubrir a natureza e o nivel dos riscos a que estean ou poidan estar expostos. Estas estratexias e procedementos serán periodicamente obxecto de exame interno a fin de garantir que sigan sendo exhaustivos e proporcionais á índole, escala e complexidade das actividades da entidade de crédito interesada.

Artigo 42. *Liquidez.*

Co fin de determinar o nivel adecuado dos requisitos de liquidez das entidades de crédito, o Banco de España avaliará:

- a) O modelo empresarial específico da entidade.
- b) Os sistemas, procedementos e mecanismos de goberno corporativo das entidades a que se refire o artigo 29.
- c) Os resultados da supervisión e a avaliación levadas a cabo de conformidade co artigo 52.
- d) Todo risco de liquidez de carácter sistémico que comprometa a integridade dos mercados financeiros.

CAPÍTULO III

Amortecedores de capital

Artigo 43. *Requisito combinado de amortecedores de capital.*

1. As entidades de crédito deberán cumprir en todo momento o requisito combinado de amortecedores de capital, entendido como o total do capital de nivel 1 ordinario necesario para cumprir coa obrigaçión de dispor dun amortecedor de conservación de capital, e, se procede:

- a) Un amortecedor de capital anticíclico específico de cada entidade.
- b) Un amortecedor para as entidades de importancia sistémica mundial.
- c) Un amortecedor para outras entidades de importancia sistémica.
- d) Un amortecedor contra riscos sistémicos.

Esta obrigaçión cumprírase sen prexuízo dos requisitos de recursos propios establecidos no artigo 92 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e aqueles

outros que, se for o caso, poida exixir o Banco de España, en virtude do establecido no artigo 68.2.a).

2. O capital ordinario de nivel 1 requirido para satisfacer cada un dos distintos amortecedores establecidos en virtude dos artigos 44 a 47 deberá ser distinto e, por tanto, adicional, ao requirido para satisfacer os restantes amortecedores e os demais requisitos de recursos propios exixidos de acordo coa normativa de solvencia, salvo o disposto polo Banco de España en relación cos amortecedores para entidades de importancia sistémica, xa sexan EISM ou OEIS, e o amortecedor contra riscos sistémicos.

3. O cumprimento dos requisitos de amortecedores de capital deberá realizarse de maneira individual, consolidada ou subconsolidada, de acordo co que se estableza regulamentariamente, e conforme a parte primeira, título II, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

4. Cando unha entidade ou grupo incumpra a obrigaón establecida no número 1, quedará suxeito ás restricións en materia de distribucións que se establecen no artigo 48 e deberá presentar un plan de conservación de capital conforme o disposto no artigo 49.

O disposto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo da aplicación, cando proceda, do réxime sancionador previsto no título IV e das medidas que tivese podido adoptar o Banco de España de conformidade co artigo 68.

Artigo 44. *Amortecedor de conservación do capital.*

As entidades de crédito deberán manter un amortecedor de conservación de capital consistente en capital de nivel 1 ordinario igual ao 2,5 por cento do importe total da súa exposición ao risco, calculado de conformidade co artigo 92.3 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e, se for o caso, de acordo coas precisións que poida establecer o Banco de España.

Artigo 45. *Amortecedor de capital anticíclico específico.*

1. As entidades de crédito deberán manter un amortecedor de capital anticíclico calculado especificamente para cada entidade ou grupo. Este amortecedor será equivalente ao importe total de exposición ao risco calculado de conformidade co artigo 92.3 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, coas precisións que, se for o caso, poida establecer o Banco de España, multiplicado por unha porcentaxe de amortecedor de capital específico.

2. A porcentaxe de amortecedor de capital anticíclico específico consistirá na media ponderada das porcentaxes de amortecedores anticíclicos que sexan de aplicación nos territorios en que estean situadas as exposicións crediticias pertinentes da entidade.

3. Regulamentariamente determinarase:

a) O procedemento de cálculo da porcentaxe de amortecedor de capital anticíclico específico.

b) O procedemento de fixación polo Banco de España das porcentaxes dos amortecedores anticíclicos por exposicións situadas en España e a súa periodicidade.

c) O mecanismo de recoñecemento de porcentaxes de amortecedores anticíclicos fixados pola autoridade competente dun Estado membro da Unión Europea.

d) O mecanismo de recoñecemento de porcentaxes de amortecedores anticíclicos fixados pola autoridade competente dun terceiro país ou de decisión respecto das ditas porcentaxes.

e) O mecanismo de comunicación.

Artigo 46. *Amortecedor de capital para entidades de importancia sistémica.*

1. O Banco de España identificará as entidades de crédito autorizadas en España que son:

a) Entidades de importancia sistémica mundial (EISM), en base consolidada.

b) As demais entidades de importancia sistémica (OEIS), en base individual, subconsolidada ou consolidada.

2. Regulamentariamente determinarase o método de identificación das EISM, que, en todo caso, se baseará nas seguintes circunstancias:

- a) O tamaño do grupo.
- b) A interconexión do grupo co sistema financeiro.
- c) A posibilidade de substitución dos servizos ou da infraestrutura financeira que presta o grupo.
- d) A complexidade do grupo.
- e) A actividade transfronteiriza do grupo, incluíndo a actividade transfronteiriza entre Estados membros da Unión Europea e entre un Estado membro e un terceiro país.

Así mesmo, establecerase regulamentariamente un método de clasificación das entidades de crédito identificadas como EISM en varias subcategorías en función da súa importancia sistémica.

3. Regulamentariamente determinarase o método de identificación das OEIS. Para a avaliación da súa importancia sistémica deberá terse en conta ao menos algún dos seguintes criterios:

- a) Tamaño.
- b) Importancia para a economía española ou da Unión Europea.
- c) Importancia das actividades transfronteirizas.
- d) A interconexión da entidade ou grupo co sistema financeiro.

4. Cada EISM manterá, en base consolidada, un amortecedor para EISM correspondente á subcategoría en que se clasifique a entidade, que, en todo caso, non poderá ser inferior ao 1 por cento nin superior ao 3,5 por cento.

5. O Banco de España poderá impor a cada unha das OEIS, en base consolidada, subconsolidada ou individual, segundo sexa o caso, a obrigaición de dispor dun amortecedor de até un 2 por cento do importe total de exposición ao risco, atendendo aos criterios para a identificación da OEIS, e conforme o procedemento que regulamentariamente se determine.

6. O Banco de España notificará á Comisión Europea, á Xunta Europea de Risco Sistémico e á Autoridade Bancaria Europea as EISM e OEIS e as correspondentes subcategorías en que se clasificaron as primeiras, e fará públicos os seus nomes. Así mesmo, o Banco de España fará pública a subcategoría en que se clasificou cada EISM.

7. Regulamentariamente desenvolverase o réxime de aplicación conxunta dos amortecedores para EISM e OEIS, así como o destes co amortecedor contra riscos sistémicos previsto no artigo 47.

Artigo 47. *Amortecedor contra riscos sistémicos.*

1. O Banco de España poderá exixir a constitución dun amortecedor contra riscos sistémicos de capital de nivel 1 ordinario co fin de previr ou evitar os riscos sistémicos ou macroprudenciais acíclicos a longo prazo que non estean cubertos polo Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño. Estes riscos entenderanse como aqueles que poderían producir unha perturbación no sistema financeiro con consecuencias negativas graves no citado sistema e na economía real.

2. O amortecedor contra riscos sistémicos poderá aplicarse a todas ou algunhas das exposicións localizadas en España ou no Estado membro que fixe o amortecedor, ás exposicións en terceiros países e ás exposicións localizadas noutros Estados membros da Unión Europea, cos límites que regulamentariamente se determinen.

3. O amortecedor contra riscos sistémicos poderá exixirse a todas as entidades de crédito integradas ou non nun grupo consolidable de entidades de crédito, ou a un ou

various subsectores de tales entidades. Poderán establecerse requisitos diferentes para diferentes subsectores.

4. O Banco de España poderá exixir ás entidades de crédito a porcentaxe de amortecedor contra riscos sistémicos fixado polas autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea para as exposicións localizadas no Estado membro que fixe a dita porcentaxe, nos termos e co procedemento que regulamentariamente se determinen.

Artigo 48. *Restricións en materia de distribucións.*

1. As entidades de crédito que cumpran o requisito combinado de amortecedores de capital poderán realizar distribucións relativas ao capital de nivel 1 ordinario sempre que esa distribución non carrete unha diminución deste até un nivel en que xa non se respecte o requisito combinado, ou cando fosen adoptadas polo Banco de España algunha das medidas previstas no artigo 68.2, tendentes a reforzar os recursos propios ou a limitar ou prohibir o pagamento de dividendo.

2. As entidades de crédito que non cumpran o requisito combinado de amortecedores de capital ou que realicen unha distribución de capital de nivel 1 ordinario que implique a súa diminución até un nivel en que xa non se respecte o requisito combinado deberán calcular o importe máximo distribuible, nos termos que regulamentariamente se determinen.

As entidades de crédito non poderán realizar ningunha das seguintes actuacións antes de teren calculado o importe máximo distribuible e teren informado inmediatamente o Banco de España do dito importe:

- a) Realizar unha distribución relativa ao capital de nivel 1 ordinario.
- b) Asumir unha obrigaón de pagar unha remuneración variable ou beneficios discrecionais de pensión, ou pagar unha remuneración variable se a obrigaón de pagamento se asumiu nun momento en que a entidade non cumpría o requisito combinado de amortecedor.
- c) Realizar pagamentos vinculados a instrumentos de capital de nivel 1 adicional.

As entidades de crédito disporán de mecanismos para garantir que o importe de beneficios distribuibles e o importe máximo distribuible se calculen con exactitude, que terá que poder demostrarse ao Banco de España cando se lles solicite.

3. En canto unha entidade non cumpra ou exceda o seu requisito combinado de amortecedor ou o Banco de España adoptase algunha das medidas previstas no artigo 68 tendentes a reforzar os recursos propios ou a limitar ou prohibir o pagamento de dividendos, a dita entidade non poderá distribuír máis do importe máximo distribuible calculado conforme o número 2 para as finalidades previstas nese número.

4. As restricións impostas por este artigo aplicaranse unicamente aos pagamentos que dean lugar a unha redución do capital de nivel 1 ordinario ou a unha redución dos beneficios, e sempre que a suspensión ou cancelación do pagamento non constitúan un incumprimento das obrigaóns de pagamento ou outra circunstancia que conduza á apertura do oportuno procedemento concursal.

5. Para efectos do disposto neste artigo, entenderanse como distribucións relativas ao capital de nivel 1 ordinario:

- a) O pagamento de dividendos en efectivo.
- b) A distribución de accións total ou parcialmente liberadas ou outros instrumentos de capital a que se refire o artigo 26.1.a) do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.
- c) O rescate ou a compra por unha entidade de accións propias ou outros instrumentos de capital a que se refire o artigo 26.1.a) do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

d) O reembolso de importes pagados en relación cos instrumentos de capital a que se refire o artigo 26.1.a) do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

e) A distribución dos elementos a que se refiren as alíneas b) a e) do artigo 26.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

f) Calquera outro que o Banco de España poida determinar ou considerar que ten un efecto similar aos mencionados nas alíneas anteriores.

6. O previsto neste artigo desenvolverase regulamentariamente.

Artigo 49. *Plan de conservación do capital.*

1. Cando unha entidade de crédito non cumpra o requisito combinado de amortecedor elaborará un plan de conservación do capital e presentarao, nos termos que regulamentariamente se establezan, ao Banco de España.

O prazo para a presentación do plan ao Banco de España será de cinco días, contados desde a data en que a entidade comprobe o incumprimento dos requisitos. Non obstante, o Banco de España poderá ampliar ese prazo a dez días, baseándose na situación individual da entidade de crédito e tendo en conta a súa escala e a complexidade das súas actividades.

2. O Banco de España avaliará o plan de conservación do capital e aprobara se considera que, se se executar, resulta razoablemente previsible a conservación ou obtención de capital suficiente para que a entidade poida cumprir o requisito combinado de amortecedores de capital no prazo que o Banco de España xulgue adecuado.

3. En caso de que non aprobe o plan de conservación do capital presentado, o Banco de España poderá:

a) Exixir á entidade que aumente os seus recursos propios no prazo que determine.

b) Empregar as facultades que lle confire o artigo 68 para impor restricións sobre as distribucións máis estritas que as previstas no artigo anterior.

TÍTULO III

Supervisión

CAPÍTULO I

Función supervisora

Artigo 50. *Función supervisora do Banco de España.*

1. O Banco de España é a autoridade responsable da supervisión das entidades de crédito e das demais entidades previstas no artigo 56 para garantir o cumprimento da normativa de ordenación e disciplina. Para o exercicio desta función poderá desenvolver as actuacións e exercer as facultades previstas nesta lei e calquera outra que lle atribúa o ordenamento xurídico.

O disposto no parágrafo anterior entenderase sen prexuízo das competencias que o ordenamento xurídico atribúa a outras institucións ou órganos administrativos.

2. No exercicio da súa función supervisora e, en particular, para a escolla dos distintos instrumentos de supervisión e sanción, o Banco de España poderá:

a) Solicitar ás entidades e persoas suxeitas á súa función supervisora, e a terceiros a que estas entidades teñan subcontratado actividades ou funcións operativas, a información necesaria para comprobar o cumprimento da normativa de ordenación e disciplina.

Co fin de que o Banco de España poida obter estas informacións ou confirmar a súa veracidade, as entidades e persoas mencionadas quedan obrigadas a pór á disposición do Banco de España cantos libros, rexistros e documentos considere precisos, incluídos

os programas informáticos, ficheiros e bases de datos, sexa cal for o seu soporte físico ou virtual.

Para tales efectos, o acceso ás informacións e datos requiridos polo Banco de España encóntrase amparado polo artigo 11.2.a) da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

b) Requirit e comunicar ás entidades suxeitas á súa función supervisora, por medios electrónicos, as informacións e medidas recollidas na normativa de ordenación e disciplina. As entidades referidas terán obrigación de habilitar, no prazo que se fixe para isto, os medios técnicos requiridos polo Banco de España para a eficacia dos seus sistemas de comunicación electrónica, nos termos que este adopte para o efecto.

c) Levar a cabo todas as investigacións necesarias en relación con calquera entidade ou persoa das mencionadas na alínea a), cando sexa necesario para desempeñar a súa función supervisora. Para estes efectos, poderá:

- 1.º Exixir a presentación de documentos.
- 2.º Examinar os libros e rexistros e obter copias ou extractos deles.
- 3.º Solicitar e obter explicacións escritas ou verbais de calquera outra persoa diferente das previstas na alínea a) a fin de recadar información relacionada co obxecto dunha investigación.

d) Realizar cantas inspeccións sexan necesarias nos establecementos profesionais das persoas xurídicas mencionadas na alínea a) e en calquera outra entidade incluída na supervisión consolidada.

3. Así mesmo, no exercicio da súa función supervisora, o Banco de España deberá:

a) Valorar, na escolla das medidas que se vaian adoptar, criterios como a gravidade dos feitos detectados, a eficacia da propia función supervisora en termos da reparación dos incumprimentos detectados ou o comportamento previo da entidade.

b) Tomar en consideración a posible incidencia das súas decisións na estabilidade do sistema financeiro dos demais Estados membros da Unión Europea afectados, particularmente en situacións de urxencia, baseándose na información dispoñible no momento de que se trate.

c) Ter en conta a converxencia de instrumentos e prácticas de supervisión no ámbito da Unión Europea.

4. Nos termos previstos polo artigo 4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, os órganos e organismos de calquera Administración pública, sen prexuízo do deber de segredo que os ampare conforme a lexislación vixente, quedan suxeitos ao deber de colaborar co Banco de España e están obrigados a proporcionar, a requirimento deste, os datos e informacións de que dispoñan e poidan resultar necesarios para o exercicio por parte deste da función supervisora.

Artigo 51. *Supervisión dos mecanismos de cumprimento normativo.*

Corresponderá ao Banco de España supervisar os sistemas, estratexias, procedementos ou mecanismos de calquera tipo aplicados polas entidades de crédito para dar cumprimento á normativa de ordenación e disciplina.

Artigo 52. *Supervisión de riscos.*

Corresponderá ao Banco de España supervisar os riscos a que están ou poden estar expostas as entidades e, con base nesta avaliación e na prevista no artigo anterior, determinar se os mecanismos de cumprimento normativo, os recursos propios e a liquidez mantidos polas entidades de crédito garanten unha xestión e cobertura sólida dos seus riscos.

Artigo 53. *Supervisión de sistemas de goberno corporativo e políticas remunerativas.*

Corresponderá ao Banco de España supervisar o cumprimento por parte das entidades de crédito das normas sobre idoneidade, remuneracións e responsabilidade na xestión de riscos, así como das demais normas sobre goberno corporativo previstas no título I e as súas disposicións de desenvolvemento.

Artigo 54. *Elaboración de guías en materia supervisora.*

1. O Banco de España poderá elaborar guías técnicas dirixidas ás entidades e grupos supervisados en que indique os criterios, prácticas, metodoloxías ou procedementos que considera adecuados para o cumprimento da normativa de supervisión. Estas guías, que deberán facerse públicas, poderán incluír os criterios que o Banco de España seguirá no exercicio das súas actividades de supervisión. O Banco de España poderá requirir ás entidades e grupos supervisados unha explicación dos motivos polos que, se for o caso, se separaron deses criterios, prácticas, metodoloxías ou procedementos.

2. As guías elaboradas polo Banco de España referiranse ás seguintes materias:

- a) Avaliación dos riscos a que as entidades están expostas e adecuado cumprimento das normas de ordenación e disciplina.
- b) Prácticas de remuneración e incentivos de asunción de riscos compatibles cunha adecuada xestión do risco.
- c) Información financeira e contable e obrigacións de someter a auditoría externa as contas anuais ou estados financeiros das entidades e grupos supervisados.
- d) Adecuada xestión dos riscos derivados da tenza de participacións significativas das entidades de crédito noutras entidades financeiras ou empresas non financeiras.
- e) Instrumentación de mecanismos de reestruturación ou resolución de entidades de crédito.
- f) Goberno corporativo e control interno.
- g) Calquera outra materia incluída no ámbito de competencias do Banco de España.

3. O Banco de España poderá facer súas, e transmitir como tales ás entidades e grupos, así como desenvolver, complementar ou adaptar as guías que, sobre tales cuestións, aproben os organismos ou comités internacionais activos na regulación e supervisión bancarias.

Artigo 55. *Programa supervisor.*

1. O Banco de España aprobará, ao menos unha vez ao ano, un programa supervisor para todas as entidades de crédito suxeitas á súa supervisión en que prestará especial atención ás seguintes entidades:

- a) Aquelas cuxos resultados nas probas de resistencia ou no proceso de revisión supervisora e de avaliación indiquen a existencia de riscos significativos para a súa solidez financeira ou revelen o posible incumprimento da normativa de solvencia.
- b) Aquelas que supoñan un risco sistémico para o sistema financeiro.
- c) Calquera outra que, a xuízo do Banco de España, requira unha consideración especial no exercicio da función supervisora.

2. O programa conterá, ao menos, a seguinte información:

- a) Unha indicación da forma en que o Banco de España se propón levar a cabo o seu labor supervisor e asignar os seus recursos.
- b) A identificación das entidades de crédito que está previsto someter a unha supervisión reforzada e as medidas que prevén adoptar para o efecto conforme o número 3.
- c) Un plan de inspeccións *in situ* das entidades de crédito.

3. O Banco de España, á vista dos resultados da revisión e avaliación supervisora prevista nos artigos 51 a 53, poderá adoptar as medidas que considere oportunas en cada caso, entre as cales poderán encontrarse:

- a) Aumento do número ou a frecuencia das inspeccións *in situ* da entidade.
- b) Presenza permanente na entidade de crédito.
- c) Remisión de información adicional ou máis frecuente pola entidade de crédito.
- d) Revisión adicional ou máis frecuente do plan operativo, estratéxico ou de negocio da entidade de crédito.
- e) Exames temáticos centrados en riscos específicos.

4. O Banco de España terá en conta ao establecer o seu programa supervisor a información recibida das autoridades doutros Estados membros en relación coas sucursais alí establecidas de entidades de crédito españolas. Para estes mesmos efectos, terá tamén en consideración a estabilidade do sistema financeiro deses Estados membros.

5. Ao menos unha vez ao ano, o Banco de España someterá a probas de resistencia as entidades de crédito que supervisa, a fin de facilitar o proceso de revisión e avaliación previsto neste artigo.

CAPÍTULO II

Ámbito da función supervisora

Artigo 56. *Ámbito da supervisión do Banco de España.*

O Banco de España supervisará as entidades de crédito españolas, os grupos consolidables de entidades de crédito con matriz en España e as sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea conforme o disposto nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento. Así mesmo, cando a empresa matriz dunha ou de varias entidades de crédito sexa unha sociedade financeira de carteira ou unha sociedade financeira mixta de carteira, o Banco de España, como responsable da autorización e da supervisión desas entidades de crédito, supervisará a dita sociedade cos límites e especificidades que regulamentariamente se determinen.

Da mesma forma, a supervisión do Banco de España poderá alcanzar as persoas españolas que controlen entidades de crédito doutros Estados membros da Unión Europea, dentro do marco da colaboración coas autoridades responsables da supervisión desas entidades de crédito.

Artigo 57. *Supervisión dos grupos consolidables.*

1. O Banco de España supervisará os grupos consolidables de entidades de crédito con matriz en España, definidos conforme o disposto no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

2. Cando existan entidades estranxeiras susceptibles de integrarse nun grupo consolidable de entidades de crédito, o alcance da supervisión en base consolidada a cargo do Banco de España determinarase regulamentariamente e atenderá, entre outros criterios, ao carácter de nacional ou non dun Estado membro da Unión Europea das entidades, á súa natureza xurídica e ao seu grao de control.

Artigo 58. *Supervisión das sociedades financeiras mixtas de carteira e das sociedades mixtas de carteira.*

1. Cando unha sociedade financeira mixta de carteira suxeita á supervisión do Banco de España estea sometida a disposicións equivalentes en virtude desta lei e da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro, en particular en termos de supervisión en

función do risco, o Banco de España, logo de consulta coas demais autoridades responsables da supervisión das filiais da sociedade financeira mixta de carteira, poderá decidir que se apliquen á dita sociedade unicamente as disposicións da Lei 5/2005, do 22 de abril, e a súa normativa de desenvolvemento.

2. Así mesmo, cando unha sociedade financeira mixta de carteira suxeita á supervisión do Banco de España estea sometida a disposicións equivalentes en virtude desta lei e do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, en particular en termos de supervisión en función do risco, o Banco de España, logo de consulta coas demais autoridades responsables da supervisión das filiais da sociedade financeira mixta de carteira, poderá decidir que se apliquen á dita sociedade unicamente as disposicións do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados.

3. O Banco de España deberá informar a Autoridade Bancaria Europea e a Autoridade Europea de Seguros e Fondos de Pensións das decisións adoptadas en virtude dos números anteriores.

4. Sen prexuízo do previsto na parte cuarta do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, cando a empresa matriz dunha ou varias entidades españolas sexa unha sociedade mixta de carteira, o Banco de España efectuará a supervisión xeral das operacións entre a entidade e a sociedade mixta de carteira e as súas filiais.

5. As entidades filiais dunha sociedade mixta de carteira deberán contar con sistemas de xestión de riscos e mecanismos de control interno adecuados, incluídos procedementos de información e de contabilidade sólidos, co fin de identificar, medir, seguir e controlar debidamente as operacións coa súa sociedade mixta de carteira matriz e as filiais desta. O Banco de España exixirá que a entidade informe de calquera outra operación significativa con eses entes distinta da mencionada no artigo 394 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño. Tales procedementos e operacións significativas estarán suxeitos á vixilancia do Banco de España.

Artigo 59. *Supervisión de sucursais de entidades de crédito de Estados membros da Unión Europea.*

1. O Banco de España poderá levar a cabo comprobacións e inspeccións *in situ* das actividades realizadas por sucursais de entidades de crédito doutros Estados membros da Unión Europea. Para estes efectos, poderá requirir información a esa sucursal sobre as súas actividades por motivos ligados á estabilidade do sistema financeiro.

Antes de proceder a esas comprobacións e inspeccións, o Banco de España consultará as autoridades competentes do Estado membro de orixe. Após as comprobacións e inspeccións, o Banco de España comunicará a esas autoridades a información obtida e as circunstancias que sexan relevantes para a avaliación do risco da entidade ou a estabilidade do sistema financeiro.

2. O Banco de España poderá formular solicitudes ás autoridades competentes da supervisión dunha entidade de crédito autorizada na Unión Europea con sucursais en España para que estas sexan consideradas como sucursais significativas, así como, na falta de decisión conxunta ao respecto, resolver sobre o seu carácter significativo, conforme o procedemento que regulamentariamente se determine.

Nestes supostos o Banco de España promoverá a adopción dunha decisión conxunta sobre a solicitude coas demais autoridades competentes doutros Estados membros encargadas da supervisión das distintas entidades integradas no grupo.

Artigo 60. *Supervisión de sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea e avaliación da equivalencia da supervisión en base consolidada deses Estados.*

1. As obrigacións establecidas na normativa de solvencia serán exixibles ás sucursais de entidades de crédito con sede nun Estado non membro da Unión Europea. Regulamentariamente estableceranse os criterios conforme os cales o Banco de España

poderá introducir nese réxime previsións específicas para esas sucursais. En todo caso, as obrigacións exixidas ás sucursais de Estados non membros da Unión Europea non poderán ser menos estritas que as exixidas ás sucursais de Estados membros da Unión Europea.

2. As entidades de crédito filiais dunha entidade financeira con domicilio fóra da Unión Europea non estarán suxeitas a supervisión en base consolidada, sempre que xa estean suxeitas a esa supervisión por parte da autoridade competente correspondente do terceiro país, que sexa equivalente á prevista nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento, e na parte primeira, título II, capítulo 2, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

O Banco de España deberá comprobar esta equivalencia, para o cal terá en conta as orientacións elaboradas para tal efecto pola Autoridade Bancaria Europea, que será consultada antes de adoptar unha decisión ao respecto.

No caso de que non se apreciase a existencia dun réxime de supervisión equivalente, resultará de aplicación ás entidades de crédito mencionadas no primeiro parágrafo deste número o réxime de supervisión en base consolidada previsto na normativa de solvencia.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, o Banco de España poderá establecer outros métodos para a supervisión en base consolidada dos grupos a que se refire este número. Entre estes métodos figurará a potestade do Banco de España de exixir a constitución dunha entidade financeira dominante que teña o seu domicilio social na Unión Europea. Os métodos deberán cumprir os obxectivos da supervisión en base consolidada definidos nesta lei e ser comunicados ás demais autoridades competentes implicadas, á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea.

CAPÍTULO III

Colaboración entre autoridades de supervisión

Artigo 61. *Colaboración do Banco de España con autoridades doutros países.*

1. No exercicio das súas funcións de supervisión das entidades de crédito, o Banco de España colaborará coas autoridades que teñan encomendadas funcións semellantes noutros países e poderá ou deberá, segundo os casos, comunicar informacións relativas á dirección, xestión e propiedade destas entidades, así como as que poidan facilitar o control da súa solvencia e liquidez, os factores que poidan influír no risco sistémico creado pola entidade e calquera outra que poida facilitar a súa supervisión ou sirva para evitar, perseguir ou sancionar condutas irregulares. Para tal efecto, poderá subscribir acordos de colaboración.

A comunicación de información a que se refire o parágrafo anterior estará condicionada ao sometemento das autoridades supervisoras estranxeiras a obrigacións de segredo profesional equivalentes, ao menos, ás establecidas no artigo 82.

O contido e as condicións da colaboración prevista neste número determinaranse regulamentariamente.

2. Sempre que resulten importantes para o labor de supervisión das autoridades competentes interesadas doutro Estado membro da Unión Europea, o Banco de España consultará estas autoridades antes de adoptar:

a) As decisións mencionadas no artigo 17, sexa cal for o alcance do cambio no accionariado que deba resolverse na decisión correspondente.

b) As decisións que lle correspondan sobre operacións de fusión, escisión ou calquera outra modificación importante na organización ou xestión dunha entidade de crédito, e que estea suxeita a autorización administrativa.

c) As sancións por infraccións moi graves e graves que leven unida amoestación pública ou inhabilitación de administradores ou directivos.

d) As decisións de intervención e substitución recollidas no capítulo V do presente título e as medidas derivadas da Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución das entidades de crédito.

e) A solicitude de recursos propios adicionais conforme o previsto no artigo 68.2 e a imposición de limitacións ao uso de métodos internos de medición do risco operacional.

Así mesmo, nos casos indicados nas alíneas c), d) e e) sempre se deberá consultar a autoridade da Unión Europea responsable da supervisión consolidada do grupo eventualmente afectado.

En calquera caso, o Banco de España poderá non levar a cabo a consulta prevista neste número en casos de urxencia ou cando entenda que a consulta pode comprometer a eficacia das propias decisións. Neses casos informará sen demora as autoridades interesadas da decisión final adoptada.

Artigo 62. Colaboración coas autoridades supervisoras da Unión Europea na súa condición de autoridade responsable da supervisión consolidada.

1. O Banco de España, na súa condición de autoridade responsable do exercicio da supervisión dos grupos consolidables de entidades de crédito, colaborará coas autoridades supervisoras da Unión Europea para:

a) Coordinar a recolla de información e difundir entre as restantes autoridades responsables da supervisión de entidades do grupo a información máis pertinente e esencial, en situacións tanto ordinarias como urxentes.

b) Planificar e coordinar as actividades de supervisión en situacións ordinarias, en relación, entre outras, coas actividades mencionadas no capítulo I vinculadas á supervisión consolidada e nas disposicións relativas a criterios técnicos concernentes á organización e o tratamento dos riscos.

c) Planificar e coordinar as actividades de supervisión, en colaboración coas autoridades competentes implicadas e, se for o caso, cos bancos centrais, en situacións de urxencia ou en previsión de tales situacións e, en particular, naqueles casos en que exista unha evolución adversa das entidades de crédito ou dos mercados financeiros valéndose, sempre que for posible, das canles de comunicación específicas existentes para facilitar a xestión de crises.

d) Cooperar con outras autoridades competentes con responsabilidade supervisora sobre as entidades de crédito estranxeiras, matrices, filiais ou participadas do mesmo grupo nos termos previstos no artigo anterior.

e) Subscribir acordos de coordinación e cooperación con outras autoridades competentes que teñan por obxecto facilitar e establecer unha supervisión eficaz dos grupos encomendados á súa supervisión e asumir as tarefas adicionais que resulten de tales acordos e do contido que regulamentariamente se estableza.

En particular, o Banco de España poderá subscribir un acordo bilateral de conformidade co artigo 28 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro, para delegar a súa responsabilidade de supervisión dunha entidade filial nas autoridades competentes que autorizen e supervisen a empresa matriz, co fin de que estas se ocupen da vixilancia da filial conforme as disposicións previstas nesta lei, na súa normativa de desenvolvemento e no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño. O Banco de España deberá informar da existencia e do contido de tales acordos á Autoridade Bancaria Europea.

f) Resolver mediante decisión conxunta as solicitudes de declaración de sucursais significativas formuladas polas autoridades competentes dos países onde estean sucursais de entidades de crédito españolas, así como, na falta de decisión conxunta ao respecto, recoñecer a resolución da dita autoridade competente sobre o seu carácter significativo.

2. O Banco de España deberá atender as solicitudes de autoridades competentes doutro Estado membro da Unión Europea, co obxecto de comprobar información sobre unha entidade sometida á súa supervisión.

Artigo 63. Colaboración en caso de incumprimentos de sucursais de entidades de crédito autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea.

1. Se o Banco de España comproba que unha entidade de crédito dun Estado membro da Unión Europea, con sucursal en España ou que opera en territorio nacional en libre prestación de servizos, incumpre ou existe un risco significativo de que incumpra a normativa de solvencia en España, comunicarao ás súas autoridades supervisoras, a fin de que adopten, sen dilación, as medidas que consideren apropiadas para que a entidade poña fin á súa actuación infractora ou tome medidas para evitar o risco de incumprimento e, en todo caso, evite a súa reiteración no futuro. Estas medidas serán comunicadas sen dilación ao Banco de España.

2. No caso de que as autoridades competentes do Estado membro de orixe non cumpran as previsións establecidas no número anterior, o Banco de España poderá recorrer á Autoridade Bancaria Europea e solicitar a súa asistencia, de conformidade co artigo 19 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.

Artigo 64. Medidas provisionais en caso de incumprimentos de sucursais de entidades doutros Estados membros da Unión Europea.

1. En situacións de urxencia, antes de recorrer á colaboración prevista no artigo 63.1, e en canto non se adopten as medidas das autoridades competentes do Estado membro de orixe de conformidade co dito precepto ou as medidas de saneamento a que se refire o artigo 3 da Directiva 2001/24/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de abril de 2001, relativa ao saneamento e á liquidación das entidades de crédito, o Banco de España poderá adoptar as medidas provisionais necesarias para evitar toda inestabilidade do sistema financeiro que poida ameazar gravemente os intereses colectivos de depositantes, investidores ou clientes en España. A adopción destas medidas será comunicada inmediatamente á Comisión Europea, á Autoridade Bancaria Europea e ás autoridades competentes dos demais Estados membros da Unión Europea afectados.

2. As medidas provisionais, que poderán incluír a suspensión do cumprimento das obrigacións de pagamento, serán, en todo caso, proporcionadas ao obxectivo de protección de intereses colectivos citado no número anterior. En ningún caso estas medidas poderán outorgar unha preferencia aos acredores de nacionalidade española da entidade de crédito sobre os acredores doutros Estados membros.

3. Estas medidas provisionais quedarán sen efecto cando as autoridades administrativas ou xudiciais do Estado membro de orixe adopten medidas de saneamento.

4. O Banco de España poderá pór fin ás medidas provisionais cando considere que xa non resulten necesarias.

Artigo 65. Decisión conxunta.

No marco da colaboración establecido no artigo 62, e de conformidade cos termos que se prevexan regulamentariamente, o Banco de España, como supervisor en base consolidada dun grupo ou como autoridade competente responsable da supervisión das filiais dunha entidade de crédito matriz da Unión Europea, dunha sociedade financeira de carteira ou dunha sociedade financeira mixta de carteira matriz da Unión Europea en España, procurará con todos os seus medios alcanzar unha decisión consensuada coas demais autoridades supervisoras da Unión Europea sobre:

a) A aplicación do disposto nos artigos 41 e 51 para determinar a adecuación do nivel consolidado de recursos propios que posúa o grupo en relación coa súa situación

financeira e perfil de risco e o nivel de recursos propios necesario para a aplicación do artigo 68 a cada unha das entidades do grupo e en base consolidada.

b) As medidas para resolver calquera cuestión significativa e constatación importante relacionada coa supervisión da liquidez.

Artigo 66. *Colexios de supervisores.*

1. Cando ao Banco de España corresponda a supervisión en base consolidada, designará colexios de supervisores co obxecto de facilitar o exercicio das tarefas a que se refiren as alíneas a) a d) do artigo 62.1, o artigo 65 e o artigo 81. Así mesmo, adoptará as medidas necesarias para garantir un adecuado nivel de coordinación e cooperación coas autoridades competentes de terceiros países, respectando, en todo caso os requisitos de confidencialidade previstos na lexislación aplicable e no dereito da Unión Europea.

2. Os colexios de supervisores proporcionarán o marco para que o Banco de España, como supervisor en base consolidada, a Autoridade Bancaria Europea e, se for o caso, as demais autoridades competentes implicadas desenvolvan as seguintes funcións:

a) Intercambiar información de conformidade co artigo 21 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.

b) Acordar, cando proceda, a atribución voluntaria de funcións e a delegación voluntaria de responsabilidades.

c) Establecer os programas supervisores a que se refire o artigo 55, baseados nunha avaliación de riscos do grupo, de conformidade co previsto nos artigos 51 e 52.

d) Aumentar a eficiencia da supervisión, eliminando toda duplicación innecesaria de requirimentos prudenciais, incluídos os relacionados coas solicitudes de información a que se refiren o artigo 81 e o artigo 61.1.

e) Aplicar de maneira coherente os requisitos prudenciais previstos nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento, así como no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, en todas as entidades dun grupo, sen prexuízo das opcións e facultades que ofrece a lexislación da Unión Europea.

f) Aplicar o artigo 62.1.c) atendendo ao labor realizado noutros foros que poidan constituírse neste ámbito.

3. O procedemento de creación de colexios de supervisores e as súas normas de funcionamento determinaranse regulamentariamente.

Artigo 67. *Relacións do Banco de España con outras autoridades financeiras nacionais.*

1. Toda norma que dite o Banco de España en desenvolvemento da normativa de ordenación e disciplina que poida afectar directamente o exercicio das funcións legalmente atribuídas á Comisión Nacional do Mercado de Valores, á Dirección Xeral de Seguros ou ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria será ditada despois de informe destes.

2. Sempre que nun grupo consolidable de entidades de crédito existan entidades suxeitas a supervisión en base individual por organismos distintos do Banco de España, este, no exercicio das competencias que esta lei lle atribúe, deberá actuar de forma coordinada co organismo supervisor que en cada caso corresponda. O ministro de Economía e Competitividade poderá ditar as normas necesarias para asegurar a adecuada coordinación.

3. O Banco de España trasladará ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, de oficio ou por instancia deste, a información derivada do exercicio da súa función supervisora que resulte necesaria para o desenvolvemento das funcións atribuídas pola Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución das entidades de crédito, ao citado fondo. Para efectos de coordinar adecuadamente o exercicio das súas respectivas funcións, o Banco de España e o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderán subscribir acordos de colaboración.

CAPÍTULO IV

Medidas de supervisión prudencial

Artigo 68. *Medidas de supervisión prudencial.*

1. O Banco de España exixirá ás entidades de crédito ou grupos consolidables de entidades de crédito que adopten inmediatamente as medidas necesarias para retornar ao cumprimento ante as seguintes circunstancias:

a) Cando non cumpran coas obrigacións contidas na normativa de solvencia, incluída a liquidez, e as relativas a adecuación da estrutura organizativa ou o control interno dos riscos, ou considere que os recursos propios e a liquidez mantidos pola entidade non garanten unha xestión e cobertura sólidas dos seus riscos.

b) Cando, conforme os datos ao dispor do Banco de España, existan razóns fundadas para considerar que a entidade vai incumprir as obrigacións descritas na alínea a) nos seguintes doce meses.

2. Nas circunstancias previstas no número anterior o Banco de España poderá adoptar, de entre as seguintes, as medidas que considere máis oportunas atendendo á situación da entidade ou grupo:

a) Exixir ás entidades de crédito que manteñan recursos propios superiores aos establecidos no título II, capítulo III e no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, en relación con riscos e elementos de risco non cubertos polo artigo 1 do citado regulamento.

b) Exixir ás entidades de crédito e aos seus grupos que reforcen os procedementos, mecanismos e estratexias establecidos a fin de cumprir o disposto nos artigos 29, 30 e 41.

c) Exixir ás entidades de crédito e aos seus grupos que presenten un plan para retornar ao cumprimento dos requisitos establecidos nesta Lei e no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, así como que introduzan no plan as melloras necesarias canto ao seu alcance e prazo de execución.

d) Exixir que as entidades de crédito e os seus grupos apliquen unha política específica de dotación de provisións ou un determinado tratamento dos activos en termos de requirimentos de recursos propios.

e) Restringir ou limitar as actividades, as operacións ou a rede das entidades ou solicitar o abandono de actividades que creen riscos excesivos para a solidez dunha entidade.

f) Exixir a redución do risco inherente ás actividades, produtos e sistemas das entidades.

g) Exixir ás entidades de crédito e aos seus grupos que limiten a remuneración variable como porcentaxe dos ingresos netos cando resulte incompatible co mantemento dunha base sólida de capital.

h) Exixir ás entidades de crédito e aos seus grupos que utilicen os beneficios netos para reforzar os seus recursos propios.

i) Prohibir ou restringir a distribución pola entidade de dividendos ou xuros a accionistas, socios ou titulares de instrumentos de capital adicional de nivel 1, sempre que a prohibición non constitúa un suposto de incumprimento das obrigacións de pagamento da entidade.

j) Impor obrigacións de información adicionais ou máis frecuentes, incluída información sobre a situación de capital e liquidez.

k) Impor a obrigación de dispor dunha cantidade mínima de activos líquidos que permitan facer fronte ás potenciais saídas de fondos derivadas de pasivos e compromisos, mesmo en caso de acontecementos graves que poidan afectar a liquidez, e a de manter unha estrutura adecuada de fontes de financiamento e de vencementos nos seus activos,

pasivos e compromisos co fin de evitar potenciais desequilibrios ou tensións de liquidez que poidan danar ou pór en risco a situación financeira da entidade.

l) Exixir a comunicación de información complementaria.

3. O disposto no número anterior enténdese sen prexuízo da aplicación do réxime sancionador previsto no título IV e as medidas de actuación temperá que poidan adoptarse de conformidade co previsto na Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución das entidades de crédito.

4. O Banco de España comunicará ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria a súa decisión de exixir a unha entidade as medidas previstas neste artigo e o proceso da súa execución e cumprimento posterior. Para estes efectos, o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria poderá solicitar a información adicional que considere necesaria para o exercicio das súas funcións.

Artigo 69. *Requisitos adicionais de recursos propios.*

1. O Banco de España exixirá ás entidades de crédito o mantemento de recursos propios superiores aos establecidos, de acordo co previsto no artigo 68.2.a), ao menos, nos seguintes supostos:

a) Se a entidade non cumpre os requisitos establecidos nos artigos 29, 30 e 41 ou no artigo 393 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

b) Se hai riscos ou elementos de risco que non quedan cubertos polos requirimentos de recursos propios establecidos na normativa de solvencia.

c) Se existen razóns fundadas para considerar que a aplicación doutras medidas non abonda para mellorar suficientemente os sistemas, procedementos, mecanismos e estratexias nun prazo adecuado.

d) Se a revisión de riscos a que se refire o artigo 52 pon de manifesto que o incumprimento dos requisitos exixidos para a aplicación dun método de cálculo dos requisitos de recursos propios que require autorización previa de conformidade coa parte terceira do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, podería dar lugar a uns requirimentos de recursos propios insuficientes; ou se os axustes de valoración con respecto de posicións ou carteiras específicas dentro da carteira de negociación, de acordo co establecido no artigo 105 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, non permiten que a entidade venda ou cubra as súas posicións nun curto período de tempo sen incorrer en perdas importantes en condicións de mercado normais.

e) Se existiren razóns fundadas para considerar que os riscos poden quedar subestimados a pesar do cumprimento dos requisitos exixidos de conformidade coa normativa de solvencia.

f) Se a entidade notifica ao Banco de España, de conformidade co artigo 377.5 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, que os resultados da proba de resistencia a que se refire ese artigo exceden de forma significativa os requirimentos de recursos propios derivados da carteira de negociación de correlación.

2. Para efectos da determinación do nivel adecuado de recursos propios sobre a base de revisión e a avaliación realizadas de conformidade co previsto neste título, o Banco de España avaliará:

a) Os aspectos cuantitativos e cualitativos do proceso de avaliación das entidades de crédito a que se refire o artigo 41.

b) Os sistemas, procedementos e mecanismos relacionados cos plans de viabilidade e resolución das entidades de crédito.

c) Os resultados da revisión e avaliación levadas a cabo de conformidade cos artigos 51 a 53.

d) O risco sistémico.

CAPÍTULO V

Medidas de intervención e substitución*Artigo 70. Causas de intervención e substitución do órgano de administración.*

1. Procederá a intervención dunha entidade de crédito ou a substitución provisoria do seu órgano de administración nos seguintes supostos:

a) De acordo co previsto na Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución das entidades de crédito, en relación coa substitución do órgano de administración.

b) Cando existan indicios fundados de que a entidade de crédito se encontra nunha situación distinta das previstas no ámbito de aplicación da Lei 9/2012, do 14 de novembro, de reestruturación e resolución das entidades de crédito, pero de excepcional gravidade e que poida pór en perigo a súa estabilidade, liquidez ou solvencia.

c) Cando se adquira unha participación significativa nunha entidade de crédito sen respectar o réxime previsto nesta lei ou cando existan razóns fundadas e acreditadas para considerar que a influencia exercida polas persoas que a posúan poida resultar en detrimento da súa xestión sa e prudente, que dane gravemente a súa situación financeira.

2. As medidas de intervención ou substitución a que se refire este artigo poderán adoptarse durante a tramitación dun expediente sancionador ou con independencia do exercicio da potestade sancionadora.

Artigo 71. Competencia de intervención e substitución.

1. As medidas de intervención ou substitución a que se refire o artigo anterior serán acordadas polo Banco de España, que dará conta razoada da súa adopción ao ministro de Economía e Competitividade e ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria.

2. O acordo poderá ditarse de oficio ou por petición fundada da propia entidade. Neste caso, poderán formular a petición os administradores da entidade de crédito, o seu órgano de fiscalización interna e, se for o caso, unha minoría de socios que sexa, ao menos, igual á que exixa a lexislación mercantil para instar a convocatoria dunha asemblea ou xunta xeral extraordinaria.

Artigo 72. Acordos de intervención ou substitución.

Os acordos de intervención ou substitución adoptaranse logo de audiencia da entidade de crédito interesada durante o prazo que se lle conceda para o efecto, que non poderá ser inferior a cinco días.

Poderase prescindir do trámite de audiencia cando a adopción da medida a solicítase a propia entidade ou cando este trámite comprometa gravemente a efectividade da medida ou os intereses económicos afectados. Neste último suposto, o prazo para a resolución do pertinente recurso de alzada será de dez días contados desde a data da súa interposición.

Artigo 73. Contido do acordo de intervención e substitución.

1. O acordo designará a persoa ou persoas que vaian exercer as funcións de intervención ou vaian actuar como administradores provisorios e indicará se tales persoas deben actuar conxunta, mancomunada ou solidariamente.

2. O dito acordo, de carácter executivo desde o momento en que se dite, será obxecto de inmediata publicación no «Boletín Oficial del Estado» e de inscrición nos rexistros públicos correspondentes. A publicación no «Boletín Oficial del Estado» determinará a eficacia do acordo fronte a terceiros.

3. Cando isto resulte necesario para a execución do acordo de intervención ou de substitución dos administradores, poderá chegarse á compulsión directa para a toma de

posesión das oficinas, libros e documentos correspondentes ou para o exame destes últimos, sen prexuízo do previsto no artigo 96.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 74. Requisitos de validez dos actos e acordos posteriores á data de intervención.

1. No suposto de intervención, os actos e acordos de calquera órgano da entidade de crédito que se adopten a partir da data de publicación do acordo no «Boletín Oficial del Estado» requirirán, para a súa validez e efectos, a aprobación expresa dos interventores designados. Exceptúase desta aprobación o exercicio de accións ou recursos pola entidade de crédito en relación coa medida de intervención ou coa actuación dos interventores.

2. Os interventores designados estarán facultados para revogar cantos poderes ou delegacións tiveren sido conferidos polo órgano de administración da entidade de crédito ou polos seus apoderados ou delegados con anterioridade á data de publicación do acordo. Adoptada tal medida, os interventores procederán a exixir a devolución dos documentos en que constaren os poderes, así como a promover a inscrición da súa revogación nos rexistros públicos competentes.

Artigo 75. Administración provisoria.

1. No caso de substitución do órgano de administración, os administradores provisorios designados terán o carácter de interventores respecto dos actos ou acordos da xunta xeral ou asemblea da entidade de crédito e seralles de aplicación canto dispón o número 1 do artigo anterior.

2. As obrigacións de remisión de información pública periódica, de formulación das contas anuais da entidade e de aprobación destas e da xestión social quedarán en suspenso, por un prazo non superior a un ano, contando desde o vencemento do prazo legalmente establecido para o efecto, se o novo órgano de administración estimar razoadamente que non existen datos ou documentos fiables e completos para isto.

Artigo 76. Cesamento das medidas de intervención ou substitución.

Acordado polo Banco de España o cesamento das medidas de intervención ou substitución, os administradores provisorios procederán a convocar inmediatamente a xunta xeral ou asemblea da entidade de crédito, na cal se nomeará o novo órgano de administración. Até a toma de posesión deste, os administradores provisorios seguirán exercendo as súas funcións.

Artigo 77. Disolución e liquidación voluntaria da entidade de crédito.

No suposto de que unha entidade de crédito decida a súa disolución e correspondente liquidación voluntaria, deberá comunicalo ao Banco de España, o cal poderá fixar condicións a esa decisión no prazo de tres meses desde a presentación da correspondente solicitude.

Artigo 78. Intervención das operacións de liquidación.

1. Cando se produza a disolución dunha entidade de crédito, o ministro de Economía e Competitividade poderá acordar a intervención das operacións de liquidación se tal medida resulta aconsellable polo número de afectados ou pola situación patrimonial da entidade.

2. Será de aplicación ao acordo a que se refire o número anterior o disposto no artigo 74, e aos actos dos liquidadores e ás facultades dos interventores o establecido no artigo 75.

Artigo 79. *Comunicación ás Cortes Xerais.*

O Banco de España enviará anualmente ás Cortes Xerais unha memoria das actuacións que tiveren dado lugar a medidas de intervención ou substitución.

Así mesmo, o Banco de España enviará ás Cortes Xerais os resultados agregados das probas de resistencia a que se refire o artigo 55.5 tan axiña como estean dispoñibles.

CAPÍTULO VI

Obrigacións de información e publicación

Artigo 80. *Obrigacións de publicación do Banco de España.*

1. Sen prexuízo das obrigacións de segredo establecidas nesta lei, o Banco de España publicará periodicamente a seguinte información relativa á normativa de solvencia:

a) Os criterios e métodos xerais empregados para a revisión e avaliación dos mecanismos de cumprimento normativo, de supervisión de riscos e de goberno corporativo e políticas remuneratorias.

b) Datos estatísticos agregados sobre os aspectos fundamentais do exercicio da función supervisora, incluído o número e a natureza das medidas de supervisión adoptadas e as sancións administrativas impostas.

c) Os criterios xerais e os métodos adoptados para comprobar o cumprimento do disposto nos artigos 405 a 409 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

d) Unha sucinta descrición do resultado da revisión supervisora e a descrición das medidas impostas nos casos de incumprimento do disposto nos artigos 405 a 409 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, sobre unha base anual.

e) Os resultados das probas de resistencia nos termos previstos no artigo 32 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.

Cando a Autoridade Bancaria Europea así o determine, a información a que se refire esta alínea será transmitida a esta autoridade para a posterior publicación do resultado a nivel da Unión Europea.

f) As demais que se determinen regulamentariamente.

2. A información publicada de conformidade co número 1 deberá ser suficiente para permitir unha comparación significativa dos criterios adoptados polo Banco de España cos das autoridades homólogas dos diferentes Estados membros da Unión Europea. A información publicarase no formato que determine a Autoridade Bancaria Europea e actualizarase periodicamente. Será accesible na páxina web do Banco de España.

Artigo 81. *Obrigacións de información do Banco de España en situacións de urxencia.*

O Banco de España advertirá, tan axiña como sexa posible, ao ministro de Economía e Competitividade, ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, aos bancos centrais do Sistema Europeo de Bancos Centrais, ás restantes autoridades supervisoras, nacionais ou estranxeiras, afectadas, á Autoridade Bancaria Europea e á Xunta Europea de Risco Sistémico, da aparición dunha situación de urxencia, incluída a definida no artigo 18 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro, ou naqueles casos en que exista unha evolución adversa dos mercados financeiros que poida comprometer a liquidez no mercado e a estabilidade do sistema financeiro de calquera Estado membro da Unión Europea no cal fosen autorizadas entidades dun grupo suxeito á supervisión en base consolidada do Banco de España ou no cal estean establecidas sucursais significativas dunha entidade de crédito española, segundo se determinan no artigo 62.1.f).

Artigo 82. *Obrigación de segredo.*

1. Os datos, documentos e informacións que estean en poder do Banco de España en virtude do exercicio da función supervisora ou de cantas outras funcións lle encomendan as leis serán utilizados por este exclusivamente no exercicio desas funcións, terán carácter reservado e non poderán ser divulgados a ningunha persoa ou autoridade. A reserva entenderase levantada desde o momento en que os interesados fagan públicos os feitos a que aqueles se refiran. Terán, así mesmo, carácter reservado os datos, documentos ou informacións relativos aos procedementos e metodoloxías empregados polo Banco de España no exercicio das funcións mencionadas, salvo que a reserva sexa levantada expresamente polo órgano competente do Banco de España.

En calquera caso, o Banco de España poderá publicar os resultados das probas de resistencia realizadas de conformidade co artigo 55.5 e co artigo 32 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.

O acceso das Cortes Xerais á información sometida á obrigación de segredo será realizado a través do gobernador do Banco de España. Para tal efecto, o gobernador poderá solicitar motivadamente dos órganos competentes da cámara a celebración de sesión secreta ou a aplicación do procedemento establecido para o acceso ás materias clasificadas.

2. Todas as persoas que desempeñen ou desempeñasen unha actividade para o Banco de España e tivesen coñecemento de datos, documentos e informacións de carácter reservado están obrigadas a gardar segredo sobre eles. Estas persoas non poderán prestar declaración nin testemuño nin publicar, comunicar ou exhibir datos ou documentos reservados, nin sequera despois de teren cesado no servizo, salvo autorización expresa do órgano competente do Banco de España. Se o permiso non for concedido, a persoa afectada manterá o segredo e quedará exenta da responsabilidade que disto puider dimanar.

O incumprimento desta obrigación determinará as responsabilidades penais e calquera outra prevista polas leis.

3. Exceptúanse da obrigación de segredo regulada no presente artigo:

a) Os supostos en que o interesado consinta expresamente a difusión, publicación ou comunicación dos datos.

b) A publicación de datos agregados para fins estatísticos, ou as comunicacións en forma sumaria ou agregada de maneira que as entidades individuais non poidan ser identificadas nin sequera indirectamente.

c) As informacións requiridas polas autoridades xudiciais competentes nun proceso penal.

d) As informacións que, no marco dos procedementos mercantís derivados do concurso ou liquidación forzosa dunha entidade de crédito, sexan requiridas polas autoridades xudiciais, sempre que non versen sobre terceiros implicados no reflotamento da entidade.

e) As informacións que, no marco de recursos administrativos ou xurisdicionais interpostos contra resolucións administrativas ditadas en materia de ordenación e disciplina das entidades de crédito, sexan requiridas polas autoridades competentes para coñecer o recurso.

f) As informacións que o Banco de España teña que facilitar para o cumprimento das súas respectivas funcións á Comisión Nacional do Mercado de Valores, á Dirección Xeral de Seguros, ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, ao Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito, ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria, ao Consello de Estabilidade Financeira e aos interventores ou aos administradores concursais dunha entidade de crédito ou dunha entidade do seu grupo, designados nos correspondentes procedementos administrativos ou xudiciais, e aos auditores das contas das entidades de crédito e os seus grupos.

g) As informacións que o Banco de España transmita aos bancos centrais e outros organismos de función similar en calidade de autoridades monetarias, cando a información

sexa pertinente para o desempeño das súas respectivas funcións legais, tales como a aplicación da política monetaria e a correspondente provisión de liquidez, a supervisión dos sistemas de pagamento, de compensación e liquidación, e a defensa da estabilidade do sistema financeiro.

h) As informacións que o Banco de España teña que facilitar, para o cumprimento das súas funcións, aos organismos ou autoridades doutros países nos cales recaia a función pública de supervisión das entidades de crédito, das empresas de servizos de investimento, das empresas de seguros, doutras institucións financeiras e dos mercados financeiros, ou a xestión dos sistemas de garantía de depósitos ou indemnización dos investidores das entidades de crédito, de manter a estabilidade do sistema financeiro nos Estados membros mediante a utilización de normas macroprudenciais, de actividades de reorganización encamiñadas a manter a estabilidade do sistema financeiro, ou de supervisión dos sistemas contractuais ou institucionais de protección, sempre que exista reciprocidade, e que os organismos e autoridades estean sometidos a segredo profesional en condicións que, como mínimo, sexan equiparables ás establecidas polas leis españolas.

i) As informacións que o Banco de España decida facilitar a unha cámara ou organismo semellante autorizado legalmente para prestar servizos de compensación ou liquidación dos mercados españois, cando considere que son necesarias para garantir o correcto funcionamento deses organismos ante calquera incumprimento ou posible incumprimento que se produza no mercado.

j) As informacións que o Banco de España teña que facilitar ás autoridades responsables da loita contra o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo, así como as comunicacións que de modo excepcional poidan realizarse en virtude do disposto na sección 3.ª do capítulo I do título III da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, logo de autorización do ministro de Facenda e Administracións Públicas. Para estes efectos deberán terse en conta os acordos de colaboración asinados polo Banco de España con autoridades supervisoras doutros países.

k) As informacións que por razóns de supervisión prudencial ou de actuación preventiva en materia de reestruturación e resolución de entidades de crédito, o Banco de España teña que dar a coñecer ao Ministerio de Economía e Competitividade, ao Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria ou ás autoridades das comunidades autónomas con competencias sobre entidades de crédito, así como, nas situacións de urxencia a que se refire o artigo 81, ás autoridades correspondentes dos Estados membros da Unión Europea afectados.

l) As informacións requiridas polo Tribunal de Contas ou por unha comisión de investigación das Cortes Xerais nos termos establecidos na súa lexislación específica.

m) A información comunicada á Autoridade Bancaria Europea en virtude da normativa vixente e, en particular, a establecida nos artigos 31 e 35 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro. Non obstante o anterior, esa información estará suxeita a segredo profesional.

n) A información comunicada á Xunta Europea de Risco Sistémico, cando esta información sexa pertinente para o desempeño das súas funcións estatutarias conforme o Regulamento (UE) n.º 1092/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, relativo á supervisión macroprudencial do sistema financeiro na Unión Europea e polo que se crea unha Xunta Europea de Risco Sistémico.

ñ) A información comunicada á Autoridade Europea de Valores e Mercados e á Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación, cando a información sexa pertinente para o desempeño das súas funcións estatutarias conforme os regulamentos (UE) n.º 1094/2010 e 1095/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010.

o) A información que o Banco de España teña que proporcionar aos sistemas contractuais ou institucionais de protección de conformidade co previsto no artigo 113.7 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

4. As autoridades xudiciais que reciban do Banco de España información de carácter reservado estarán obrigadas a adoptar as medidas pertinentes que garantan a reserva durante a tramitación do proceso de que se trate. As restantes autoridades, persoas ou entidades que reciban información de carácter reservado quedarán suxeitas á obrigación de segredo regulada neste artigo e non poderán utilizala senón no marco do cumprimento das funcións que teñan legalmente establecidas.

Os membros dunha comisión de investigación das Cortes Xerais que reciban información de carácter reservado estarán obrigados a adoptar as medidas pertinentes que garantan a reserva.

5. A transmisión de información reservada estará condicionada, cando a información se orixinase noutro Estado membro, á conformidade expresa da autoridade que a tiver transmitido, e só poderá ser comunicada aos destinatarios citados para os efectos para os cales esa autoridade deu o seu acordo. Esta limitación aplicarase ás informacións ás cámaras e organismos mencionados no número 3 h) e i), ás informacións requiridas polo Tribunal de Contas e as comisións de investigación das Cortes Xerais e ás informacións ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.

6. O Banco de España comunicará á Autoridade Bancaria Europea a identidade das autoridades ou organismos aos cales poderá transmitir datos, documentos ou informacións de conformidade co previsto no número 3, alíneas d) e f), en relación co Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, e h) en relación cos organismos supervisores dos sistemas contractuais ou institucionais de protección.

Artigo 83. *Deber de reserva de información.*

1. As entidades e demais persoas suxeitas á normativa de ordenación e disciplina das entidades de crédito están obrigadas a gardar reserva das informacións relativas aos saldos, posicións, transaccións e demais operacións dos seus clientes sen que poidan ser comunicadas a terceiros ou obxecto de divulgación.

2. Exceptúanse deste deber as informacións respecto das cales o cliente ou as leis permitan a súa comunicación ou divulgación a terceiros ou que, se for o caso, lles sexan requiridas ou deban remitir ás respectivas autoridades de supervisión ou no marco do cumprimento das obrigacións establecidas na Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo. Neste caso, a cesión da información deberá axustarse ao disposto polo propio cliente ou polas leis.

3. Quedan, así mesmo, exceptuados do deber de reserva os intercambios de información entre entidades de crédito pertencentes a un mesmo grupo consolidable.

4. O incumprimento do disposto no presente artigo será considerado infracción grave e sancionarse nos termos e conforme o procedemento previsto no título IV.

5. O previsto neste artigo aplicarase sen prexuízo do establecido na normativa de protección de datos de carácter persoal.

Artigo 84. *Información contable que deben remitir as entidades de crédito.*

1. As entidades de crédito e os grupos consolidables de entidades de crédito deberán subministrar ao Banco de España e facer públicos os seus estados financeiros, sen prexuízo das obrigacións adicionais de información que lles correspondan de conformidade coa normativa aplicable.

2. Sen prexuízo do Regulamento (CE) n.º 1606/2002 do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de xullo de 2002, relativo á aplicación de normas internacionais de contabilidade e da normativa de información contable prevista na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e demais lexislación mercantil que resulte de aplicación, o ministro de Economía e Competitividade poderá establecer e modificar as normas de contabilidade e os modelos a que deberán suxeitarse os estados financeiros das entidades de crédito, así como os estados financeiros consolidados, cos límites e especificacións que regulamentariamente se determinen, dispoñendo a frecuencia e o detalle con que os correspondentes datos deberán ser subministrados ao Banco de

España e ser feitos públicos con carácter xeral polas propias entidades de crédito. No uso desta facultade, cuxo exercicio poderá encomendar o ministro de Economía e Competitividade ao Banco de España, á Comisión Nacional do Mercado de Valores ou ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, non existirán máis restricións que a existencia de que os criterios de publicidade sexan homoxéneos para todas as entidades de crédito dunha mesma categoría e análogos para as diversas categorías de entidades de crédito.

A orde ministerial en que se estableza a habilitación determinará os informes que, se for o caso, serán preceptivos para o establecemento e modificación das sinaladas normas e modelos, así como para a resolución de consultas sobre esa normativa.

Artigo 85. Información con relevancia prudencial das entidades de crédito.

1. De conformidade coa parte oitava do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, os grupos consolidables de entidades de crédito e as entidades de crédito non integradas nun destes grupos consolidables farán pública, tan axiña como sexa viable, ao menos con periodicidade anual e debidamente integrada nun só documento, denominado «información con relevancia prudencial», información concreta sobre aqueles datos da súa situación financeira e actividade nos cales o mercado e outras partes interesadas poidan ter interese co fin de avaliar os riscos a que se enfrontan eses grupos e entidades, a súa estratexia de mercado, o seu control de riscos, a súa organización interna e a súa situación co obxecto de dar cumprimento ás exigencias mínimas de recursos propios previstas na normativa de solvencia.

2. Os grupos e entidades adoptarán unha política formal para o cumprimento de tales requisitos de divulgación, a verificación da suficiencia e exactitude dos datos divulgados e da frecuencia da súa divulgación, e disporán de procedementos que permitan avaliar a adecuación da dita política.

3. O Banco de España poderá exixir ás empresas matrices que publiquen con periodicidade anual, xa sexa integramente ou mediante referencias a información equivalente, unha descrición da estrutura xurídica e goberno corporativo e da estrutura organizativa do grupo.

4. A divulgación, en cumprimento dos requirimentos da lexislación mercantil ou do mercado de valores, dos datos a que se refire o número 1, non eximirá da súa integración na forma prevista polo citado número.

5. Ás entidades de crédito obrigadas a divulgar a información a que se refire o número 1, o Banco de España poderá exixirlles:

a) A verificación por auditores de contas ou expertos independentes, ou por outros medios satisfactorios ao seu xuízo, das informacións que non estean cubertas pola auditoría de contas, de conformidade co disposto respecto do réxime de independencia a que se encontran suxeitos os auditores de contas no capítulo III do texto refundido da Lei de auditoría de contas aprobado polo Real decreto legislativo 1/2011, do 1 de xullo.

b) A divulgación dunha ou varias das ditas informacións, ben de maneira independente en calquera momento, ben con frecuencia superior á anual, e a que establezan prazos máximos para a divulgación.

c) A divulgación en medios e lugares distintos dos estados financeiros.

Artigo 86. Información exixible ás sucursais de entidades de crédito con sede na Unión Europea.

1. O Banco de España poderá exixir ás entidades de crédito doutro Estado membro da Unión Europea que teñan unha sucursal en España a remisión periódica de información sobre as operacións que esa sucursal efectúa en España.

2. A dita información exixirase unicamente con fins informativos ou estatísticos, para a aplicación do artigo 59.2, en particular, no que se refire á determinación de se unha

sucursal é significativa, e con fins de supervisión de conformidade co presente título. Estes informes estarán suxeitos á obrigaición de segredo a que se refire o artigo 82.

3. De acordo co previsto no artigo 84.2, determinarase o alcance das súas obrigações contables e a información que cunha finalidade estatística deban proporcionar.

4. Así mesmo, as entidades de crédito españolas con sucursais noutros Estados membros da Unión Europea deberán atender as solicitudes equivalentes que lles dirixan outros Estados membros.

Artigo 87. *Informe bancario anual.*

1. As entidades de crédito remitirán ao Banco de España e publicarán anualmente, especificando por países onde estean establecidas, a seguinte información en base consolidada para cada exercicio:

- a) Denominación, natureza e localización xeográfica da actividade.
- b) Volume de negocio.
- c) Número de empregados a tempo completo.
- d) Resultado bruto antes de impostos.
- e) Impostos sobre o resultado.
- f) Subvencións ou axudas públicas recibidas.

2. A información a que se refire o número anterior será publicada como un informe anexo dos seus estados financeiros auditados de acordo coa normativa reguladora de auditoría de contas e denominado informe bancario anual.

3. As entidades farán público no seu informe bancario anual, entre os indicadores chave, o rendemento dos seus activos, que se calculará dividindo o beneficio neto polo balance total.

4. O Banco de España terá dispoñibles estes informes na súa páxina web.

Artigo 88. *Información sobre participacións en entidades de crédito.*

As entidades de crédito deberán facer públicas, nos termos que se determinen regulamentariamente, a participación doutras entidades de crédito, nacionais ou estranxeiras, no seu capital e a súa participación no capital doutras entidades de crédito.

TÍTULO IV

Réxime sancionador

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 89. *Disposicións xerais.*

1. As entidades de crédito, así como os que desempeñen cargos de administración ou dirección nelas, que infrinxan normas de ordenación e disciplina incorrerán en responsabilidade administrativa sancionable conforme o disposto neste título.

A responsabilidade imputable a unha entidade de crédito e aos cargos da súa administración ou dirección serán independentes. A falta de incoación de expediente sancionador ou o arquivamento ou sobreesamento do incoado contra unha entidade de crédito non afectará necesariamente a responsabilidade en que poden incorrer os cargos de administración ou dirección dela, e viceversa.

2. A responsabilidade administrativa mencionada no número anterior poderá alcanzar igualmente as persoas físicas ou xurídicas que posúan unha participación significativa segundo o previsto no capítulo III do título I, e a aquelas que, tendo nacionalidade española, controlen unha entidade de crédito doutro Estado membro da

Unión Europea, así como a aquelas suxeitas á obrigação de notificación establecida no artigo 17. A responsabilidade tamén alcanzará os que desempeñen cargos de administración ou dirección nas entidades responsables.

3. Son órganos de dirección dunha entidade aqueles que están facultados para fixar a estratexia, os obxectivos e a orientación xeral da entidade e que se ocupan da vixilancia e control do proceso de adopción de decisións de dirección, incluídos os que dirixen de forma efectiva a entidade.

Desempeñan cargos de administración ou dirección nas entidades de crédito, para os efectos do disposto neste título, os seus administradores ou membros dos seus órganos Colexiados de administración, os seus directores xerais ou os asimilados nos termos previstos no artigo 6.6.

4. O réxime sancionador previsto neste título será tamén de aplicación:

- a) Ás sucursais abertas en España por entidades de crédito estranxeiras.
- b) Ás persoas físicas ou xurídicas e aos seus administradores de feito ou de dereito que infrinxan as prohibicións establecidas no artigo 3.
- c) Ás sociedades financeiras de carteira, ás sociedades financeiras mixtas de carteira e aos que exerzan cargos de administración ou dirección nelas.
- d) A todas as demais entidades que se prevegan no ordenamento xurídico.
- e) A aqueles terceiros aos cales as entidades de crédito ou as entidades mencionadas nas alíneas a), c) e d) subcontratasen funcións ou actividades operativas.

5. O réxime sancionador previsto neste título aplicarase sen prexuízo das funcións atribuídas ao Banco Central Europeo, de conformidade co previsto no Regulamento (UE) n.º 1024/2013, do 15 de outubro de 2013.

Artigo 90. *Competencia para a instrución de expedientes.*

1. Corresponde ao Banco de España a competencia para a instrución e resolución dos expedientes a que se refire este título, e pode impor as sancións nel descritas e as medidas administrativas que, se for o caso, procedan.

2. O Banco de España dará conta razoada ao ministro de Economía e Competitividade da imposición de sancións por infraccións moi graves e, en todo caso, remitiralle con periodicidade trimestral a información esencial sobre os procedementos en tramitación e as resolucións adoptadas.

CAPÍTULO II

Infraccións

Artigo 91. *Clasificación de infraccións.*

As infraccións clasifícanse en moi graves, graves e leves.

Artigo 92. *Infraccións moi graves.*

Constitúen infraccións moi graves:

a) Exercer con carácter profesional a actividade de recepción de depósitos ou outros fondos reembolsables do público, así como facer uso das denominacións reservadas das entidades de crédito ou outras que poidan inducir a confusión con elas sen ter sido autorizada como entidade de crédito.

b) Realizar os actos que a seguir se enumeran, sen autorización cando esta sexa preceptiva, sen observar as condicións básicas fixadas nesta ou tendo obtido a autorización por medio de declaracións falsas ou por outro medio irregular:

1.º Fusións ou escisións que afecten as entidades de crédito, así como a cesión global de activos ou pasivos en que interveña unha entidade de crédito.

2.º Adquisición ou cesión, directa ou indirecta, de accións ou outros títulos representativos do capital, ou dos seus dereitos políticos, de entidades de crédito estranxeiras, por entidades de crédito españolas ou por entidade filial ou dominante destas.

3.º Distribución de reservas, expresas ou ocultas.

4.º Apertura por entidades de crédito españolas de sucursais no estranxeiro.

c) Manter durante un período de seis meses uns recursos propios inferiores aos exigidos para obter a autorización como entidade de crédito.

d) Incorrer as entidades de crédito ou o grupo consolidado ou o conglomerado financeiro a que pertencen nunha cobertura insuficiente dos requirimentos de recursos propios exigidos, cando estes se sitúen por baixo do 80 por cento do mínimo establecido en función dos riscos asumidos, ou por baixo da mesma porcentaxe dos requisitos de recursos propios exigidos, se for o caso, polo Banco de España a unha entidade determinada, permanecendo en ambos os casos en tal situación por un período de, ao menos, seis meses.

e) Exercer actividades alleas ao seu obxecto exclusivo legalmente determinado, salvo que teña un carácter meramente ocasional ou illado.

f) Realizar actos ou operacións prohibidas por normas de ordenación e disciplina con rango de lei ou por regulamentos da Unión Europea ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas, salvo que teña un carácter meramente ocasional ou illado.

g) Carecer da contabilidade exixida legalmente ou levala con irregularidades esenciais que impidan coñecer a situación patrimonial ou financeira da entidade ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertencen.

h) Incumprir a obrigaición de someter as súas contas anuais a auditoría de contas conforme a lexislación vixente na materia.

i) Negarse ou resistirse á actuación do Banco de España en exercicio da función supervisora, sempre que medie requirimento expreso e por escrito ao respecto.

j) Non remitir ao órgano administrativo competente cantos datos ou documentos deban serlle remitidos ou requira no exercicio das súas funcións, ou remitilos de maneira incompleta ou inexacta, cando con isto se dificulte a apreciación da solvencia ou a liquidez da entidade ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza. Para os efectos desta alínea, entenderase, así mesmo, como falta de remisión, a remisión extemporánea fóra do prazo previsto na norma correspondente ou do prazo concedido polo órgano competente ao efectuar, se for o caso, o oportuno requirimento.

En particular, enténdense incluídas nesta alínea:

1.º A falta de remisión ou a remisión incompleta ou inexacta:

i) Dos datos mencionados no artigo 101 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

ii) Da información sobre grandes riscos, incumprindo con isto o artigo 394.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

iii) Da información sobre o cumprimento da obrigaición de manter recursos propios establecida no artigo 92 do Regulamento 575/2013, do 26 de xuño, incumprindo con isto o artigo 99.1 do Regulamento.

iv) Da información sobre liquidez, incumprindo con isto os números 1 e 2 do artigo 415 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

v) Da información sobre a ratio de aparcamento, incumprindo con isto o artigo 430.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

2.º A falta de comunicación ou a comunicación incompleta ou inexacta da seguinte información, sempre que pola súa importancia ou polo atraso no seu envío tales incumprimentos poidan considerarse como especialmente relevantes:

i) A información financeira que se debe remitir con carácter periódico.

- ii) Os datos declarados á Central de Información de Riscos.
- k) Incumprir o deber de veracidade informativa debida aos seus socios, contrapartes financeiras, clientes e ao público en xeral, así como o incumprimento do deber de confidencialidade sobre os datos recibidos da Central de Información de Riscos, o seu uso para fins diferentes dos previstos na súa normativa reguladora ou a solicitude de informes sobre persoas titulares de riscos fóra dos casos expresamente autorizados na citada normativa. Todo isto salvo que, polo número de afectados ou pola importancia da información, tales incumprimentos poidan considerarse pouco relevantes.
- l) As infraccións graves, cando ao cometelas se tiveren realizado actos fraudulentos ou utilizado persoas físicas ou xurídicas interpostas.
- m) Adquirir directa ou indirectamente unha participación significativa nunha entidade de crédito ou incrementar, directa ou indirectamente, tal participación, de tal maneira que a proporción de dereitos de voto ou de capital posuída sexa igual ou superior aos limiares indicados no artigo 17, incumprindo o previsto no capítulo III do título I, e, en particular, o deber de notificación ao Banco de España.
- n) Ceder directa ou indirectamente unha participación significativa nunha entidade de crédito, ou reducila, de tal maneira que a proporción de dereitos de voto ou de capital posuída sexa inferior aos limiares indicados no artigo 16, incumprindo o establecido no artigo 21.
- ñ) Pór en perigo a xestión sa e prudente dunha entidade de crédito mediante a influencia exercida polo titular dunha participación significativa.
- o) Presentar a entidade de crédito, ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza, deficiencias na súa estrutura organizativa, nos seus mecanismos de control interno ou nos seus procedementos administrativos e contables, incluídos os relativos á xestión e control dos riscos, cando tales deficiencias poñan en perigo a solvencia ou viabilidade da entidade ou a do grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza.
- p) Incumprir as políticas específicas que, con carácter particular, fosen exixidas polo Banco de España a unha entidade determinada en materia de amortecedores de capital, provisións, tratamento de activos ou redución do risco inherente ás súas actividades, produtos ou sistemas, cando as referidas políticas non se adoptasen no prazo e condicións fixados para o efecto polo Banco de España e o incumprimento poña en perigo a solvencia ou viabilidade da entidade.
- q) Incumprir as restricións ou limitacións impostas polo Banco de España respecto dos negocios, as operacións ou a rede dunha determinada entidade.
- r) Non remitir ao Banco de España por parte dos administradores dunha entidade de crédito o plan de retorno ao cumprimento das normas de solvencia exixido en virtude do artigo 68.2 c) ou dos plans de actuación ou de reestruturación a que se refire a Lei 9/2012, do 14 de novembro, cando isto resulte procedente. Entenderase que existe falta de remisión cando tiver transcorrido o prazo establecido para efectualala, contando desde o momento en que os administradores coñeceron ou deberon coñecer que a entidade se encontraba nalgunha das situacións que determinan a existencia desa obrigación.
- s) Asumir unha exposición que exceda os límites establecidos no artigo 395 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.
- t) Asumir unha exposición ao risco de crédito nunha posición de titulización que non satisfaga as condicións establecidas no artigo 405 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.
- u) Realizar pagamentos aos titulares dos instrumentos incluídos nos recursos propios que conduzan ao incumprimento dos requisitos de capital de nivel I ordinario, capital de nivel I adicional, capital de nivel II ou os niveis de amortecedor de capital establecidos nesta lei ou no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.
- v) Non publicar a información exixida incumprindo con isto os números 1, 2 e 3 do artigo 431 ou o artigo 451.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, así como a publicación desa información de forma incompleta ou inexacta.

w) Incumprir os requisitos de idoneidade por parte dos membros dos órganos de dirección, directores xerais ou asimilados e outras persoas que desempeñen postos chave para o desenvolvemento da actividade da entidade de crédito, cando o Banco de España aprecie a existencia dun incumprimento dos citados requisitos que non se emende após a remisión do correspondente requirimento, así como incumprir as demais normas de goberno corporativo e políticas de remuneracións previstas no capítulo V do título I, cando se considere especialmente significativo o incumprimento á vista da importancia das normas concretas infrinxidas ou a situación económico-financiera da entidade.

x) Exercer actos ou operacións con incumprimento das normas ditadas ao abeiro do artigo 5, sempre que, polo número de afectados, a reiteración da conduta ou os efectos sobre a confianza da clientela e a estabilidade do sistema financeiro tales incumprimentos poidan considerarse como especialmente relevantes.

y) As infraccións graves cando durante os cinco anos anteriores á súa comisión tiver sido imposta á entidade de crédito sanción firme en vía administrativa polo mesmo tipo de infracción.

Artigo 93. *Infraccións graves.*

Constitúen infraccións graves:

a) Realizar actos ou operacións sen autorización cando esta sexa preceptiva, sen observar as condicións básicas desta ou tendo obtido a autorización por medio de declaracións falsas ou por outro medio irregular, sempre que isto non supoña a comisión dunha infracción moi grave de conformidade co previsto no artigo anterior.

b) Non presentar comunicación, cando esta sexa preceptiva, nos supostos enumerados na alínea b) do artigo 92 e nos casos en que se refira á composición dos órganos de administración da entidade ou á composición do seu accionariado.

c) Exercer de maneira meramente ocasional ou illada actividades alleas ao seu obxecto exclusivo legalmente determinado.

d) Exercer de maneira meramente ocasional ou illada actos ou operacións prohibidas por normas de ordenación e disciplina con rango de lei ou establecidas en regulamentos da Unión Europea, ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas.

e) Realizar actos ou operacións prohibidos por normas regulamentarias de ordenación e disciplina ou con incumprimento dos requisitos establecidos nelas, salvo que teña carácter ocasional ou illado.

f) Exercer actos ou operacións con incumprimento das normas ditadas ao abeiro do artigo 5, sempre que isto non supoña a comisión dunha infracción moi grave de conformidade co previsto no artigo anterior, salvo que teña carácter ocasional ou illado.

g) Incorrer as entidades de crédito ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenzan nunha cobertura insuficiente dos requirimentos de recursos propios establecidos na normativa de solvencia ou exixidos, se for o caso, polo Banco de España a unha entidade determinada, permanecendo en tal situación por un período de, ao menos, seis meses, sempre que isto non supoña a comisión dunha infracción moi grave conforme o disposto no artigo anterior.

h) Incumprir as normas vixentes en materia de límites de riscos ou de calquera outra que impoña limitacións cuantitativas, absolutas ou relativas, ao volume de determinadas operacións activas ou pasivas, sempre que isto non supoña a comisión dunha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

i) Incumprir a obrigaçión de manter activos líquidos establecida no artigo 412 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

j) Incumprir as condicións e requisitos exixidos pola normativa correspondente nas operacións crediticias que gocen de subvención de xuros ou outras axudas públicas.

k) Dotar de maneira insuficiente as reservas obrigatorias e as provisións para insolvencias ou dos fondos ou partidas compensatorias exixidas pola normativa contable para a cobertura doutros activos ou continxencias.

l) Non remitir ao órgano administrativo competente os datos ou documentos que deban serlle remitidos ou que aquel requira no exercicio das súas funcións, ou a súa remisión incompleta ou inexacta, salvo que isto supoña a comisión dunha infracción moi grave. Para os efectos desta alínea entenderase, así mesmo, como falta de remisión, a remisión extemporánea fóra do prazo previsto na norma correspondente ou do prazo concedido polo órgano competente ao efectuar, se for o caso, o oportuno requirimento.

m) Non comunicar os administradores á xunta xeral ou asemblea aqueles feitos ou circunstancias cuxa comunicación a esta fose ordenada polo órgano administrativo facultado para isto, sempre que non supoña unha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

n) Incumprir o deber de veracidade informativa debida aos seus socios, contrapartes financeiras, clientes e ao público en xeral, así como incumprir o deber de confidencialidade sobre os datos recibidos da Central de Información de Riscos, o seu uso para fins diferentes dos previstos na súa normativa reguladora ou a solicitude de informes sobre persoas titulares de riscos fóra dos casos expresamente autorizados na dita lei, sempre que isto non supoña unha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

ñ) Realizar actos fraudulentos ou utilizar persoas físicas ou xurídicas interpostas coa finalidade de conseguir un resultado contrario ás normas de solvencia e disciplina, sempre que isto non supoña unha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

o) Incumprir as normas vixentes sobre contabilización de operacións e sobre formulación dos estados financeiros de obrigatoria comunicación ao órgano administrativo competente.

p) Presentar a entidade de crédito, ou o grupo consolidable ou conglomerado financeiro a que pertenza, deficiencias na súa estrutura organizativa, nos seus mecanismos de control interno ou nos seus procedementos administrativos e contables, incluídos os relativos á xestión e control dos riscos e sempre que isto non supoña unha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

q) Administrar ou dirixir entidades de crédito persoas que non exerzan de dereito nelas un cargo de tal natureza.

r) Incumprir as políticas específicas que, con carácter particular, fosen exixidas polo Banco de España a unha entidade determinada en materia de provisións, tratamento de activos ou redución do risco inherente ás súas actividades, produtos ou sistemas, cando as referidas políticas non se adoptasen no prazo fixado para o efecto polo Banco de España e sempre que isto non supoña unha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

s) Non existir ou presentar un mal funcionamento os departamentos ou servizos de apoio ao cliente, neste último caso, unha vez que, transcorrido o prazo concedido para o efecto polo Banco de España, non se procedese á reparación das deficiencias por el detectadas.

t) Incumprir os requisitos de idoneidade por parte dos membros dos órganos de dirección, directores xerais ou asimilados e outras persoas que desempeñen postos chave para o desenvolvemento da actividade da entidade de crédito; así como as demais normas de goberno corporativo e políticas de remuneracións previstas no capítulo V do título I, cando, en ambos os casos, sempre que isto non supoña unha infracción moi grave de conformidade co disposto no artigo anterior.

u) Incorrer en infraccións leves, cando durante os dous anos anteriores á súa comisión, tiver sido imposta á entidade de crédito sanción firme en vía administrativa polo mesmo tipo de infracción.

Artigo 94. *Infraccións leves.*

Constitúen infraccións leves o incumprimento de preceptos de obrigada observancia para as entidades de crédito comprendidos en normas de ordenación ou disciplina que non constitúan infracción grave ou moi grave conforme o disposto nos dous artigos anteriores.

Artigo 95. *Prescripción de infraccións e sancións.*

1. As infraccións moi graves prescribirán aos cinco anos, as graves aos catro anos e as leves aos dous anos.

2. O prazo de prescripción contarase desde a data en que a infracción tiver sido cometida. Nas infraccións derivadas dunha actividade ou omisión continuadas, a data inicial do cómputo será a de finalización da actividade ou a do último acto con que a infracción se consume.

3. A prescripción interromperase pola iniciación, con coñecemento do interesado, do procedemento sancionador e o prazo volverá correr se o expediente permanece paralizado durante seis meses por causa non imputable a aqueles contra os cales se dirixa.

Non se entenderá que existe paralización para os efectos do previsto no parágrafo anterior, no caso de que se produza como consecuencia da adopción dun acordo de suspensión do procedemento ao abeiro do establecido no artigo 117.

4. O réxime de prescripción das sancións será o previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

CAPÍTULO III**Sancións****Artigo 96. *Sancións.***

1. A comisión das infraccións a que se refiren os artigos anteriores dará lugar á imposición das sancións previstas neste capítulo.

2. As sancións impostas, así como calquera recurso interposto contra elas e os resultados destes recursos, deberán ser comunicadas á Autoridade Bancaria Europea.

3. Salvo previsión en contrario, as sancións reguladas nos artigos seguintes serán de aplicación aos suxeitos mencionados no artigo 89.4 e aos seus cargos de administración ou dirección, segundo corresponda. Os titulares de participacións significativas ou as persoas suxeitas á obrigación establecida no artigo 17 que cometan infraccións moi graves conforme o previsto nesta lei serán sancionados conforme o previsto no artigo 97 e os seus cargos de administración ou dirección serán sancionados de conformidade co disposto no artigo 100.

Artigo 97. *Sancións pola comisión de infraccións moi graves.*

1. Pola comisión de infraccións moi graves imporase á entidade de crédito infractora unha ou máis das seguintes sancións:

a) Multa, que poderá ser, a xuízo do órgano competente para resolver:

1.º De entre o triplo e o quántuplo do importe dos beneficios derivados da infracción, cando estes beneficios se poidan cuantificar; ou

2.º De entre o 5% e o 10% do volume de negocios neto anual total, incluídos os ingresos brutos procedentes de xuros por percibir e ingresos asimilados, os rendementos de accións e outros valores de renda fixa ou variable e as comisións ou corretaxes por

cobrar que realizase a entidade no exercicio anterior; ou multa de entre 5.000.000 e 10.000.000 euros, se aquela porcentaxe for inferior a esta cifra.

Cando a entidade infractora for unha filial doutra empresa, teranse en consideración, para efectos de determinar o importe da multa, os recursos propios da empresa matriz no exercicio anterior.

b) Revogación da autorización da entidade.

No caso de sucursais de entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea, a sanción de revogación da autorización entenderase substituída pola prohibición de que inicie novas operacións en territorio español.

2. Adicionalmente ás sancións previstas no número anterior, poderán imporse as seguintes medidas accesorias:

a) Requirimento ao infractor para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila.

b) Suspensión dos dereitos de voto do accionista ou accionistas responsables nos supostos de comisión de infraccións moi graves derivadas do incumprimento dos requisitos de autorización e dos aplicables ás adquisicións de participacións significativas.

c) Amoestación pública con publicación no «Boletín Oficial del Estado» da identidade do infractor, a natureza da infracción e as sancións impostas.

Artigo 98. *Sancións pola comisión de infraccións graves.*

1. Pola comisión de infraccións graves imporase á entidade de crédito unha multa que poderá ser, a xuízo do órgano competente para resolver:

a) De entre o duplo e o triplo do importe dos beneficios derivados da infracción, cando estes beneficios se poidan cuantificar; ou

b) De entre o 3% e o 5% do volume de negocios neto anual total, incluídos os ingresos brutos procedentes de xuros por percibir e ingresos asimilados, os rendementos de accións e outros valores de renda fixa ou variable e as comisións ou corretaxes por cobrar que realizase a entidade no exercicio anterior; ou multa de entre 2.000.000 e 5.000.000 de euros, se aquela porcentaxe for inferior a esta cifra.

Cando a entidade infractora for unha filial dunha empresa matriz, teranse en consideración, para efectos de determinar o importe da multa, os recursos propios da empresa matriz no exercicio anterior.

2. Adicionalmente ás sancións previstas no número anterior, poderán imporse as seguintes medidas accesorias:

a) Requirimento ao infractor para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila.

b) Amoestación pública con publicación no «Boletín Oficial del Estado» da identidade do infractor e a natureza da infracción, e as sancións ou medidas accesorias impostas; ou amoestación privada.

Artigo 99. *Sancións pola comisión de infraccións leves.*

1. Pola comisión de infraccións leves imporase á entidade de crédito unha multa que poderá ser, a xuízo do órgano competente para resolver:

a) De entre o duplo e o triplo do importe dos beneficios derivados da infracción, cando estes beneficios se poidan cuantificar; ou

b) De entre o 0,5% e o 1% do volume de negocios neto anual total, incluídos os ingresos brutos procedentes de xuros por percibir e ingresos asimilados, os rendementos de accións e outros valores de renda fixa ou variable e as comisións ou corretaxes por

cobrar que realizase a entidade no exercicio anterior; ou multa de entre 100.000 euros e 1.000.000 euros, se aquela porcentaxe for inferior a esta cifra.

Cando a entidade infractora for unha filial dunha empresa matriz, teranse en consideración, para efectos de determinar a multa, os recursos propios da empresa matriz no exercicio anterior.

2. Adicionalmente ás sancións previstas no número anterior, poderán imporse as seguintes medidas accesorias:

- a) Requirimento ao infractor para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila.
- b) Amoestación privada.

Artigo 100. *Sancións aos que exerzan cargos de administración ou de dirección pola comisión de infraccións moi graves.*

1. Con independencia da sanción que, se for o caso, corresponda impor á entidade de crédito infractora pola comisión de infraccións moi graves, poderán imporse unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección, de feito ou de dereito, nela, sexan responsables da infracción:

- a) Multa a cada un deles por importe de até 5.000.000 euros.
- b) Suspensión no exercicio do cargo de administración ou dirección na entidade de crédito por prazo non superior a tres anos.
- c) Separación do cargo na entidade de crédito, con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección na mesma entidade de crédito por un prazo máximo de cinco anos.
- d) Inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera entidade de crédito ou do sector financeiro, con separación, se for o caso, do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade de crédito, por prazo non superior a dez anos.

2. Adicionalmente ás sancións previstas no número anterior, poderán imporse as seguintes medidas accesorias:

- a) Requirimento ao infractor para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila.
- b) Amoestación pública con publicación no «Boletín Oficial del Estado» da identidade do infractor, a natureza da infracción e as sancións ou medidas accesorias impostas.

Artigo 101. *Sancións aos que exerzan cargos de administración ou de dirección pola comisión de infraccións graves.*

1. Con independencia da sanción que, se for o caso, corresponda impor á entidade de crédito infractora pola comisión de infraccións graves, poderán imporse unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección, de feito ou de dereito, nela, sexan responsables da infracción:

- a) Multa a cada un deles por importe de até 2.500.000 euros.
- b) Suspensión no exercicio do cargo por prazo non superior a un ano.
- c) Separación do cargo, con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección na mesma entidade de crédito por un prazo máximo de dous anos.
- d) Inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera entidade de crédito ou do sector financeiro, con separación, se for o caso, do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade de crédito, por prazo non superior a cinco anos.

2. Adicionalmente ás sancións previstas no número anterior, poderán imporse as seguintes medidas accesorias:

- a) Requirimento ao infractor para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila.
- b) Amoestación pública con publicación no «Boletín Oficial del Estado» da identidade do infractor, a natureza da infracción e as sancións ou medidas accesorias impostas.

Artigo 102. *Sancións aos que exerzan cargos de administración ou de dirección pola comisión de infraccións leves.*

1. Con independencia da sanción que, se for o caso, corresponda impor á entidade de crédito infractora pola comisión de infraccións leves, poderán imporse unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección, de feito ou de dereito, nela, sexan responsables da infracción:

- a) Multa a cada un deles por importe de até 500.000 euros.
- b) Amoestación privada.

2. Adicionalmente ás sancións previstas no número anterior, poderá requirirse o infractor para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila.

Artigo 103. *Criterios para a determinación de sancións.*

As sancións aplicables en cada caso pola comisión de infraccións moi graves, graves ou leves determinaranse consoante os seguintes criterios:

- a) A natureza e entidade da infracción.
- b) O grao de responsabilidade nos feitos.
- c) A gravidade e duración da infracción.
- d) A importancia dos beneficios obtidos ou as perdas evitadas, se for o caso, como consecuencia dos actos ou omisións constitutivos da infracción.
- e) A solidez financeira da persoa xurídica responsable da infracción reflectida, entre outros elementos obxectivos, no volume de negocios total da persoa xurídica responsable.
- f) A solidez financeira da persoa física responsable da infracción reflectida, entre outros elementos obxectivos, nos ingresos anuais da persoa física responsable.
- g) As consecuencias desfavorables dos feitos para o sistema financeiro ou a economía nacional.
- h) A reparación da infracción por propia iniciativa do infractor.
- i) A reparación dos danos ou prexuízos causados.
- j) As perdas causadas a terceiros pola infracción.
- k) O nivel de cooperación coa autoridade competente.
- l) As consecuencias sistémicas da infracción.
- m) O nivel de representación que o infractor teña na entidade infractora.
- n) No caso de insuficiencia de recursos propios, as dificultades obxectivas que poidan ter concorrido para alcanzar ou manter o nivel legalmente exigido.
- ñ) A conduta anterior do infractor en relación coas normas de ordenación e disciplina que o afecten, atendendo ás sancións firmes que lle fosen impostas, durante os últimos cinco anos.

Artigo 104. *Responsabilidade dos cargos de administración ou dirección.*

1. Quen exerza na entidade de crédito cargos de administración ou dirección será responsable das infraccións cando estas sexan imputables á súa conduta dolosa ou negligente.

2. Non serán considerados responsables das infraccións os seus administradores ou membros dos seus órganos de administración, nos seguintes casos:

a) Cando os que formen parte de órganos de administración non tiveren asistido por causa xustificada ás reunións correspondentes, tiveren votado en contra ou salvado expresamente o seu voto en relación coas decisións ou acordos que deron lugar ás infraccións.

b) Cando as infraccións sexan exclusivamente imputables a comisións executivas, membros do órgano de administración con funcións executivas, directores xerais ou órganos asimilados, ou outras persoas con funcións executivas na entidade.

Artigo 105. Responsabilidade dos grupos consolidables de entidades de crédito.

1. Cando as infraccións tipificadas nos artigos 92, 93 e 94 se refiran a obrigacións dos grupos consolidables de entidades de crédito, será sancionada a entidade obrigada e, se procede, os seus administradores e directivos.

Así mesmo, cando tales infraccións se refiran ás obrigacións dos conglomerados financeiros, as medidas sancionadoras previstas nesta lei aplicaranse á entidade obrigada cando esta sexa unha entidade de crédito ou unha sociedade financeira mixta de carteira, sempre que neste último caso corresponda ao Banco de España desempeñar a función de coordinador da supervisión adicional dese conglomerado financeiro. As referidas medidas sancionadoras poderán imporse tamén, se procede, aos administradores e directivos da entidade obrigada.

2. Se a sanción que corresponde aplicar for a de revogación da autorización prevista no artigo 97.1.b) e a entidade financeira cabeza do grupo consolidado non tiver a condición de entidade de crédito, imporase a aquela a sanción de disolución forzosa con apertura do período de liquidación.

3. Cando, en virtude do previsto nos dous números anteriores ou en virtude do disposto no artigo 92.b) 2.º proceda impor sancións a persoas físicas ou a entidades que non teñan a condición de entidades de crédito, será de aplicación o establecido, para tal efecto, nesta lei para as entidades que si teñan esa condición, sen prexuízo do previsto no número anterior.

Artigo 106. Nomeamento temporal de membros do órgano de administración.

No caso de que, polo número e o cargo das persoas afectadas polas sancións de suspensión ou separación, resulte estritamente necesario para asegurar a continuidade na administración e dirección da entidade de crédito, o Banco de España poderá dispor o nomeamento, con carácter provisorio, dos membros que se precisen para que o órgano de administración poida adoptar acordos ou dun ou máis administradores, especificando as súas funcións. Estas persoas exercerán os seus cargos até que o órgano competente da entidade de crédito, que deberá convocar de modo inmediato, provexa os correspondentes nomeamentos e tomen posesión os designados, se for o caso, até que transcorra o prazo de suspensión.

CAPÍTULO IV

Normas de procedemento

Artigo 107. Procedemento para a imposición de sancións.

1. A imposición das sancións previstas nesta lei realizarase de acordo co procedemento e os principios previstos na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, coas especialidades que se recollen nos artigos seguintes, e nas disposicións que o desenvolvan.

2. As sancións que, se for o caso, correspondan tanto ás entidades de crédito como aos que exerzan cargos de administración ou dirección nelas imporanse, sempre que sexa posible, nunha única resolución, con resultado da tramitación dun único procedemento sancionador.

Artigo 108. *Procedemento aplicable no suposto de infraccións leves.*

No caso de infraccións leves, a sanción poderá imporse logo da tramitación do procedemento simplificado e será unicamente preceptiva a audiencia da entidade interesada e dos cargos de administración ou dirección correspondentes.

Artigo 109. *Nomeamento de instrutores ou secretarios adxuntos.*

No propio acordo de incoación do procedemento, ou ao longo deste, poderán nomearse instrutores ou secretarios adxuntos se a complexidade do expediente así o aconsella. Os instrutores adxuntos actuarán baixo a dirección do instrutor.

Artigo 110. *Práctica de probas.*

Contestado o prego de cargos, o instrutor poderá acordar, de oficio ou por petición dos interesados formulada nas súas alegacións ao mencionado prego, a práctica das probas adicionais que coide necesarias.

Artigo 111. *Medidas provisionais.*

1. Antes da iniciación do procedemento, e sempre que concorran razóns de urxencia, o Banco de España, de oficio ou por instancia de parte, poderá adoptar as medidas provisionais que considere necesarias para garantir o correcto exercicio da súa función supervisora e asegurar a eficacia da resolución que, se for o caso, puider ditarse. Estas medidas deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas no acordo de iniciación do procedemento sancionador.

2. Así mesmo, o órgano competente para incoar o procedemento poderá adoptar, mediante acordo motivado, as medidas de carácter provisorio que resulten necesarias para asegurar a eficacia da resolución que se puider ditar, o bo fin do procedemento, evitar o mantemento dos efectos da infracción e as exixencias dos intereses xerais.

3. O órgano que adoptase as medidas provisionais poderá dispor, se a natureza destas e as circunstancias do caso así o aconsellan, a súa publicación, segundo o previsto no artigo 60 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e a súa inscrición nos rexistros públicos que correspondan, especialmente no caso de que o seu destinatario non as cumpra voluntariamente.

4. Entre as medidas provisionais que poderán adoptarse encóntranse a suspensión da actividade do presunto infractor ou calquera outra que se considere, sempre que isto resulte aconsellable para a protección do sistema financeiro ou dos intereses económicos afectados.

Artigo 112. *Suspensión provisoria das persoas que exerzan cargos de administración ou dirección.*

1. No acordo de incoación do expediente ou durante a tramitación, poderá disporse a suspensión provisoria no exercicio das súas funcións das persoas que, exercendo cargos de administración ou dirección na entidade de crédito, aparezan como presuntos responsables de infraccións moi graves, sempre que isto resulte aconsellable para a protección do sistema financeiro ou dos intereses económicos afectados. Esta suspensión inscribírase no Rexistro Mercantil e nos demais rexistros en que proceda.

2. A suspensión provisoria, salvo no caso de paralización do expediente imputable ao interesado, terá unha duración máxima de seis meses, e poderá ser levantada en calquera momento de oficio ou por petición daquel.

3. O tempo que dure a suspensión provisoria computarase para efectos do cumprimento das sancións de suspensión.

4. Resultará de aplicación á suspensión provisoria prevista neste artigo o disposto no artigo 106 en relación co nomeamento temporal de membros do órgano de administración.

Artigo 113. *Executividade das sancións e impugnación en vía administrativa.*

1. As sancións impostas conforme esta lei non serán executivas en canto non poñan fin á vía administrativa.

2. As resolucións do Banco de España que poñan fin ao procedemento sancionador serán impugnables en alzada ante o ministro de Economía e Competitividade, conforme o previsto nos artigos 114 e 115 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 114. *Sancións consistentes en multa.*

1. Cando a sanción consista en multa, o seu importe deberá ser ingresado no Tesouro.

2. Se a sanción a que se refire o número anterior non for cumprida no prazo que se sinala, poderase reclamar en vía executiva conforme as normas de procedemento que resulten aplicables.

Artigo 115. *Publicidade das sancións.*

1. A imposición das sancións, con excepción da de amoestación privada, farase constar nos rexistros administrativos de entidades de crédito e altos cargos que correspondan.

2. As sancións de suspensión, separación e separación con inhabilitación, unha vez que sexan executivas, faranse constar, ademais, no Rexistro Mercantil e, se for o caso, no Rexistro de Cooperativas.

3. O nomeamento de membros do órgano de administración ou de administradores provisorios a que se refire o artigo 106 farase constar tamén nos rexistros correspondentes.

4. Unha vez que as sancións impostas á entidade de crédito ou aos que exerzan cargos de administración ou dirección nela sexan executivas, comunicaranse na seguinte xunta ou asemblea xeral que se celebre.

5. As sancións por infraccións moi graves serán publicadas no «Boletín Oficial del Estado» unha vez que sexan firmes en vía administrativa. Tamén será obxecto de publicación a de amoestación pública. Para as restantes sancións por infraccións graves, o Banco de España poderá dispor a súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», unha vez que adquiren firmeza en vía administrativa.

6. Sen prexuízo da normativa de protección de datos, as sancións e amoestacións por infraccións moi graves e graves deberán, así mesmo, ser publicadas na páxina web do Banco de España, nun prazo máximo de quince días hábiles desde que a sanción ou amoestación sexa firme en vía administrativa, con información sobre o tipo e a natureza da infracción e a identidade da persoa física ou xurídica sobre a cal recaía a sanción ou amoestación. Esta información deberá permanecer na páxina web durante os cinco anos seguintes.

O Banco de España poderá acordar que a sanción se publique mantendo confidencial a identidade dos suxeitos sancionados en calquera das circunstancias seguintes:

a) Cando a sanción se impoña a unha persoa física e, após unha avaliación previa, a publicación dos datos persoais resulte ser desproporcionada.

b) Cando a publicación poida pór en perigo a estabilidade dos mercados financeiros ou unha investigación penal en curso.

c) Cando a publicación poida causar un dano desproporcionado ás entidades ou persoas físicas implicadas, na medida en que se poida determinar o dano.

7. No suposto de que a sanción publicada fose impugnada en vía administrativa ou xurisdiccional, o Banco de España publicará, sen demora, información sobre o estado de tramitación do recurso e o resultado deste.

Artigo 116. *Notificación de infraccións.*

As entidades de crédito deberán dispor de procedementos adecuados para que os seus empregados poidan notificar infraccións a nivel interno a través dunha canle independente, específica e autónoma. Estes procedementos deberán garantir a confidencialidade tanto da persoa que informa das infraccións como das persoas físicas presuntamente responsables da infracción.

Así mesmo, as entidades deberán garantir a protección dos empregados que informen das infraccións cometidas na entidade fronte a represalias, discriminacións e calquera outro tipo de trato improcedente.

Artigo 117. *Concurrencia con procedementos penais.*

O exercicio da potestade sancionadora a que se refire este título será independente da eventual concurrencia de delitos ou faltas de natureza penal. Non obstante, cando se estea a tramitar un proceso penal polos mesmos feitos ou por outros cuxa separación dos feitos sancionables conforme este título non sexa racionalmente posible, o procedemento administrativo quedará suspendido respecto deles até o pronunciamento firme da autoridade xudicial. Proseguido, se for o caso, o procedemento, a resolución que se dite deberá respectar a apreciación dos feitos que conteña o dito pronunciamento.

Artigo 118. *Remisión de memoria de actuacións sancionadoras ás Cortes Xerais.*

O Banco de España enviará anualmente ás Cortes Xerais unha memoria das actuacións que desen lugar a sancións moi graves.

Disposición adicional primeira. *Requisitos para a computabilidade das participacións preferentes para efectos da normativa de solvencia e réxime fiscal aplicable a elas, así como a determinados instrumentos de débeda.*

1. As participacións preferentes consideraranse capital de nivel 1 adicional para os efectos previstos no Regulamento (UE) 575/2013, do 26 de xuño, sempre que cumpran coas condicións establecidas no capítulo 3 do título I da parte segunda ou no capítulo 2 do título I da parte décima do citado regulamento.

2. Ás participacións preferentes que cumpran as condicións descritas no número anterior seralles de aplicación o réxime fiscal previsto nos números 3 e 4 desta disposición adicional cando cumpran cos seguintes requisitos adicionais:

a) Ser emitidas por unha entidade de crédito española ou por unha sociedade anónima residente en España ou nun territorio da Unión Europea que non teña a condición de paraíso fiscal, cuxos dereitos de voto correspondan na súa totalidade directa ou indirectamente a unha entidade de crédito española e cuxa actividade ou obxecto exclusivos sexa a emisión de participacións preferentes.

b) Nos supostos de emisións realizadas por unha sociedade filial das previstas na alínea a), os recursos obtidos deberán estar investidos na súa totalidade, descontando gastos de emisión e xestión, e de forma permanente, na entidade de crédito dominante da filial emisora, de maneira que queden directamente afectos aos riscos e situación financeira desa entidade de crédito dominante e da do seu grupo ou subgrupo consolidable a que pertence.

c) Non outorgar aos seus titulares dereitos políticos, salvo nos supostos excepcionais que se establezan nas respectivas condicións de emisión.

d) Non outorgar dereitos de subscripción preferente respecto de futuras novas emisións.

e) Cotizar en mercados regulados, sistemas multilaterais de negociación ou outros mercados organizados.

f) A oferta pública de venda debe contar cun tramo dirixido exclusivamente a clientes profesionais de ao menos o 50 por cento do total da emisión, sen que o número total de tales investidores poida ser inferior a 50 e sen que sexa de aplicación a este suposto o previsto no artigo 78 bis.3.e) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

g) No caso de emisións de entidades que non sexan sociedades cotizadas, nos termos do artigo 495 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo, o valor nominal unitario mínimo das participacións preferentes será de 100.000 euros e, no caso das restantes emisións, o valor nominal unitario mínimo das participacións preferentes será de 25.000 euros.

3. O réxime tributario das participacións preferentes emitidas conforme o previsto no número anterior será o seguinte:

a) A súa remuneración terá a consideración de gasto deducible para a entidade emisora.

b) As rendas derivadas das participacións preferentes cualificaranse como rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios de acordo co establecido no artigo 25.2 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.

c) Nos supostos de emisións realizadas por unha sociedade filial, non estarán sometidos a retención ningunha os rendementos xerados polo depósito dos recursos obtidos na entidade de crédito dominante, sendo de aplicación, se for o caso, a exención establecida no artigo 14.1.f) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

d) As rendas derivadas das participacións preferentes obtidas por suxeitos pasivos do imposto sobre a renda de non-residentes sen establecemento permanente estarán exentas dese imposto nos mesmos termos establecidos para os rendementos derivados da débeda pública no artigo 14 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

e) As operacións derivadas da emisión de participacións preferentes estarán exentas da modalidade de operacións societarias do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

4. A entidade de crédito dominante dun grupo ou subgrupo consolidable de entidades de crédito terá a obrigaçión de informar a Administración tributaria e as institucións encargadas da supervisión financeira, na forma en que regulamentariamente se estableza, das actividades realizadas polas filiais a que se refire o número 2.a) desta disposición adicional e da identidade dos contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas e os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, que sexan titulares dos valores emitidos por aquelas, así como os contribuíntes do imposto sobre a renda de non-residentes que obteñan rendas procedentes de tales valores mediante establecemento permanente situado en territorio español.

5. O disposto nesta disposición adicional será igualmente aplicable nos supostos en que a entidade dominante a que se refire o número 2.a) sexa unha entidade que se rexa polo dereito doutro Estado.

6. O réxime previsto nos números 3 e 4 será tamén aplicable ás emisións de instrumentos de débeda realizadas por entidades de crédito que cumpran cos requisitos previstos nas alíneas a), b), c), d) e e) do número 2. Nestes supostos, a actividade ou obxecto exclusivos a que se refire a alínea a) do número 2 referirase tanto á emisión de participacións preferentes como á emisión doutros instrumentos financeiros.

Igualmente, resultará aplicable o réxime previsto nos números 3 e 4 aos valores cotizados en mercados regulados, sistemas multilaterais de negociación ou outros mercados organizados e emitidos con cargo a fondos de titulización hipotecaria, regulados

pola Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre réxime de sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulización hipotecaria, e a fondos de titulización de activos regulados pola disposición adicional quinta da Lei 3/1994, do 14 de abril, pola que se adapta a lexislación española en materia de entidades de crédito á Segunda directiva de coordinación bancaria e se introducen outras modificacións relativas ao sistema financeiro.

7. O réxime fiscal previsto nos números 3 e 4 será aplicable, así mesmo, ás participacións preferentes emitidas por entidades cotizadas que non sexan de crédito ou por unha sociedade residente en España ou nun territorio da Unión Europea que non teña a consideración de paraíso fiscal e cuxos dereitos de voto correspondan na súa totalidade, directa ou indirectamente, a entidades cotizadas que non sexan de crédito. Nestes supostos, as participacións preferentes deberán cumprir cos seguintes requisitos:

- a) Os previstos nas alíneas b), c), d), e), f) e g) do número 2;
- b) que fosen emitidas e desembolsadas;
- c) que non fosen adquiridas pola entidade emisora ou as súas filiais nin por unha entidade na cal a entidade emisora posúa unha participación, en forma de propiedade directa ou indirecta, do 20% ou máis dos dereitos de voto ou do capital;
- d) que a súa adquisición non fose financiada directa ou indirectamente pola entidade emisora;
- e) situaranse, para efectos da orde de prelación de créditos, inmediatamente detrás de todos os acredores, subordinados ou non, da entidade emisora ou da dominante do grupo ou subgrupo consolidable e diante dos accionistas ordinarios;
- f) que non estean avaladas ou cubertas por unha garantía que mellore a prelación do crédito en caso de insolvencia ou liquidación por ningunha das seguintes entidades:
 - i) a entidade ou as súas filiais,
 - ii) a empresa matriz da entidade ou as súas filiais,
 - iii) calquera empresa que manteña estreitos vínculos coas entidades a que se refiren os incisos i) e ii) anteriores. Para estes efectos, apreciarase a presenza de estreitos vínculos de conformidade co previsto no artigo 4.1.38 do Regulamento (UE) 575/2013, do 26 de xuño;
- g) que non estean suxeitas a ningún acordo, xa sexa contractual ou doutro tipo, que eleve a prelación dos créditos derivados das participacións preferentes en caso de insolvencia ou liquidación;
- h) que sexan de carácter perpetuo e as disposicións que as regulen non prevexan incentivos da entidade para reembolsalas;
- i) que, se as disposicións que as regulan prevén unha ou máis opcións de compra, o exercicio de tales opcións dependa exclusivamente da vontade do emisor;
- j) que poidan ser reembolsadas ou recompradas só a partir do quinto ano desde a súa data de desembolso;
- k) para a retribución das participacións aos seus tedores deben concorrer as condicións seguintes:
 - i) que se aboan con cargo a partidas distribuíbles,
 - ii) que o seu nivel non se modifique en función da calidade crediticia da entidade emisora ou da empresa matriz,
 - iii) que as disposicións que regulan os instrumentos concedan á entidade plena discrecionalidade en todo momento para cancelar os pagamentos das retribucións por período indefinido e sen efectos acumulativos e a entidade poida utilizar eses pagamentos cancelados sen restrición para cumprir as súas obrigacións a medida que cheguen a vencemento,
 - iv) que a cancelación do pagamento de retribucións non se considere falta de pagamento da entidade emisora,

v) que a cancelación do pagamento de retribucións non comporte restrición ningunha para a entidade emisora, de conformidade co previsto no artigo 53 do Regulamento (UE) 575/2013, do 26 de xuño.

l) nos supostos en que a entidade emisora ou matriz, ou o seu grupo ou subgrupo consolidable, presente perdas contables significativas ou unha caída relevante dos seus fondos propios, as condicións de emisión das participacións preferentes deberán establecer un mecanismo que asegure a participación dos seus tedores na absorción das perdas correntes ou futuras, e que non menoscabe eventuais procesos de recapitalización, xa sexa mediante a conversión das participacións en accións ordinarias da entidade emisora ou matriz, xa mediante a redución do seu valor nominal.

8. O réxime fiscal previsto nos números 3 e 4 será aplicable, así mesmo, aos instrumentos de débeda emitidos por sociedades residentes en España ou entidades públicas empresariais. Nestes supostos, os instrumentos de débeda deberán cumprir cos requisitos previstos nas alíneas c), d) e e) do número 2.

Adicionalmente, este réxime fiscal será aplicable aos instrumentos de débeda emitidos por unha sociedade residente nun territorio da Unión Europea, que non teña a consideración de paraíso fiscal e cuxos dereitos de voto correspondan na súa totalidade, directa ou indirectamente, ás entidades residentes en España a que se refire o parágrafo anterior. Nestes supostos, os instrumentos de débeda deberán cumprir cos requisitos previstos nas alíneas b), c), d) e e) do número 2.

9. Ás emisións de instrumentos de débeda a que se refiren os números 6 e 8 non lles será de aplicación a limitación imposta, por razóns de capital e de reservas, nos artigos 405 e 411 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo.

Disposición adicional segunda. *Limitacións á emisión de obrigacións.*

Será de aplicación ás entidades de crédito o disposto no artigo 510 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo.

Disposición adicional terceira. *Operacións de arrendamento financeiro.*

1. Terán a consideración de operacións de arrendamento financeiro aqueles contratos que teñan por obxecto exclusivo a cesión do uso de bens mobles ou inmobles, adquiridos para esa finalidade segundo as especificacións do futuro usuario, a troco dunha contraprestación consistente no aboamento periódico de cotas. Os bens obxecto de cesión deberán quedar afectados polo usuario unicamente ás súas explotacións agrícolas, pesqueiras, industriais, comerciais, artesanais, de servizos ou profesionais. O contrato de arrendamento financeiro incluirá necesariamente unha opción de compra, ao seu termo, en prol do usuario.

Cando por calquera causa o usuario non chegue a adquirir o ben obxecto do contrato, o arrendador poderá cedelo a un novo usuario, sen que o principio establecido no parágrafo anterior se considere vulnerado pola circunstancia de non ter sido adquirido o ben de acordo coas especificacións do novo usuario.

2. Con carácter complementario, as entidades que realicen operacións de arrendamento financeiro poderán realizar tamén as seguintes actividades:

- a) Actividades de mantemento e conservación dos bens cedidos.
- b) Conceder financiamento conectado a unha operación de arrendamento financeiro, actual ou futura.
- c) Intermediar e xestionar operacións de arrendamento financeiro.
- d) Actividades de arrendamento non financeiro, que poderán complementar ou non cunha opción de compra.
- e) Asesorar e elaborar informes comerciais.

Disposición adicional cuarta. *Supervisión de entidades non inscritas en rexistros administrativos.*

1. En relación coas persoas físicas ou xurídicas que, sen estaren inscritas nalgúns dos rexistros administrativos legalmente previstos para entidades de carácter financeiro, ofrezan ao público a realización de operacións financeiras de activo ou de pasivo ou a prestación de servizos financeiros, calquera que for a súa natureza, facúltase o Ministerio de Economía e Competitividade, de oficio ou por instancia do Banco de España ou de calquera outra autoridade, para:

a) Solicitalles, por si ou a través do Banco de España, a subministración de calquera información, contable ou doutra natureza, relativa ás súas actividades financeiras, co grao de detalle e coa periodicidade que se xulguen convenientes.

b) Realizar, por si ou a través do Banco de España, as inspeccións que se consideren necesarias para efectos de aclarar calquera aspecto das actividades financeiras desas persoas ou entidades e a súa adecuación ao ordenamento xurídico ou confirmar a veracidade da información a que se refire a alínea anterior.

2. A falta de subministración da información que se solicite conforme o número 1.a) anterior no prazo que estea establecido ou que se conceda para o efecto, a falta de veracidade na información subministrada e a negativa ou resistencia ás actividades inspectoras a que se refire o número 1.b) consideraranse infraccións moi graves para os efectos do previsto no título IV. As sancións previstas no título IV correspondentes a estas infraccións poderán ser impostas cada unha das veces en que non se subministre en prazo a citada información ou se produza a negativa ou resistencia ás mencionadas actividades inspectoras.

Disposición adicional quinta. *Réxime xurídico dos sistemas institucionais de protección.*

1. O Banco de España poderá eximir do cumprimento individual dos requisitos previstos nas partes segunda á oitava do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, as entidades de crédito integradas nun sistema institucional de protección cando o sistema se constitúa a través dun acordo contractual entre varias entidades de crédito que cumpra cos requisitos establecidos no artigo 10 do citado regulamento e cos seguintes:

a) Que exista unha entidade central que determine con carácter vinculante as súas políticas e estratexias de negocio, así como os niveis e medidas de control interno e de xestión de riscos. Esta entidade central será a responsable de cumprir os requirimentos regulatorios en base consolidada do sistema institucional de protección.

b) Que a citada entidade central sexa unha das entidades de crédito integrantes do sistema institucional de protección ou outra entidade de crédito participada por todas elas e que forme, así mesmo, parte do sistema.

c) Que o acordo contractual que constitúe o sistema institucional de protección conteña un compromiso mutuo de solvencia e liquidez entre as entidades integrantes do sistema que alcance a totalidade dos recursos propios computables de cada unha delas no que se refire ao apoio de solvencia. O compromiso de apoio mutuo incluírá as previsións necesarias para que o apoio entre os seus integrantes se leve a cabo a través de fondos inmediatamente dispoñibles.

d) Que as entidades integrantes do sistema institucional de protección poñan en común a totalidade dos seus resultados e que estes sexan distribuídos de maneira proporcional á participación de cada unha delas no sistema.

e) Que o acordo contractual estableza que as entidades deberán permanecer no sistema un período mínimo de 10 anos e que deben avisar, con ao menos 2 anos de anticipación, do seu desexo de abandonalo unha vez transcorrido aquel período.

Adicionalmente, o acordo deberá incluír un réxime de penalizacións por baixa que reforce a permanencia e estabilidade das entidades no sistema institucional de protección.

f) Que a xuízo do Banco de España se cumpran os requisitos previstos na normativa sobre recursos propios das entidades financeiras para asignar unha ponderación de risco do 0% ás exposicións que teñan entre si os integrantes do sistema institucional de protección.

2. Corresponderá ao Banco de España a comprobación dos requisitos anteriores para os efectos do previsto nesta disposición.

3. Con carácter previo ao abandono dun sistema institucional de protección por calquera das entidades que o integran, o Banco de España valorará tanto a viabilidade individual da entidade que pretenda abandonar o sistema como a deste último e a do resto de entidades participantes despois da pretendida desvinculación.

Cando as entidades integradas conforme o previsto nesta disposición sexan caixas de aforros, a entidade central terá a natureza de sociedade anónima e deberá estar controlada conxuntamente por todas elas, nos termos do artigo 42 do Código de comercio.

Disposición adicional sexta. *Referencias á normativa derogada.*

As referencias que no ordenamento xurídico se realicen ás normas derogadas de conformidade co previsto na disposición derogatoria entenderanse efectuadas ás previsións correspondentes desta lei.

Disposición adicional sétima. *Accións nominativas e exercicio económico.*

1. O capital das entidades de crédito que revistan a forma de sociedade anónima estará representado, en todo caso, por accións nominativas.

2. As entidades de crédito axustarán o exercicio económico ao ano natural.

Disposición adicional oitava. *Réxime xurídico do Instituto de Crédito Oficial.*

O Instituto de Crédito Oficial terá para todos os efectos a consideración de entidade de crédito, coas particularidades previstas na súa lexislación específica.

En particular, do previsto nesta lei seranlle de aplicación os títulos II, III e IV, coas excepcións que se determinen regulamentariamente, e o previsto en materia de deber de reserva de información.

Disposición adicional novena. *Réxime de ordenación e disciplina das sociedades de garantía recíproca.*

1. As sociedades de garantía recíproca e as sociedades de reafianzamento, así como os que exerzan nelas cargos de administración ou dirección, que infrinxan normas de ordenación ou disciplina incorrerán en responsabilidade administrativa sancionable conforme o disposto nesta lei.

2. Para tal efecto, consideraranse normas de ordenación e disciplina os preceptos de obrigada observancia para elas contidos na Lei 1/1994, do 11 de marzo, sobre o réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca, e nas súas normas de desenvolvemento.

Disposición adicional décima. *Incompatibilidade dos auditores para realizaren traballos en entidades de crédito.*

Cando os órganos competentes das comunidades autónomas e organismos ou entidades dependentes destas acorden, no exercicio das súas competencias en relación con caixas de aforros ou outras entidades, pedir a colaboración de auditores de contas ou sociedades de auditoría de contas para levar a cabo traballos distintos dos de auditoría regulados no artigo 1 do texto refundido da Lei de auditoría de contas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2011, do 1 de xullo, a prestación da colaboración no exercicio desas facultades será incompatible coa realización simultánea ou nos cinco anos

anteriores ou posteriores de calquera traballo de auditoría de contas nestas mesmas entidades ou nas súas sociedades vinculadas, todo isto sen prexuízo do establecido no capítulo III, sección 1.ª do texto refundido da Lei de auditoría de contas.

Disposición adicional décimo primeira. *Responsabilidade dos membros da comisión de control das caixas de aforros.*

1. Incorrerán en responsabilidade administrativa os membros da comisión de control das caixas de aforros que resulten responsables das infraccións relacionadas nos números seguintes e seralles de aplicación o procedemento e as sancións previstos nesta lei.

2. Constitúen infraccións moi graves dos membros da comisión de control das caixas de aforros:

a) A negligencia grave e persistente no exercicio das funcións que legalmente teñen encomendadas.

b) Non propor ao órgano administrativo competente a suspensión de acordos adoptados polo órgano de administración cando estes infrinxan manifestamente as disposicións vixentes ou afecten inxusta e gravemente a situación patrimonial, os resultados ou o crédito da caixa de aforros ou dos seus impositores ou clientes.

c) As infraccións graves cando durante os cinco anos anteriores á súa comisión lles fose imposta sanción firme polo mesmo tipo de infracción.

3. Constitúen infraccións graves dos membros da comisión de control das caixas de aforros:

a) A negligencia grave no exercicio das funcións que legalmente ten encomendadas, sempre que non estea comprendida no número 2.a) anterior.

b) A falta de remisión ao órgano administrativo competente dos datos ou informes que deban facerlle chegar ou que o dito órgano requira no exercicio das súas funcións, ou a súa remisión con notorio atraso.

4. Constitúen infraccións leves imputables aos membros da comisión de control das caixas de aforros o incumprimento de calquera obrigación que non constituía infracción moi grave ou grave, así como a falta reiterada de asistencia ás reunións da comisión.

Disposición adicional décimo segunda. *Autorización de operacións de modificación estruturais.*

1. Corresponderá ao ministro de Economía e Competitividade autorizar as operacións de fusión, escisión ou cesión global ou parcial de activos e pasivos nas cales interveña un banco ou calquera acordo que teña efectos económicos ou xurídicos análogos aos anteriores. Para estes efectos, e con carácter previo á concesión da autorización, solicitarase informe ao Banco de España, ao Servizo Executivo da Comisión de Prevención do Branqueo de Capitais e Infraccións Monetarias, á Comisión Nacional do Mercado de Valores e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións nos aspectos da súa competencia.

2. A solicitude de autorización deberá ser resolta dentro dos seis meses seguintes á súa recepción na Secretaría Xeral do Tesouro ou no momento en que se complete a documentación exixible e, en todo caso, dentro dos doce meses seguintes á súa recepción. Cando a solicitude non sexa resolta no prazo anterior, poderá entenderse rexeitada. Regulamentariamente establecerase o resto dos termos do procedemento de autorización.

3. A autorización de operacións de fusión, escisión ou cesión global ou parcial de activos e pasivos nas cales interveña unha caixa de aforros ou unha cooperativa de crédito rexeranse pola súa normativa específica.

Disposición adicional décimo terceira. *Réxime para a adaptación dos estatutos das cooperativas de crédito.*

As cooperativas de crédito deberán adaptar os seus estatutos ao establecido na disposición derradeira segunda no prazo de seis meses desde a súa entrada en vigor.

Unha vez transcorrido o prazo anterior, as achegas ao capital que non cumpran cos requisitos establecidos na Lei 13/1989, do 26 de maio, de cooperativas de crédito, manterán a súa validez, sen prexuízo da consideración que lles corresponda para efectos do seu cómputo de conformidade coa normativa de solvencia.

Disposición adicional décimo cuarta. *Competencias sancionadoras do Estado e das comunidades autónomas.*

1. Cando o Banco de España teña coñecemento de feitos que poidan ser constitutivos de infraccións distintas das establecidas na normativa básica de ordenación e disciplina que poidan estar tipificadas polas comunidades autónomas, dará traslado deles á comunidade autónoma correspondente.

2. Cando unha comunidade autónoma teña coñecemento de feitos que, en virtude do previsto na normativa básica de ordenación e disciplina, poidan ser constitutivos de infraccións que deban ser sancionadas polo Banco de España, deberá dar traslado deles ao Banco de España.

3. Cando as comunidades autónomas incoen expedientes por infraccións moi graves ou graves a entidades de crédito, a proposta de resolución deberá ser sometida preceptivamente a informe do Banco de España.

4. En todo caso, corresponderá ao Banco de España o exercicio da potestade sancionadora respecto das entidades de crédito cando se trate de infraccións de normas de carácter monetario ou que afecten a solvencia das entidades, na medida en que o adecuado funcionamento da política monetaria dentro do Sistema europeo de bancos centrais ou a estabilidade do sistema financeiro aconsellen o exercicio uniforme desa potestade.

Disposición adicional décimo quinta. *Autorización para os colaboradores dos organismos de supervisión.*

Os organismos que exerzan a supervisión de entidades de crédito e empresas de servizos de investimento e que, conforme a súa normativa, pidan a colaboración, para o exercicio das súas competencias, de auditores de contas, sociedades de auditoría de contas, sociedades que ofrecen servizos de consultoría ou calquera outra de carácter privado deberán exixir, nos contratos correspondentes, a súa autorización previa para que eses colaboradores poidan realizar, simultaneamente ou nos dous anos posteriores, calquera traballo da mesma natureza nas entidades obxecto de supervisión ou nas súas sociedades vinculadas.

Así mesmo, no caso de auditores de contas e sociedades de auditoría, será de aplicación o disposto respecto do réxime de independencia a que se encontran suxeitos os auditores de contas no capítulo III do texto refundido da Lei de auditoría de contas aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2011, do 1 de xullo.

Disposición adicional décimo sexta. *Integración do Banco de España no Mecanismo Único de Supervisión.*

De conformidade co previsto no Regulamento (UE) n.º 1024/2013 do Consello, do 15 de outubro de 2013, que encomenda ao Banco Central Europeo tarefas específicas respecto de políticas relacionadas coa supervisión prudencial das entidades de crédito, o Banco de España, na súa condición de autoridade nacional competente en virtude do artigo 50 desta lei, forma parte integrante do Mecanismo Único de Supervisión xunto ao Banco Central Europeo e as restantes autoridades nacionais competentes.

No marco do Mecanismo Único de Supervisión, o Banco de España actuará baixo o principio de cooperación leal co Banco Central Europeo e prestará a este a asistencia a que se refire o artigo 6 do Regulamento (UE) n.º 1024/2013 e disposicións de desenvolvemento.

Disposición adicional décimo sétima. *Plans de cumprimento do nivel mínimo de capital social e de recursos propios polas sociedades de garantía recíproca.*

1. O previsto no artigo 35 da Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e a súa internacionalización, relativo á cifra mínima do capital social desembolsado e de recursos propios computables das sociedades de garantía recíproca, entrará en vigor o 28 de febreiro de 2015, sen prexuízo do previsto no número 3.

2. Antes do 30 de xuño de 2014, as sociedades de garantía recíproca que non cumpran cos requisitos referidos no parágrafo anterior presentarán ao Banco de España un plan de cumprimento en que detallarán as medidas adoptadas ou previstas para alcanzar, cun elevado grao de fiabilidade e no prazo establecido, os niveis correspondentes de capital social e recursos propios. Este plan incluírá, en todo caso, a descrición detallada e o calendario de todos os acordos, compromisos ou autorizacións que sexan relevantes para a súa execución, concretando aquelas medidas que xa se tiveren adoptado.

O plan presentado deberá ser aprobado polo Banco de España no prazo dun mes, quen poderá requirir modificacións, medidas adicionais ou calquera información suplementaria necesarias para garantir o cumprimento do previsto nesta disposición.

3. En caso de que o Banco de España considere que existen indicios fundados de que as medidas incluídas no plan de cumprimento previsto no número anterior non permitirán alcanzar, cun elevado grao de fiabilidade e no prazo establecido, os niveis correspondentes de capital social e recursos propios, considerará, para todos os efectos e de maneira inmediata, a existencia dun incumprimento dos citados niveis.

Disposición adicional décimo oitava. *Reforzo do marco institucional de estabilidade financeira.*

No prazo de seis meses desde a entrada en vigor da presente lei, o Goberno informará as Cortes Xerais sobre as medidas que se adoptarán para potenciar a nivel nacional a supervisión da estabilidade financeira, a análise macroprudencial, a coordinación e intercambio de información na prevención de crise financeira e, en xeral, a cooperación entre as autoridades con competencias na preservación da estabilidade financeira. Deberase reforzar o marco institucional actual, facendo participar de forma conxunta o Ministerio de Economía e Competitividade, o Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Disposición adicional décimo novena. *Taxa pola realización da avaliación global ás entidades de crédito.*

1. Creación. Créase a taxa pola realización por parte do Banco de España das tarefas relacionadas coa avaliación global das entidades de crédito prevista no artigo 33.4 do Regulamento (UE) n.º 1024/2013 do Consello, do 15 de outubro de 2013, que encomenda ao Banco Central Europeo tarefas específicas respecto de políticas relacionadas coa supervisión prudencial das entidades de crédito.

2. Feito impositivo. Constitúe o feito impositivo da taxa a realización por parte do Banco de España das tarefas relacionadas coa avaliación global das entidades de crédito prevista no artigo 33.4 do Regulamento (UE) n.º 1024/2013 do Consello, do 15 de outubro de 2013, que encomenda ao Banco Central Europeo tarefas específicas respecto de políticas relacionadas coa supervisión prudencial das entidades de crédito.

3. Suxeitos pasivos. Serán suxeitos pasivos da taxa as entidades de crédito incluídas na parte correspondente a España do anexo da Decisión do Banco Central Europeo, do 4 de febreiro de 2014, sobre identificación de entidades de crédito que están

suxeitas á avaliación global (Decisión BCE/2014/3). No caso das caixas de aforro incluídas na citada parte do anexo, considerarase suxeito pasivo o banco a que tiveren traspasado o seu negocio financeiro.

4. Base imponible. A base imponible da taxa estará constituída polo importe dos activos totais dos grupos consolidables en que estean integrados os suxeitos pasivos declarados ao Banco de España até a data do 31 de decembro de 2013.

5. Tipo de gravames. O tipo de gravames da taxa será o 0,01048 por mil, aplicable sobre a base imponible.

6. Cota tributaria. A cota tributaria da taxa para cada suxeito pasivo será o resultado de aplicar o tipo de gravames sobre a base imponible.

7. Devindicación. A taxa devindicarase, por unha única vez, no 31 de decembro de 2014.

8. Liquidación e pagamento. A taxa será obxecto de liquidación polo Banco de España. O importe da taxa ingresarase nas contas bancarias habilitadas para o efecto polo Banco de España, integrarse no seu orzamento e quedará afecto a financiar os gastos en que incorreu o Banco de España na realización das tarefas descritas no feito imponible da taxa.

9. O Banco de España, mediante circular, desenvolverá os aspectos necesarios para proceder á liquidación e pagamento da taxa.

10. Xestión. A xestión recadatoria da taxa en período voluntario corresponderá ao Banco de España. A xestión recadatoria en período executivo corresponderá á Axencia Estatal da Administración Tributaria, o que se levará a cabo mediante a formalización do correspondente convenio.

Disposición adicional vixésima. *Propostas en materia de protección do cliente.*

Co albo de mellorar a regulación na protección do cliente bancario e, en particular, do debedor hipotecario, o Goberno remitirá ás Cortes Xerais, no prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei, un proxecto de lei para a incorporación da Directiva 2014/17/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de febreiro de 2014, sobre os contratos de crédito celebrados cos consumidores para bens inmoables de uso residencial e pola cal se modifican as directivas 2008/48/CE e 2013/36/UE e o Regulamento (UE) n.º 1093/2010. Así mesmo, o Goberno avaliará, do obxectivo de incluílas no citado proxecto de lei, as posibilidades de mellora do actual sistema institucional de protección do cliente e as alternativas para potenciar a eficacia dos actuais servizos de reclamacións, defensores do cliente e servizos de apoio ao cliente.

Disposición transitoria primeira. *Procedementos sancionadores e de autorización en curso.*

Os procedementos administrativos sancionadores e de autorización que na data de entrada en vigor desta lei xa se tiveren incoado rexeranse pola normativa previamente vixente até a súa finalización.

Disposición transitoria segunda. *Réxime fiscal transitorio das participacións preferentes e instrumentos de débeda.*

A entrada en vigor desta lei non modificará o réxime fiscal aplicable ás participacións preferentes e outros instrumentos de débeda que se emitisen con anterioridade á citada data.

Disposición transitoria terceira. *Réxime de cotas participativas.*

O réxime de cotas participativas previsto na Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigacións de información permanecerá vixente até se producir a amortización total das cotas participativas vivas na data de entrada en vigor desta norma.

Disposición transitoria cuarta. *Réxime transitorio dos requisitos de información impostos ás sucursais de entidades de crédito dun Estado membro da Unión Europea.*

1. O Banco de España poderá exixir, con fins estatísticos, ás entidades de crédito doutro Estado membro da Unión Europea que teñan unha sucursal en España que lle remitan información periódica sobre as operacións que a sucursal efectúa en España. Así mesmo, as entidades de crédito españolas con sucursais noutros Estados membros da Unión Europea deberán atender as solicitudes equivalentes que lles dirixan outros Estados membros.

2. Para o adecuado exercicio da súa función supervisora, o Banco de España poderá pedir ás sucursais das entidades de crédito dun Estado membro da Unión Europea a mesma información que exixa ás entidades españolas para a supervisión da liquidez.

3. O disposto nos números anteriores aplicarase en substitución do artigo 86 até a data en que o requisito de cobertura de liquidez sexa aplicable de conformidade co acto delegado adoptado pola Comisión Europea en virtude do artigo 460 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

Disposición transitoria quinta. *Réxime transitorio para as sucursais de entidades de crédito autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea.*

1. Sen prexuízo do disposto no artigo 89.4, se o Banco de España comproba que unha entidade de crédito dun Estado membro da Unión Europea con sucursal en España ou que opera aquí en libre prestación de servizos incumpe a normativa relativa a requisitos de liquidez en España, incoará un expediente sancionador a esa sucursal.

2. O réxime sancionador aplicable será o previsto para as entidades de crédito españolas. Non obstante, o Banco de España deberá iniciar o procedemento sancionador cun requirimento á citada entidade de crédito para que poña fin á súa conduta e se absteña de repetila e, se isto non se produce, deberá informar as autoridades competentes da supervisión da citada entidade.

3. Se, a pesar das medidas tomadas polo Estado membro de orixe da entidade de crédito ou debido a que estas medidas resultan inadecuadas ou non están previstas nese Estado, a entidade de crédito continuar a infrinxir a normativa aludida no número 1, o Banco de España, despois de informar disto as autoridades competentes do Estado membro de orixe, proseguirá co expediente sancionador. Resolto o expediente, o Banco de España notificará a decisión adoptada ás citadas autoridades e, nos casos de infraccións graves ou moi graves, á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea.

4. O disposto nos números anteriores aplicarase en substitución do artigo 63 até a data en que o requisito de cobertura de liquidez sexa aplicable de conformidade co acto delegado adoptado pola Comisión Europea en virtude do artigo 460 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

Disposición transitoria sexta. *Réxime transitorio de medidas cautelares en situacións de urxencia.*

1. Antes de seguir o procedemento previsto no número 1 da disposición transitoria quinta, o Banco de España poderá, en caso de urxencia, adoptar as medidas provisionais oportunas para protexer os intereses dos depositantes, investidores ou outros destinatarios dos servizos.

O Banco de España informará de tales medidas a Comisión Europea e as autoridades competentes dos Estados membros afectados, no prazo máis breve posible.

2. O disposto no número 1 aplicarase en substitución do artigo 62 até a data en que o requisito de cobertura de liquidez sexa aplicable de conformidade co acto delegado adoptado pola Comisión Europea en virtude do artigo 460 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

Disposición transitoria sétima. *Réxime transitorio para a supervisión das sucursais de entidades de crédito de Estados membros da Unión Europea.*

1. O Banco de España supervisará a liquidez das sucursais de entidades de crédito doutros Estados membros en colaboración coas autoridades competentes deses Estados membros.

2. Así mesmo, sen prexuízo das medidas necesarias para o fortalecemento do sistema monetario europeo, o Banco de España será responsable das medidas resultantes da aplicación da súa política monetaria.

Estas medidas non establecerán un trato discriminatorio ou restritivo polo feito de que a entidade de crédito fose autorizada noutro Estado membro.

3. O disposto no número 1 aplicarase até a data en que o requisito de cobertura de liquidez sexa aplicable de conformidade co acto delegado adoptado pola Comisión Europea en virtude do artigo 460 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

Disposición transitoria oitava. *Réxime transitorio do amortecedor de conservación de capital.*

O requisito relativo ao amortecedor de conservación de capital previsto no artigo 44 desta lei e ao cal se refire o parágrafo primeiro do artigo 70 quinquies.1 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, non será de aplicación até o 1 de xaneiro de 2016. Desde esta data até o 31 de decembro de 2018 aplicarase, en termos de capital ordinario de nivel 1 sobre exposicións totais ponderadas por risco, conforme o calendario seguinte:

- a) Do 1 de xaneiro de 2016 ao 31 de decembro de 2016: 0,625%.
- b) Do 1 de xaneiro de 2017 ao 31 de decembro de 2017: 1,25%.
- c) Do 1 de xaneiro de 2018 ao 31 de decembro de 2018: 1,875%

Disposición transitoria novena. *Réxime transitorio do amortecedor de capital anticíclico específico de cada entidade.*

O requisito relativo ao amortecedor anticíclico previsto nos artigos 45 desta Lei e 70 quinquies.1.a) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, non resultará de aplicación até o 1 de xaneiro de 2016. Desde esta data até o 31 de decembro de 2018, este requisito non excederá os niveis seguintes en termos de capital ordinario de nivel 1 sobre exposicións totais ponderadas por risco:

- a) Do 1 de xaneiro de 2016 ao 31 de decembro de 2016: 0,625%.
- b) Do 1 de xaneiro de 2017 ao 31 de decembro de 2017: 1,25%.
- c) Do 1 de xaneiro de 2018 ao 31 de decembro de 2018: 1,875%.

Disposición transitoria décima. *Réxime transitorio dos amortecedores de capital para as entidades de importancia sistémica.*

1. O artigo 46 desta lei será de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2016. En particular, o Banco de España poderá impor o amortecedor de capital para OEIS a partir do 1 de xaneiro de 2016.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá impor o amortecedor para OEIS a que se refire o artigo 70 quinquies.1.c) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, a partir do 1 de xaneiro de 2016.

2. Non obstante o anterior, o amortecedor para EISM a que se refire o artigo 46.4 desta lei e o artigo 70 quinquies.1.b) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, o citado artigo aplicarase conforme o seguinte calendario:

- a) 25% do amortecedor en 2016.
- b) 50% en 2017.
- c) 75% en 2018.
- d) 100% en 2019.

Disposición transitoria décimo primeira. *Réxime transitorio das restricións á distribución de dividendos e do plan de conservación do capital en relación cos amortecedores de capital.*

As restricións ás distribucións e a obrigação de establecer un plan de conservación do capital aos cales se refiren os artigos 48 e 49 desta lei, respectivamente, e o artigo 70 quinquies.6 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, serán de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2016, salvo que se exixa á entidade cumprir co amortecedor contra riscos sistémicos.

Disposición transitoria décimo segunda. *Réxime transitorio do informe bancario anual e do informe anual de empresas de servizos de investimento.*

1. A obrigação de publicación prevista no artigo 87.1 desta lei e o artigo 70 bis.un da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, terá plenos efectos a partir do 1 de xaneiro de 2015.

2. O 1 de xullo de 2014 as entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento á cales resulte de aplicación o artigo 70 bis.un terán a obrigação de publicar, por primeira vez, a información determinada no artigo 87.1.a), b) e c) desta lei e no artigo 70 bis.1.a), b) e c) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

3. O máis tardar o 1 de xullo de 2014, todas as EISM, xa sexan entidades de crédito ou empresas de servizos de investimento, que estean autorizadas en España e identificadas a nivel internacional presentarán á Comisión Europea con carácter confidencial a información a que se refiren o artigo 87.1.d), e) e f) desta lei e o artigo 70 bis.un.d), e) e f) da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, segundo corresponda.

Disposición transitoria décimo terceira. *Réxime transitorio para as entidades de contrapartida central e os mercados secundarios oficiais de futuros e opcións.*

1. As entidades de contrapartida central reguladas no artigo 44 ter da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, deberán cumprir co disposto no número 4 de citado precepto na súa nova redacción dada pola disposición derradeira primeira desta lei no prazo de tres meses desde a súa entrada en vigor. No caso de que as entidades de contrapartida central estean en trámite de autorización conforme o Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo de 2012, á entrada en vigor desta lei, deberán cumprir coa nova redacción no prazo de tres meses desde que se concedese tal autorización.

2. Ao mercado de futuros do aceite de oliva, rexido por MFAO, Sociedad Rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, S.A., só lle resultará de aplicación o establecido no artigo 59 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, na súa nova redacción dada pola disposición derradeira primeira desta lei, a partir do 1 de xaneiro de 2015.

Disposición transitoria décimo cuarta. *Plan xeral de viabilidade.*

O plan xeral de viabilidade previsto no artigo 30 resultará exixible ás entidades despois de transcorridos seis meses desde que se complete o desenvolvemento regulamentario en que se especificará o seu contido.

Disposición transitoria décimo quinta. *Designación dos membros da Comisión Xestora do Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito.*

No prazo máximo de tres meses desde a entrada en vigor desta lei, procederase ao nomeamento dos representantes na Comisión Xestora do Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito de conformidade co previsto na disposición derradeira novena.

Disposición transitoria décimo sexta. *Supervisión de sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea.*

En canto non teña lugar o desenvolvemento regulamentario a que se refire o artigo 60.1, as sucursais de entidades de crédito de Estados non membros da Unión Europea establecidas en España seguirán suxeitas á normativa de solvencia que lles resultase de aplicación até a entrada en vigor desta lei, no que non sexa contrario ao disposto no Regulamento 575/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, sobre os requisitos prudenciais das entidades de crédito e as empresas de investimento e polo que se modifica o Regulamento (UE) n.º 648/2012.

Disposición derogatoria.

Quedan derogadas todas as disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan a esta lei e, en particular, as seguintes:

- a) Lei de ordenación bancaria do 31 de decembro de 1946.
- b) Lei 31/1968, do 27 de xullo, de incompatibilidades e limitacións dos presidentes, conselleiros e altos cargos executivos da banca privada.
- c) Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigacións de información dos intermediarios financeiros.
- d) Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, polo que se adaptan as normas legais en materia de establecementos de crédito ao ordenamento xurídico da Comunidade Económica Europea.
- e) Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.
- f) O número 2 do artigo 29 da Lei 2/2011, do 4 de marzo, de economía sustentable.
- g) A alínea g) da disposición derradeira décimo terceira da Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

A Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, queda modificada como segue:

Un. Dáse nova redacción ao artigo 44 ter, que queda redactado como segue:

«1. A autorización para prestar servizos de compensación en calidade de entidade de contrapartida central, a súa revogación e o seu funcionamento cando as ditas entidades estean establecidas en España rexeranse polo disposto no Regulamento (UE) n.º 648/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo de 2012, relativo aos derivados extrabolsistas, ás entidades de contrapartida central e aos rexistros de operacións, polas disposicións desta lei e calquera outra normativa que resulte aplicable do ordenamento xurídico ou do dereito da Unión Europea.

2. A entidade de contrapartida central deberá estar recoñecida como sistema para os efectos da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.

Para facilitar o exercicio das súas funcións, as entidades de contrapartida central poderán acceder á condición de participante ou membro da Sociedade de Sistemas, de calquera outra entidade nacional que teña por función manter o rexistro contable de valores representados por medio de anotacións en conta autorizada de acordo co artigo 44 bis.11, das entidades estranxeiras que exerzan esa función e a admitan como participante, de calquera outro sistema de liquidación de valores e instrumentos financeiros ou dun mercado regulado ou sistema multilateral de negociación, cando cumplan coas condicións que requira cada

sistema e a actuación da entidade de contrapartida central nel non comprometa a seguranza nin a solvencia desta.

3. As entidades de contrapartida central revestirán a forma de sociedade anónima separada xuridicamente da Sociedade de Sistemas, de calquera outra entidade que teña por función manter o rexistro contable de valores representados por medio de anotacións en conta, autorizadas de acordo co artigo 44 bis.11 e das entidades estranxeiras que exerzan a dita función.

4. As entidades de contrapartida central elaborarán os seus estatutos sociais, así como un regulamento interno que terá o carácter de norma de ordenación e disciplina do mercado de valores.

O regulamento interno regulará o funcionamento da entidade de contrapartida central e os servizos que presta. Os estatutos sociais regularán o funcionamento interno da entidade de contrapartida central como sociedade. O regulamento e os estatutos conterán as obrigacións e os requisitos organizativos e procedementais necesarios para dar cumprimento ao disposto no Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo. O ministro de Economía e Competitividade ou, mediante a súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderán desenvolver a estrutura e o contido mínimo que deba ter o regulamento interno.

Só poderán acceder á condición de membro das entidades de contrapartida central as entidades a que se refire o artigo 37.2.a) a d) e f) o Banco de España e outras entidades residentes ou non residentes que realicen actividades análogas nos termos e coas limitacións que se prevexan regulamentariamente e no propio regulamento interno da entidade de contrapartida central. O acceso destas últimas á condición de membro estará suxeito ao disposto nesta lei, na súa normativa de desenvolvemento e no seu regulamento interno, así como á aprobación da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Así mesmo, as entidades de contrapartida central elaborarán unha memoria na cal deberán detallar a forma en que darán cumprimento aos requisitos técnicos, organizativos, de funcionamento e de xestión de riscos exixidos polo Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo, para desempeñar as súas funcións. O ministro de Economía e Competitividade ou, mediante a súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderán regular o modelo a que deba axustarse a memoria. A entidade de contrapartida central manterá actualizada a citada memoria, cuxas modificacións se remitirán á Comisión Nacional do Mercado de Valores, debidamente motivadas e incorporando, cando afecten a xestión de riscos de conformidade co establecido no dito regulamento, o informe preceptivo do comité de riscos e da unidade ou órgano interno que asuma a función de xestión de riscos.

Coas excepcións que regulamentariamente se sinalen, a modificación dos estatutos sociais da entidade de contrapartida central ou do seu regulamento interno requirirá, logo de informe do Banco de España, a autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores. O regulamento interno poderá ser completado mediante circulares aprobadas pola propia entidade de contrapartida central. Estas circulares deberán ser comunicadas á Comisión Nacional do Mercado de Valores e ao Banco de España nas vinte e catro horas seguintes á súa adopción. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá oporse, así como suspender ou deixar sen efecto as circulares, cando considere que infrinxen a lexislación aplicable ou prexudican o funcionamento prudente e seguro da entidade de contrapartida central e dos mercados a que presta servizo ou a protección dos investidores.

O nomeamento dos membros do consello de administración, directores xerais e asimilados das entidades de contrapartida central estará suxeito á aprobación previa da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

As entidades de contrapartida central deberán contar ao menos cun comité de auditoría, o comité de riscos previsto no artigo 28 do Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo, un comité de cumprimento e un comité de nomeamentos e

remuneracións. Adicionalmente, deberán contar cunha unidade ou órgano interno que asuma a función de xestión de riscos, de maneira proporcional á natureza, escala e complexidade das súas actividades. Esta unidade ou órgano será independente das funcións operativas, terá autoridade, rango e recursos suficientes e contará co oportuno acceso ao consello de administración. Ademais, deberán dispor de mecanismos e estruturas organizativas para que os usuarios e outros interesados poidan expresar as súas opinións sobre o seu funcionamento, así como normas que teñan por obxecto evitar os posibles conflitos de interese a que puiden verse exposta como consecuencia das súas relacións con accionistas, administradores e directivos, entidades participantes e clientes. Regulamentariamente poderase desenvolver o previsto neste parágrafo.

A entidade de contrapartida central remitirá á Comisión Nacional do Mercado de Valores, antes do un de decembro de cada ano, o seu orzamento estimativo anual, no cal se expresarán detalladamente os prezos e comisións que vaian aplicar, así como as posteriores modificacións que introduzan no seu réxime económico. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá requirir á entidade de contrapartida central a ampliación da documentación recibida e poderá establecer excepcións ou limitacións aos prezos máximos deses servizos cando poidan afectar a solvencia financeira da entidade de contrapartida central, provocar consecuencias perturbadoras para o desenvolvemento do mercado de valores ou os principios que o rexen, ou introducir discriminacións inxustificadas entre os distintos usuarios dos servizos da entidade.

O ministro de Economía e Competitividade ou, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderán desenvolver a información que será necesario entregar para avaliar a idoneidade dos accionistas que adquiran unha participación cualificada no capital da entidade de contrapartida central de acordo co Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores será a autoridade española que desempeñe as actividades de autorización e supervisión das entidades de contrapartida central establecidas en España en aplicación do Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo.

6. A entidade de contrapartida central levará o rexistro contable central correspondente aos instrumentos financeiros compensados xunto con, se for o caso, os membros autorizados para levar os rexistros de detalle correspondentes aos contratos dos seus clientes.

A entidade de contrapartida central establecerá no seu regulamento interno as condicións de solvencia e os medios técnicos exhibibles para que os membros poidan ser autorizados para levar os rexistros dos contratos dos seus clientes, así como os procedementos que salvagarden a correspondencia entre o rexistro contable central e os rexistros de detalle. As condicións de solvencia e medios técnicos poderán diferir en función dos instrumentos financeiros sobre os cales os ditos membros interveñan no mantemento do rexistro ou na compensación. Así mesmo, a entidade de contrapartida central establecerá mecanismos de acceso á información dos rexistros de detalle nos cales os membros manteñan os rexistros de contratos dos seus clientes co fin de identificar, vixiar e xestionar os posibles riscos para a entidade derivados das dependencias entre os membros e os seus clientes.

7. As garantías que os membros e os clientes constitúan de conformidade co réxime contido no regulamento interno da entidade de contrapartida central e en relación con calquera operación realizada no ámbito da súa actividade só responderán fronte ás entidades a cuxo favor se constituíron e unicamente polas obrigacións derivadas de tales operacións para coa entidade de contrapartida central ou cos membros desta, ou derivadas da condición de membro da entidade de contrapartida central.

O regulamento interno da entidade e as súas circulares poderán establecer os supostos que determinen o vencemento anticipado de todos os contratos e posicións dun membro, xa sexan por conta propia ou por conta de clientes, o que, nos termos que se prevexan no citado regulamento e circulares, dará lugar á súa compensación e á creación dunha única obrigaición xurídica que abrangan todas as operacións incluídas, e en virtude da cal as partes só terán dereito a exixirse o saldo neto do produto da compensación desas operacións. Entre os supostos anteriores poderá incluírse a falta de pagamento das obrigaicións e a apertura dun procedemento concursal en relación cos membros e clientes ou coa propia entidade de contrapartida central. Ese réxime de compensación terá a consideración de acordo de compensación contractual de conformidade co previsto no Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública, e sen prexuízo da aplicación do réxime específico contido na Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.

Se un membro ou un cliente dun membro deixar de atender, en todo ou en parte, as obrigaicións contraídas fronte á entidade de contrapartida central ou fronte ao membro, estes poderán dispor das garantías proporcionadas polo incumplidor e para tal fin poden adoptar as medidas necesarias para a súa satisfacción nos termos que se establezan no regulamento da entidade.

En caso de que algún membro dunha entidade de contrapartida central ou algún dos seus clientes se vexan sometidos a un procedemento concursal, a entidade de contrapartida central gozará dun dereito absoluto de separación respecto das garantías que tales membros ou clientes tiveren constituído ante a dita entidade de contrapartida central. Sen prexuízo do anterior, o sobro que reste despois da liquidación das operacións garantidas incorporárase á masa patrimonial concursal do cliente ou do membro.

En caso de que os clientes dos membros dunha entidade de contrapartida central se vexan sometidos a un procedemento concursal, os membros gozarán dun dereito absoluto de separación respecto dos instrumentos financeiros e o efectivo en que estiveren materializadas as garantías que os seus clientes tiveren constituído ao seu favor de conformidade co réxime contido no regulamento interno da entidade de contrapartida central. Sen prexuízo do anterior, o sobro que reste despois da liquidación das operacións incorporárase á masa patrimonial concursal do cliente.

Declarado o concurso dun membro, a entidade de contrapartida central, dando previamente conta á Comisión Nacional do Mercado de Valores, xestionará o traspaso dos contratos e posicións que tiver rexistrados por conta dos clientes, xunto cos instrumentos financeiros e o efectivo en que estiveren materializadas as correspondentes garantías. Para estes efectos, tanto o xuíz competente como os órganos do procedemento concursal facilitarán á entidade a que se vaian traspasar os contratos, rexistros contables e garantías, a documentación e os rexistros informáticos necesarios para facer efectivo o traspaso. No caso de que tal traspaso non poida levarse a cabo, a entidade poderá acordar a liquidación dos contratos e posicións que o membro tiver abertos, incluíndo os que foren por conta dos seus clientes. Neste suposto, concluídas as actuacións que deban levarse a cabo en relación coas posicións rexistradas e garantías constituídas polos clientes ante o membro en cuestión, eses clientes terán un dereito de separación respecto do eventual sobro.

Se a entidade de contrapartida central se vir sometida a un procedemento concursal e se proceder á liquidación de todos os contratos e posicións dun membro, xa sexan por conta propia ou por conta de clientes, os membros e clientes que non incumprisen as súas obrigaicións coa entidade de contrapartida central gozarán dun dereito absoluto de separación respecto do sobro das garantías que, téndose constituído a favor da entidade de contrapartida central de conformidade

co seu regulamento interno, resulte da liquidación das operacións garantidas con excepción das contribucións ao fondo de garantía fronte a incumprimentos.

8. A entidade de contrapartida central establecerá no seu regulamento interno as regras e procedementos para facer fronte ás consecuencias que resulten de incumprimentos dos seus membros. Estas regras e procedementos concretarán o modo en que se aplicarán os diversos mecanismos de garantía con que conte a entidade de contrapartida central e as vías para os repor co obxectivo de permitir que a entidade de contrapartida central continúe operando dunha forma sólida e segura.

9. Con suxeición ao disposto nesta lei e na restante normativa nacional ou da Unión Europea que resulte aplicable, a entidade de contrapartida central poderá establecer acordos con outras entidades residentes e non residentes cuxas funcións sexan análogas ou que xestionen sistemas de compensación e liquidación de valores. Estes acordos, así como os que poida celebrar con mercados ou sistemas multilaterais de negociación, requirirán a aprobación da Comisión Nacional do Mercado de Valores, logo de informe do Banco de España, e deberán cumprir cos requisitos que se determinen regulamentariamente e no regulamento interno da propia entidade.»

Dous. Dáse unha nova redacción ao artigo 59, que queda redactado do seguinte modo:

«1. Poderán crearse mercados secundarios oficiais de futuros e opcións, de ámbito estatal, cuxa forma de representación sexa a de anotacións en conta. Corresponderá ao ministro de Economía e Competitividade, por proposta da Comisión Nacional do Mercado de Valores, autorizar a dita creación, de conformidade co disposto no artigo 31 bis.

No caso de mercados de ámbito autonómico, a autorización da creación do mercado e mais o resto das autorizacións e aprobacións sinaladas neste artigo corresponderán á comunidade autónoma con competencias na materia.

2. Estes mercados terán por obxecto os contratos de futuros, de opcións e doutros instrumentos financeiros derivados, calquera que for o activo subxacente, definidos pola sociedade reitora do mercado. A sociedade reitora organizará a negociación dos citados contratos.

A sociedade reitora do mercado asegurará por medio dunha entidade de contrapartida central, logo de aprobación da Comisión Nacional do Mercado de Valores, a contrapartida en todos os contratos que emita.

3. Poderán ser membros destes mercados as entidades a que se refire o artigo 37 desta lei. Tamén poderán acceder á condición de membro, con capacidade restrinxida exclusivamente á negociación, ben por conta propia ou por conta de entidades do seu grupo, aquelas entidades cuxo obxecto social principal consista no investimento en mercados organizados e reúnan as condicións de medios e solvencia que estableza o regulamento do mercado a que se refire o número 7 deste artigo. Nos mercados de futuros e opcións con subxacente non financeiro, regulamentariamente poderase determinar a adquisición desa condición por outras entidades distintas das anteriormente sinaladas, sempre que reúnan os requisitos de especialidade, profesionalidade e solvencia.

4. Nos mercados secundarios oficiais de futuros e opcións existirá, conforme o disposto no artigo 31 bis, unha sociedade reitora, con forma de sociedade anónima, cuxas funcións básicas serán as de organizar, dirixir e supervisar a actividade do mercado. Estas sociedades non poderán realizar ningunha actividade de intermediación financeira nin as actividades relacionadas no artigo 63, exceptuando o disposto nesta lei.

5. A modificación dos estatutos sociais da sociedade reitora requirirá a aprobación previa da Comisión Nacional do Mercado de Valores, conforme o disposto no artigo 31 bis, coas excepcións que regulamentariamente se sinalen.

6. A sociedade reitora disporá dun consello de administración con, ao menos, cinco membros e, como mínimo, dun director xeral. Unha vez recibida a autorización inicial, os novos nomeamentos deberán ser aprobados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ou, se for o caso, pola comunidade autónoma con competencia na materia, para os efectos de comprobar que os nomeados reúnen os requisitos do artigo 67.2.f) desta lei.

7. Estes mercados, ademais de se rexeren polas normas previstas nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento, rexeranse por un regulamento específico, que terá o carácter de norma de ordenación e disciplina do mercado de valores, cuxa aprobación e modificación se axustará ao procedemento previsto no artigo 31 bis. No citado regulamento detallaranse as clases de membros, con especificación dos requisitos técnicos e de solvencia que deberán reunir en relación coas diversas actividades que desenvolvan no mercado, os contratos propios do mercado, as relacións xurídicas da sociedade reitora e dos membros do mercado cos clientes que actúen no mercado, as normas de supervisión, o réxime de contratación, así como calquera outro aspecto que se precise regulamentariamente.»

Tres. As alíneas e) e f) do artigo 63.1 quedan redactadas como segue:

«e) A colocación de instrumentos financeiros sen base nun compromiso firme.

f) O aseguramento de instrumentos financeiros ou colocación de instrumentos financeiros sobre a base dun compromiso firme.»

Catro. Os números 2 e 5 do artigo 65 bis quedan redactados do seguinte modo:

«2. Os axentes deberán cumprir os requisitos de honorabilidade, coñecemento e experiencia do artigo 67.2.f).»

«5. As empresas de servizos de investimento que contraten axentes deberán comunicalo á Comisión Nacional do Mercado de Valores, quen os inscribirá no rexistro sinalado no artigo 92, logo de inscrición dos poderes no Rexistro Mercantil e unha vez comprobado que o axente reúne acreditada honorabilidade, coñecemento e experiencia para poder comunicar con precisión ao cliente ou ao posible cliente toda a información pertinente sobre o servizo proposto. A inscrición no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores será requisito necesario para que os axentes poidan iniciar a súa actividade.

Cando a empresa de servizos de investimento conclúa a súa relación cun axente, deberá comunicalo inmediatamente á Comisión Nacional do Mercado de Valores para a súa anotación no correspondente rexistro.

Cando unha empresa de servizos de investimento española recorra a un axente vinculado establecido noutro Estado membro da Unión Europea, o axente vinculado inscribirase no rexistro da Comisión Nacional do Mercado de Valores cando o Estado membro en que estea establecido non permita ás súas empresas de servizos de investimento nacionais a utilización de axentes vinculados.»

Cinco. O último parágrafo do artigo 66.4 queda redactado do seguinte modo:

«Esa consulta alcanzará, en especial, á avaliación da idoneidade dos accionistas e á honorabilidade, coñecemento e experiencia dos administradores e directivos da nova entidade ou da entidade dominante, e poderá reiterarse para a avaliación continuada do cumprimento, por parte das empresas de servizos de investimento españolas, dos ditos requisitos.»

Seis. O artigo 67 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 67. *Denegación da autorización e requisitos de acceso.*

1. O ministro de Economía e Competitividade ou, no caso das empresas de asesoramento financeiro, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, só poderá

denegar a autorización para constituír unha empresa de servizos de investimento polas seguintes causas:

a) Cando se incumpran os requisitos legais e regulamentarios previstos para obter e conservar a autorización.

b) Cando, atendendo á necesidade de garantir unha xestión sa e prudente da entidade, non se considere adecuada a idoneidade dos accionistas que vaian ter unha participación significativa, tal como se define no artigo 69. Entre outros factores, a idoneidade apreciarase en función:

1.º Da honorabilidade dos accionistas.

2.º Dos medios patrimoniais con que conten os accionistas para atender os compromisos asumidos.

3.º Da posibilidade de que a entidade quede exposta de forma inapropiada ao risco das actividades non financeiras dos seus promotores ou cando, tratándose de actividades financeiras, a estabilidade ou o control da entidade poidan quedar afectadas polo alto risco daquelas.

As referencias efectuadas aos accionistas neste artigo entenderanse realizadas aos empresarios no caso das empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas.

c) A falta de transparencia na estrutura do grupo a que eventualmente poida pertencer a entidade ou a existencia de vínculos estreitos con outras empresas de servizos de investimento ou outras persoas físicas ou xurídicas que impidan o exercicio efectivo das funcións de supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores e, en xeral, a existencia de graves dificultades para inspeccionala ou obter a información que a Comisión Nacional do Mercado de Valores ache necesaria para o adecuado desenvolvemento das súas funcións supervisoras.

d) Cando as disposicións legais, regulamentarias ou administrativas dun Estado non membro da Unión Europea por que se rexan as persoas físicas ou xurídicas con que a empresa de investimento mantéña vínculos estreitos, ou as dificultades que supoña a súa aplicación, impidan o exercicio efectivo das funcións de supervisión.

e) A falta de honorabilidade, coñecemento e experiencia, e capacidade para exercer un bo goberno da empresa por parte dos membros do consello de administración e das persoas que se encarguen da dirección efectiva da sociedade financeira mixta de carteira, cando a empresa de servizos de investimento vaia ser dependente daquela como integrante dun conglomerado financeiro.

f) A existencia de graves conflitos de interese entre os cargos, responsabilidades ou funcións exercidos polos membros do consello de administración da empresa de servizos de investimento e outros cargos, responsabilidades ou funcións que exerzan de forma simultánea.

2. Serán requisitos para que unha entidade obteña a súa autorización como empresa de servizos de investimento os seguintes:

a) Que teña por obxecto social exclusivo a realización das actividades que sexan propias das empresas de servizos de investimento, segundo esta lei.

b) Que revista a forma de sociedade anónima constituída por tempo indefinido e que as accións integrantes do seu capital social teñan carácter nominativo. Regulamentariamente poderá preverse que a empresa de servizos de investimento revista outra forma de sociedade cando se trate de empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas xurídicas.

c) Que cando se trate dunha entidade de nova creación se constituía polo procedemento de fundación simultánea e que os seus fundadores non reserven para si vantaxes ou remuneracións especiais de clase ningunha.

d) A existencia dun capital social mínimo totalmente desembolsado en efectivo e dos recursos propios mínimos que regulamentariamente se determinen en función dos servizos e actividades que se presten e do volume previsto da súa actividade.

Cando se trate de empresas de servizos de investimento que unicamente estean autorizadas para prestar o servizo de asesoramento en materia de investimento ou para recibir e transmitir ordes de investidores sen manter fondos ou valores mobiliarios que pertencen a clientes, e que por esta razón nunca poidan encontrarse en situación devedora respecto dos ditos clientes, deberán subscribir un capital social mínimo ou un seguro de responsabilidade profesional, ou ben unha combinación de ambos, de conformidade co que se estableza regulamentariamente.

e) Que conte con ao menos tres administradores ou, se for o caso, que o consello de administración estea formado por non menos de tres membros. Regulamentariamente poderá exixirse un número maior de administradores, en función dos servizos de investimento e auxiliares que a entidade vaia prestar. No caso das empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas xurídicas, a entidade poderá designar un administrador único.

f) Que os presidentes, vicepresidentes, conselleiros ou administradores, directores xerais e asimilados a estes últimos posúan recoñecida honorabilidade, coñecemento e experiencia para o adecuado exercicio das súas funcións e estean en disposición de exercer un bo goberno da empresa de servizos de investimento. No caso de entidades dominantes de empresas de servizos de investimento, o requisito de honorabilidade tamén deberá concorrer nos presidentes, vicepresidentes, conselleiros ou administradores, directores xerais e asimilados a estes últimos e a maioría dos membros do consello de administración deberán posuír coñecemento e experiencia para o adecuado exercicio das súas funcións.

Así mesmo, os requisitos de honorabilidade, coñecemento e experiencia deberán concorrer nos responsables das funcións de control interno e outros postos chave para o desenvolvemento diario da actividade dunha empresa de servizos de investimento e da súa entidade dominante, conforme estableza a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

g) Que conte cos procedementos, medidas e medios necesarios para cumprir os requisitos de organización previstos nos números 2 e 3 do artigo 70 ter desta lei.

h) Que conte coa existencia dun regulamento interno de conduta axustado ás previsións desta lei, así como con mecanismos de control e de seguranza no ámbito informático e de procedementos de control interno adecuados, incluído, en particular, un réxime de operacións persoais dos conselleiros, directivos, empregados e apoderados da empresa.

i) Que se adhira ao Fondo de Garantía de Investimentos previsto no título VI desta lei cando a regulación específica deste así o requira. Este requisito non resultará exixible ás empresas de servizos de investimento previstas no artigo 64.1.d) desta lei.

j) Que presentase un plan de negocios que acredite razoablemente que o proxecto de empresa de servizos de investimento é viable no futuro.

k) Que presentase documentación adecuada sobre as condicións e os servizos, funcións ou actividades que vaian ser subcontratadas ou externalizadas, de forma que poida verificarse que este feito non desnaturaliza ou deixa sen contido a autorización solicitada.

l) Que conte con procedementos adecuados de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

No desenvolvemento regulamentario dos requisitos previstos neste número deberá terse en conta a clase de empresa de servizos de investimento de que se trate e o tipo de actividades que realice, en especial, en relación co establecemento

do capital social mínimo e dos recursos propios mínimos previstos na alínea d) anterior.

Cando a sociedade reitora do mercado secundario oficial solicite a autorización e as persoas que xestionen o sistema multilateral de negociación sexan as mesmas que as que xestionan o dito mercado presumirase que esas persoas cumpren os requisitos establecidos na alínea f) anterior.

3. Ademais, cando a solicitude de autorización se refira á prestación do servizo de xestión dun sistema multilateral de negociación, a empresa de servizos de investimento, a sociedade reitora ou, se for o caso, a entidade constituída para o efecto por unha ou varias sociedades reitoras deberán someter á aprobación da Comisión Nacional do Mercado de Valores un regulamento de funcionamento que, sen prexuízo das demais especificacións establecidas no artigo 120, deberá:

a) Establecer normas claras e transparentes que regulen o acceso ao sistema multilateral de negociación de acordo coas condicións establecidas no artigo 37.2 e que fixen os criterios para determinar os instrumentos financeiros que poidan negociarse no sistema.

b) Establecer normas e procedementos que regulen a negociación nestes sistemas de maneira xusta e ordenada, establecendo criterios obxectivos que permitan unha execución eficaz das ordes.

4. Para os efectos do disposto nos números 1 e 2:

a) Concorre honorabilidade nos que veñan mostrando unha conduta persoal, comercial e profesional que non deite dúbidas sobre a súa capacidade para desempeñar unha xestión sa e prudente da empresa de servizos de investimento.

Para valorar a concorrencia de honorabilidade deberá considerarse toda a información dispoñible, de acordo cos parámetros que se determinen regulamentariamente. En todo caso, esta información deberá incluír a relativa á condena pola comisión de delitos ou faltas e á sanción pola comisión de infraccións administrativas.

b) Posúen coñecementos e experiencia adecuados para exercer as súas funcións nas empresas de servizos de investimento os que contén coa formación de nivel e perfil adecuado, en particular, nas áreas de valores e servizos financeiros, e experiencia práctica derivada das súas anteriores ocupacións durante un tempo suficiente.

c) Teranse en conta para efectos de valorar a disposición dos membros do consello de administración para exercer un bo goberno da empresa de servizos de investimento, a presenza de potenciais conflitos de interese que xeren influencias indebidas de terceiros e a capacidade de dedicar o tempo suficiente para levar a cabo as funcións correspondentes.

5. As empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas deberán cumprir os seguintes requisitos para obter a correspondente autorización:

a) Ter adecuada honorabilidade, coñecementos e experiencia de conformidade co establecido no número 2.f) anterior.

b) Cumprir cos requisitos financeiros que se establezan regulamentariamente.

c) Cumprir cos requisitos establecidos no número 2.g) e h) anterior, nos termos que se establezan regulamentariamente.»

Sete. Créase un novo artigo 67 bis.

«Artigo 67 bis. *Réxime de incompatibilidades e limitacións.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores determinará o número máximo de cargos que un membro do consello de administración ou un director xeral ou asimilado pode ocupar simultaneamente tendo en conta as circunstancias particulares e a natureza, dimensión e complexidade das actividades da entidade.

Os membros do consello de administración con funcións executivas e os directores xerais e asimilados de empresas de servizos de investimento non poderán ocupar ao mesmo tempo máis cargos que os previstos para as entidades de crédito no artigo 26 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá autorizar os cargos mencionados no número anterior para ocuparen un cargo non executivo adicional se considera que isto non impide o correcto desempeño das súas actividades na empresa de servizos de investimento. Esta autorización deberá ser comunicada á Autoridade Bancaria Europea.

3. Non obstante o anterior, este artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento que cumpran os requisitos seguintes:

a) Non están autorizadas a prestar o servizo auxiliar a que se refire o artigo 63.2.a),

b) Prestan unicamente un ou varios dos servizos ou actividades de investimento enumerados no artigo 63.1 a), b) d) e g); e

c) Non se lles permite ter en depósito diñeiro ou valores dos seus clientes e que, por esta razón, nunca poidan encontrarse en situación devedora respecto deses clientes.»

Oito. Elimínanse os números 3 e 4 do artigo 70 e dáse unha nova redacción ao número 2, que queda redactado do seguinte modo:

«2. Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como as empresas de servizos de investimento non integradas nun grupo consolidable, excepto as referidas no segundo parágrafo da alínea a) do número anterior, disporán especificamente de estratexias e procedementos sólidos, eficaces e exhaustivos a fin de avaliar e manter de forma permanente os importes, os tipos e a distribución do capital interno que consideren adecuados para cubrir a natureza e o nivel dos riscos aos cales estean ou poidan estar expostos. As ditas estratexias e procedementos serán periodicamente obxecto de exame interno a fin de garantir que sigan sendo exhaustivos e proporcionais á índole, escala e complexidade das actividades da entidade interesada.»

Nove. O artigo 70 bis queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 70 bis. *Información sobre solvencia.*

1. Os grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, así como as empresas de servizos de investimento non integradas nun destes grupos consolidables, deberán facer pública, así que sexa posible e ao menos con periodicidade anual, debidamente integrada nun só documento denominado «Información sobre solvencia», a información a que se refire a parte oitava do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e nos termos en que na dita parte se establecen.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá exixir ás empresas matrizes que publiquen con periodicidade anual, xa sexa integramente ou mediante referencias a información equivalente, unha descrición da súa estrutura xurídica e goberno e da estrutura organizativa do grupo.

3. A divulgación, en cumprimento dos requirimentos da lexislación mercantil ou do mercado de valores, dos datos a que se refire o número 1, non eximirá da súa inclusión no documento «Información sobre solvencia» na forma prevista polo citado número.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá exixir ás entidades obrigadas a divulgar a información a que se refire o número 1:

a) A verificación por auditores de contas ou expertos independentes, ou por outros medios satisfactorios ao seu xuízo, das informacións que non estean cubertas pola auditoría de contas, de conformidade co disposto no capítulo III do texto refundido da Lei de auditoría de contas, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2011, do 1 de xullo, respecto do réxime de independencia a que se encontran suxeitos os auditores de contas.

b) A divulgación dunha ou varias das ditas informacións, ben de maneira independente en calquera momento ben con frecuencia superior á anual, e a que establezan prazos máximos para a divulgación.

c) O emprego para a divulgación de medios e lugares distintos dos estados financeiros.

5. O establecido neste artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento ás cales se refire o segundo parágrafo do artigo 70.1.a.)»

Dez. Engádesse o seguinte artigo 70 bis.un:

«Artigo 70 bis.un. *Informe anual de empresas de servizos de investimento.*

1. As empresas de servizos de investimento remitirán á Comisión Nacional do Mercado de Valores e publicarán anualmente, especificando os países onde estean establecidas, a seguinte información en base consolidada para cada exercicio:

- a) Denominación, natureza e localización xeográfica da actividade.
- b) Volume de negocio.
- c) Número de empregados a tempo completo.
- d) Resultado bruto antes de impostos.
- e) Impostos sobre o resultado.
- f) Subvencións ou axudas públicas recibidas.

2. A información a que se refire o número anterior será publicada como anexo dos estados financeiros da entidade auditados de acordo coa normativa reguladora de auditoría de contas.

3. As entidades farán público no seu informe anual de empresas de servizos de investimento, entre os indicadores chave, o rendemento dos seus activos, que se calculará dividindo o beneficio neto polo balance total.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores terá dispoñibles estes informes na súa páxina web.

5. O establecido neste artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento a que se refire o segundo parágrafo do artigo 70.1.a.)»

Once. O artigo 70 ter queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 70 ter. *Normas de goberno corporativo e requisitos de organización interna.*

1. As empresas de servizos de investimento exercerán a súa actividade respectando as normas de goberno corporativo e os requisitos de organización interna establecidos nesta lei e demais lexislación aplicable.

2. As empresas de servizos de investimento e as restantes entidades que, de conformidade co disposto neste título, presten servizos de investimento deberán

definir e aplicar políticas e procedementos adecuados para garantir que a empresa, os seus directivos, o seu persoal e os seus axentes cumpran as obrigacións que a normativa do mercado de valores lles impón.

Para tal efecto deberán:

a) No caso das empresas de servizos de investimento, contar con sólidos procedementos de goberno corporativo, incluída unha estrutura organizativa clara, adecuada e proporcionada conforme o carácter, escala e complexidade das súas actividades e con liñas de responsabilidade ben definidas, transparentes e coherentes. E, no caso das restantes entidades que presten servizos de investimento, de conformidade co disposto neste título, cunha estrutura organizativa igualmente clara, adecuada e proporcionada conforme o carácter, escala e complexidade dos servizos de investimento que presten.

b) Dispor dunha unidade que garanta o desenvolvemento da función de cumprimento normativo baixo o principio de independencia respecto daquelas áreas ou unidades que desenvolvan as actividades de prestación de servizos de investimento sobre as cales xire o exercicio daquela función. Deberá asegurarse a existencia de procedementos e controis para garantir que o persoal cumpre as decisións adoptadas e as funcións encomendadas.

A función de cumprimento normativo deberá controlar e avaliar regularmente a adecuación e eficacia dos procedementos establecidos para a detección de riscos e as medidas adoptadas para facer fronte a posibles deficiencias, así como asistir e asesorar as persoas competentes responsables da realización dos servizos de investimento para o cumprimento das funcións.

c) Dispor de sistemas de información que aseguren que o seu persoal coñece as obrigacións, riscos e responsabilidades derivadas da súa actuación e a normativa aplicable aos servizos de investimento que presten.

d) Dispor de medidas administrativas e de organización adecuadas para evitar que os posibles conflitos de interese regulados no artigo 70. quáter prexudiquen os seus clientes.

Así mesmo, deberán establecer medidas de control das operacións que realicen, con carácter persoal, os membros dos seus órganos de administración, empregados, axentes e demais persoas vinculadas á empresa cando tales operacións poidan entrañar conflitos de interese ou vulnerar, en xeral, o establecido nesta lei.

e) Levar rexistros de todas as operacións sobre valores e instrumentos financeiros e servizos de investimento que presten de forma que se poida comprobar que cumpriron todas as obrigacións que a presente lei lles impón en relación cos seus clientes.

Os datos que se deben incluír nos rexistros de operacións están establecidos no Regulamento (UE) n.º 1287/2006 da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo cal se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigacións das empresas de investimento de manter un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros e termos definidos para efectos da citada directiva. Os demais aspectos relativos á obrigación de manter o rexistro determinaranse regulamentariamente.

Así mesmo, deberán informar a Comisión Nacional do Mercado de Valores, na forma que regulamentariamente se determine, das operacións que efectúen, de conformidade co disposto no artigo 59 bis.

f) Adoptar as medidas adecuadas para protexer os instrumentos financeiros que lles confían os seus clientes e evitar a súa utilización indebida. En particular, non poderán utilizar por conta propia os instrumentos financeiros dos clientes, salvo cando estes manifesten o seu consentimento expreso. Así mesmo, deberán manter unha separación efectiva entre os valores e instrumentos financeiros da empresa e os de cada cliente. Os rexistros internos da entidade deberán permitir

coñecer, en todo momento e sen demora, e especialmente en caso de insolvencia da empresa, a posición de valores e operacións en curso de cada cliente.

Iniciado o procedemento concursal dunha entidade depositaria de valores, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, sen prexuízo das competencias do Banco de España, poderá dispor de forma inmediata o traslado a outra entidade habilitada para desenvolver esta actividade dos valores depositados por conta dos seus clientes, mesmo se tales activos se encontran depositados en terceiras entidades a nome da entidade que preste o servizo de depósito. Para estes efectos, tanto o xuíz competente como os órganos do procedemento concursal facilitarán o acceso da entidade a que vaian traspasarlle os valores á documentación e rexistros contables e informáticos necesarios para facer efectivo o traspaso. A existencia do procedemento concursal non impedirá que se faga chegar ao cliente titular dos valores o efectivo procedente do exercicio dos seus dereitos económicos ou da súa venda.

g) Elaborar e manter actualizado un plan xeral de viabilidade que conteña as medidas que se vaian adoptar para restaurar a viabilidade e a solidez financeira da empresa de servizos de investimento en caso de que estas sufran algunha deterioración significativa. O plan será sometido á aprobación da Comisión Nacional do Mercado de Valores, que poderá exixir a modificación do seu contido.

3. Así mesmo, as entidades que presten servizos de investimento deberán:

a) Dispor de procedementos eficaces de identificación, xestión, control e comunicación dos riscos a que estean expostas ou poidan estarlo, e dispor de mecanismos adecuados de control interno, incluídos procedementos administrativos e contables adecuados. Así mesmo, deberán contar con políticas e prácticas de remuneración que sexan compatibles cunha xestión adecuada e eficaz de riscos e que a promovan.

A organización deberá contar cun órgano de verificación que desempeñe a función de auditoría interna baixo o principio de independencia con respecto daquelas áreas ou unidades que desenvolvan as actividades de prestación de servizos de investimento sobre as que cales xire o exercicio daquela función.

A función de auditoría interna deberá elaborar e manter un plan de auditoría dirixido a examinar e avaliar a adecuación e eficacia dos sistemas, mecanismos de control interno e disposicións da empresa de servizos de investimento, formular recomendacións a partir dos traballos realizados en execución daquel e verificar o seu cumprimento.

b) Adoptar medidas adecuadas para garantir, en caso de incidencias, a continuidade e regularidade na prestación dos seus servizos. Deberán contar, especialmente, con mecanismos de control e salvagarda dos seus sistemas informáticos e con plans de continxencia ante danos ou catástrofes.

c) Adoptar as medidas adecuadas, en relación cos fondos que lles confían os seus clientes, para protexer os seus dereitos e evitar unha utilización indebida daqueles. As entidades non poderán utilizar por conta propia fondos dos seus clientes, salvo nos supostos excepcionais que poidan establecerse regulamentariamente e sempre con consentimento expreso do cliente. Os rexistros internos da entidade deberán permitir coñecer, en todo momento e sen demora, e especialmente en caso de insolvencia da empresa, a posición de fondos de cada cliente.

En particular, as contas que manteñan a nome de clientes serán de carácter instrumental e transitorio e deberán estar relacionadas coa execución de operacións realizadas por conta deles. Os clientes da entidade manterán o dereito de propiedade sobre os fondos entregados á entidade mesmo cando estes se materialicen en activos a nome da entidade e por conta de clientes.

d) Adoptar as medidas necesarias para que o risco operacional non aumente de forma indebida cando confíen a un terceiro a realización de servizos de

investimento ou o exercicio de funcións esenciais para a prestación dos servizos de investimento. Cando se deleguen en terceiros funcións de control interno, as entidades coidarán que isto non diminúa a súa capacidade de control interno e garantirán o necesario acceso do supervisor competente á información. En ningún caso poderán delegar funcións en terceiros cando isto diminúa a capacidade de control interno ou a de supervisión do órgano supervisor competente. Corresponderá á entidade comprobar que a persoa ou entidade en que pretenda delegar funcións cumpre os requisitos establecidos nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento.

As entidades de crédito que presten servizos de investimento deberán respectar os requisitos de organización interna establecidos neste número, coas especificacións que regulamentariamente se determinen, e corresponden ao Banco de España as facultades de supervisión, inspección e sanción destes requisitos. Ás citadas entidades non lles resultará aplicable a prohibición de utilizar por conta propia os fondos dos seus clientes que se establece na alínea c) anterior.

4. Os sistemas, procedementos e mecanismos determinados neste artigo serán exhaustivos e proporcionados á natureza, escala e complexidade dos riscos inherentes ao modelo empresarial e ás actividades da entidade. Así mesmo, configuraranse conforme criterios técnicos que garantan unha adecuada xestión e o tratamento dos riscos que regulamentariamente se determinen.

Reglamentariamente establecerase o contido e os requisitos dos procedementos, rexistros e medidas sinaladas neste artigo. Así mesmo, regulamentariamente estableceranse os requisitos de organización interna exixibles ás empresas de asesoramento financeiro que sexan persoas físicas.

5. En todo grupo de empresas de servizos de investimento, cada unha das entidades financeiras integradas deberá adoptar as medidas precisas para resolver adecuadamente os posibles conflitos de interese entre os clientes de distintas entidades do grupo.

6. O consello de administración das empresas de servizos de investimento deberá definir un sistema de goberno corporativo que garanta unha xestión eficaz e prudente da entidade e que inclúa a adecuada repartición de funcións na organización e a prevención de conflitos de intereses.

O consello de administración vixiará a aplicación do sistema de goberno corporativo e responderá dela. Para isto deberá controlar e avaliar periodicamente a eficacia do sistema e adoptar as medidas adecuadas para corrixir as súas deficiencias.

7. O sistema de goberno corporativo rexerese polos seguintes principios:

a) A responsabilidade da administración e xestión da entidade, a aprobación e vixilancia da aplicación dos seus obxectivos estratéxicos, a súa estratexia de risco e o seu goberno interno recaerán no consello de administración.

b) O consello de administración garantirá a integridade dos sistemas de información contable e financeira, incluídos o control financeiro e operativo e o cumprimento da lexislación aplicable.

c) O consello de administración deberá supervisar o proceso de divulgación de información e as comunicacións relativas á empresa de servizos de investimento.

d) O consello de administración é responsable de garantir unha supervisión efectiva da alta dirección.

e) O presidente do consello de administración non poderá exercer simultaneamente o cargo de conselleiro delegado, salvo que a entidade o xustifique e a Comisión Nacional do Mercado de Valores o autorice.

8. As empresas de servizos de investimento deberán contar, en condicións proporcionadas ao carácter, escala e complexidade das súas actividades, con unidades e procedementos internos adecuados para levar a cabo a selección e

avaliación continua dos membros do seu consello de administración e dos seus directores xerais ou asimilados, e das persoas que asuman funcións de control interno ou ocupen postos chave para o desenvolvemento diario da actividade da empresa de servizos de investimento, conforme o establecido neste número.

A valoración da idoneidade dos cargos anteriores de conformidade cos criterios de honorabilidade, experiencia e bo goberno establecidos nesta lei será efectuada tanto pola propia empresa de servizos de investimento como pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, nos termos que se prevexan regulamentariamente.

As empresas de servizos de investimento deberán velar en todo momento polo cumprimento dos requisitos de idoneidade previstos nesta lei.

9. As empresas de servizos de investimento contarán cunha páxina web onde darán difusión á información pública prevista neste capítulo e comunicarán o modo en que cumpren as obrigacións de goberno corporativo.

10. Para os efectos do previsto nesta lei, equipararase o consello de administración a calquera órgano equivalente das empresas de servizos de investimento.»

Doce. Engádese un novo artigo 70 ter.un:

«Artigo 70 ter.un. *Comité de nomeamentos.*

1. As empresas de servizos de investimento deberán constituír un comité de nomeamentos, integrado por membros do consello de administración que non desempeñen funcións executivas na entidade. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá determinar que unha empresa de servizos de investimento, en razón do seu tamaño, da súa organización interna, da natureza, do alcance ou da escasa complexidade das súas actividades, poida constituír o citado comité de maneira conxunta co comité de remuneracións ou ben que quede exenta deste requisito.

2. O comité de nomeamentos establecerá un obxectivo de representación para o sexo menos representado no consello de administración e elaborará orientacións sobre como alcanzar ese obxectivo.

3. Non obstante o sinalado no número 1, este artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento que cumbran os requisitos seguintes:

a) Non estar autorizadas para prestar o servizo auxiliar a que se refire o artigo 63.2.a).

b) Prestar unicamente un ou varios dos servizos ou actividades de investimento enumerados no artigo 63.1.a), b), d) e g).

c) Non estar autorizadas para ter en depósito diñeiro ou valores dos seus clientes e que, por esta razón, nunca poidan encontrarse en situación debedora respecto dos ditos clientes.

Este artigo tampouco será de aplicación a aquelas empresas de servizos de investimento autorizadas exclusivamente para prestar o servizo a que se refire o artigo 63.1.h).»

Trece. Engádese un novo artigo 70 ter.dous:

«Artigo 70 ter.dous. *Obrigacións en materia de remuneracións.*

1. As empresas de servizos de investimento disporán, en condicións proporcionadas ao carácter, escala e complexidade das súas actividades, de políticas de remuneracións coherentes coa promoción dunha xestión do risco sólida e efectiva.

2. A política de remuneracións aplicarase ás categorías de empregados cuxas actividades profesionais incidan de maneira significativa no seu perfil de risco, a nivel de grupo, sociedade matriz e filial. En particular, aplicarase aos altos

directivos, aos empregados que asumen riscos para a empresa de servizos de investimento, aos que exercen funcións de control, así como a todo traballador que reciba unha remuneración global que o inclúa no mesmo baremo de remuneración que os anteriores, cuxas actividades profesionais incidan de maneira importante no perfil de risco da entidade.

3. As empresas de servizos de investimento presentarán á Comisión Nacional do Mercado de Valores tanta información esta lles requira para o cumprimento das obrigacións en materia de remuneracións e, en particular, unha lista en que se indiquen as categorías de empregados cuxas actividades profesionais inciden de maneira significativa no seu perfil de risco. Esta lista deberá presentarse anualmente e, en todo caso, cando se producisen alteracións significativas nas listas presentadas.

4. A política de remuneracións determinarase de conformidade cos principios xerais previstos para as entidades de crédito no artigo 33 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

5. No que respecta aos elementos variables da remuneración, aplicaranse os principios previstos para as entidades de crédito no artigo 34 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

6. As empresas de servizos de investimento deberán constituír un comité de remuneracións. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá determinar que unha empresa de servizos de investimento, en razón do seu tamaño, da súa organización interna, da natureza, do alcance ou da escasa complexidade das súas actividades poida constituír o citado comité de maneira conxunta co comité de nomeamentos ou ben que quede exenta deste requisito.

Non obstante o anterior, este artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento que cumpran os requisitos seguintes:

- a) Non estar autorizadas para prestar o servizo auxiliar a que se refire o artigo 63.2.a).
- b) Prestar unicamente un dos servizos ou actividades de investimento enumerados no artigo 63.1.a), b), d) e g).
- c) Non estar autorizadas para ter en depósito diñeiro ou valores dos seus clientes e que, por esta razón, nunca poidan encontrarse en situación debedora respecto dos ditos clientes.

Este artigo tampouco será de aplicación a aquelas empresas de servizos de investimento autorizadas exclusivamente para prestar o servizo a que se refire o artigo 63.1 h).

7. No caso de empresas de servizos de investimento que reciban apoio financeiro público, aplicaranse, ademais das regras establecidas no artigo 33 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito, as contidas, para as entidades de crédito, no artigo 35 da citada lei e na súa normativa de desenvolvemento, coas adaptacións que, se for o caso, sexan precisas debido á natureza da entidade.»

Catorce. Engádese un novo artigo 70 ter. Tres:

«Artigo 70 ter. *Tres. Xestión do risco e comité de riscos.*

1. O consello de administración é o responsable dos riscos que asuma unha empresa de servizos de investimento. Para estes efectos, as empresas de servizos de investimento deberán establecer canles eficaces de información ao consello de administración sobre as políticas de xestión de riscos da empresa e todos os riscos importantes a que esta se enfronta.

2. No exercicio da súa responsabilidade sobre xestión de riscos, o consello de administración deberá:

a) Dedicar tempo suficiente á consideración das cuestións relacionadas cos riscos. En particular, participará activamente na xestión de todos os riscos substanciais mencionados no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e nas normas de solvencia establecidas nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, velará por que se asignen recursos adecuados para a xestión de riscos e intervirá, en particular, na valoración dos activos, o uso de cualificacións crediticias externas e os modelos internos relativos a estes riscos.

b) Aprobar e revisar periodicamente as estratexias e políticas de asunción, xestión, supervisión e redución dos riscos a que a empresa de servizos de investimento estea ou poida estar exposta, incluídos os que presente a conxuntura macroeconómica en que opera en relación coa fase do ciclo económico.

3. As empresas de servizos de investimento deberán dispor dunha unidade ou órgano que asuma a función de xestión de riscos proporcional á natureza, escala e complexidade das súas actividades, independente das funcións operativas, que teña autoridade, rango e recursos suficientes, así como o oportuno acceso ao consello de administración.

4. As empresas de servizos de investimento deberán constituír un comité de riscos. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá determinar que unha empresa de servizos de investimento, en razón do seu tamaño, da súa organización interna, da natureza, do alcance ou da escasa complexidade das súas actividades, poida asignar as funcións do comité de risco á comisión mixta de auditoría ou ben que quede exenta da constitución deste comité.

Non obstante o anterior, este artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento que cumpran os requisitos seguintes:

a) Non estar autorizadas para prestar o servizo auxiliar a que se refire o artigo 63.2.a).

b) Prestar unicamente un dos servizos ou actividades de investimento enumerados no artigo 63.1.a), b), d) e g).

c) Non estar autorizadas para ter en depósito diñeiro ou valores dos seus clientes e que, por esta razón, nunca poidan encontrarse en situación debedora respecto dos ditos clientes.

Este artigo tampouco será de aplicación a aquelas empresas de servizos de investimento autorizadas exclusivamente para prestar o servizo a que se refire o artigo 63.1.h).»

Quince. Dáse unha nova redacción ao artigo 70 quinquies:

«Artigo 70 quinquies. *Requisito combinado de amortecedores de capital.*

1. As empresas de servizos de investimento deberán cumprir en todo momento o requisito combinado de amortecedores de capital, entendido, como o total do capital de nivel 1 ordinario definido no artigo 26 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, necesario para cumprir coa obrigaición de dispor dun amortecedor de conservación de capital, máis, se procede:

a) Un amortecedor de capital anticíclico específico de cada entidade.

b) Un amortecedor para as entidades de importancia sistémica mundial (EISM).

c) Un amortecedor para outras entidades de importancia sistémica (OEIS).

d) Un amortecedor contra riscos sistémicos.

Esta obrigaición cumprirse sen prexuízo dos requisitos de recursos propios establecidos no artigo 92 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e daqueles outros que, se for o caso, poida exixir a Comisión Nacional do Mercado de Valores, en virtude do establecido no artigo 87 octies.

2. Estes amortecedores calcularanse conforme o disposto no capítulo III do título II da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

3. Non obstante o anterior, estes amortecedores non se aplicarán ás empresas de servizos de investimento non autorizadas para realizar as actividades establecidas nas alíneas c) e f) do artigo 63.1.

Así mesmo, non serán de aplicación ás pequenas e medianas empresas de servizos de investimento, sempre que, a xuízo da Comisión Nacional do Mercado de Valores, isto non supoña unha ameaza para a estabilidade do sistema financeiro español, o amortecedor de conservación do capital e o amortecedor anticíclico.

Para estes efectos entenderase por pequena e mediana empresa a definida de conformidade coa Recomendación 2003/361/CE da Comisión, do 6 de maio de 2003, sobre a definición de microempresas, pequenas e medianas empresas.

4. O capital ordinario de nivel 1 requirido para satisfacer cada un dos distintos amortecedores conforme o disposto nos números 1 e 2 non poderá ser utilizado para satisfacer o resto de amortecedores e os requisitos de recursos propios a que se refire o último parágrafo do número 1, salvo o disposto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores en relación cos amortecedores para entidades de importancia sistémica e os amortecedores contra riscos sistémicos.

5. O cumprimento dos requisitos de amortecedores de capital deberá realizarse de maneira individual, consolidada ou subconsolidada de acordo co que se estableza regulamentariamente, conforme a parte primeira, título II, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

6. Cando unha empresa ou grupo incumpra a obrigaición establecida no número 1, quedará suxeita a restricións en materia de distribucións relacionadas co capital ordinario de nivel 1, en virtude do disposto no artigo 48 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito, e deberá presentar á Comisión Nacional do Mercado de Valores un plan de conservación de capital conforme o disposto no artigo 49 da citada lei.»

Dezaseis. Introdúcese un novo artigo 70 sexies, co seguinte teor literal:

«Artigo 70 sexies. *Notificación de infraccións.*

As empresas de servizos de investimento deberán dispor de procedementos adecuados para que os seus empregados poidan notificar infraccións a nivel interno a través dunha canle independente, específica e autónoma.

Estes procedementos deberán garantir a confidencialidade tanto da persoa que informa das infraccións como das persoas físicas presuntamente responsables da infracción.

Así mesmo, deberá garantirse que os empregados que informen das infraccións cometidas na entidade sexan protexidos fronte a represalias, discriminacións e calquera outro tipo de trato inxusto.»

Dezasete. O parágrafo quinto do artigo 71 bis.2 queda redactado como segue:

«A Comisión Nacional do Mercado de Valores asumirá a responsabilidade de asegurarse de que os servizos prestados pola sucursal en territorio español cumpren as obrigações establecidas nos artigos 59 bis, 79, 79 bis, 79 ter, 79 sexies e as obrigações establecidas no capítulo III do título XI e as medidas adoptadas de conformidade con eles. Consecuentemente, a Comisión Nacional do Mercado de Valores terá dereito a examinar as medidas adoptadas pola sucursal e a pedir as modificacións estritamente necesarias para garantir o cumprimento do disposto en tales artigos e nas medidas adoptadas de conformidade con eles, respecto dos servizos ou actividades prestados pola sucursal en territorio español.»

Dezaoito. Modifícase o primeiro parágrafo da alínea e) do artigo 78 bis.3 que queda redactado como segue:

«e) Os demais clientes que o soliciten con carácter previo e renuncien de forma expresa ao seu tratamento como clientes retalistas. Non obstante, en ningún caso se considerará que os clientes que soliciten ser tratados como profesionais posúen uns coñecementos e unha experiencia do mercado comparables ás categorías de clientes profesionais enumeradas nas alíneas a) a d) deste número.»

Dezanove. Modifícase a alínea d) do artigo 79 bis.8, que queda redactada como segue:

«d) que a entidade cumpra o disposto no artigo 70 ter.2.d).»

Vinte. Modifícase o artigo 79 quáter, que queda redactado como segue:

«Artigo 79 quáter. *Servizos de investimento como parte dun produto financeiro.*

As obrigacións de información e rexistro establecidas nos artigos 79 bis e 79 ter anteriores serán de aplicación aos servizos de investimento que se ofrezan como parte doutros produtos financeiros, sen prexuízo da aplicación a estes últimos da súa normativa específica, especialmente aquela relacionada coa valoración dos riscos e os requisitos de información que se debe subministrar aos clientes.»

Vinte e un. Engádesse un novo número 5 bis ao artigo 84:

«5 bis. As sociedades financeiras de carteira, as sociedades financeiras mixtas de carteira e as sociedades mixtas de carteira, de acordo co artigo 4.1.20 e 21, respectivamente, do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, entre cuxas filiais se encontren empresas de servizos de investimento.»

Vinte e dous. Engádesse un novo artigo 84 bis:

«Artigo 84 bis. *Programa supervisor.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores aprobará, ao menos unha vez ao ano, un programa supervisor en relación coas seguintes empresas de servizos de investimento:

a) Aquelas cuxos resultados nas probas de resistencia a que se refire o número 3 ou no proceso de supervisión e avaliación poñan de manifesto a existencia de riscos significativos para a súa solidez financeira ou revelen o incumprimento da normativa de solvencia.

b) As que supoñen un risco sistémico para o sistema financeiro.

c) Calquera outra que a Comisión Nacional do Mercado de Valores considere necesaria no exercicio das súas funcións supervisoras.

2. Este programa conterá ao menos a información a que se refire o artigo 55.2 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito e a Comisión Nacional do Mercado de Valores, á vista dos resultados do programa, poderá adoptar as medidas que considere oportunas en cada caso, entre as cales se encontran as establecidas no artigo 55.3 da citada lei.

3. Ao menos unha vez ao ano, a Comisión Nacional do Mercado de Valores someterá a probas de resistencia as empresas de servizos de investimento suxeitas á súa supervisión, a fin de facilitar o proceso de revisión e avaliación previsto neste artigo. Para tal fin, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá facer súas e transmitir como tales ás entidades e grupos as guías que aprobe a Autoridade Bancaria Europea para estes efectos.

Non obstante o anterior, este artigo non será de aplicación ás empresas de servizos de investimento non autorizadas para prestar o servizo auxiliar a que se refire o artigo 63.2.a), que presten unicamente un ou varios dos servizos ou actividades de investimento enumerados no artigo 63.1.a), b), d) e g), e ás cales

non se permite ter en depósito diñeiro ou valores dos seus clientes e que, por esta razón, nunca poidan encontrarse en situación debedora respecto dos ditos clientes.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores terá en conta, ao establecer o seu programa supervisor, a información recibida das autoridades doutros Estados membros en relación coas sucursais de empresas de servizos de investimento alí establecidas. Para estes mesmos efectos terá tamén en consideración a estabilidade do sistema financeiro deses Estados membros.»

Vinte e tres. A alínea e) do artigo 85.2 e o primeiro parágrafo do artigo 85.6 quedan redactados como segue:

«e) Requirit o cesamento de toda práctica que sexa contraria ás disposicións establecidas nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento, así como requirit que non se repita esa práctica no futuro.»

«6. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, no exercicio das facultades de supervisión e inspección determinadas nesta lei, poderá comunicar e requirit ás entidades previstas nos artigos 64, 65, 84.1 a) a e), e 84.2.a) a c), por medios electrónicos, as informacións e medidas recollidas nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento. As entidades referidas terán obrigación de habilitar no prazo que se fixe para isto os medios técnicos requiridos pola Comisión Nacional do Mercado de Valores para a eficacia dos seus sistemas de notificación electrónica, de conformidade co disposto no artigo 27.6 da Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos.»

Vinte e catro. O artigo 86 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 86. *Obrigacións de información contable e de consolidación.*

1. As contas e informes de xestión individuais e consolidados correspondentes a cada exercicio das entidades citadas no artigo 84.1 deberán ser aprobados, dentro dos catro meses seguintes ao feche daquel pola súa correspondente xunta xeral, logo da realización da auditoría de contas.

2. Sen prexuízo do establecido no título III do libro I do Código de comercio, facúltase o ministro de Economía e Competitividade e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, o Banco de España ou o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas para establecer e modificar en relación coas entidades citadas no número anterior as normas contables e os modelos a que se deben axustar os seus estados financeiros, así como os referidos ao cumprimento dos coeficientes que se establezan, dispondo a frecuencia e o detalle con que os correspondentes datos deberán ser subministrados á Comisión ou ser feitos públicos con carácter xeral polas propias entidades. Esta facultade non terá máis restricións que a existencia de que os criterios de publicidade sexan homoxéneos para todas as entidades dunha mesma categoría e semellantes para as diversas categorías.

A orde ministerial en que se estableza a habilitación determinará os informes que, se for o caso, serán preceptivos para o establecemento e modificación das sinaladas normas e modelos, así como para a resolución de consultas sobre esa normativa.

Así mesmo, facúltase o ministro de Economía e Competitividade e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, para regular os rexistros, bases de datos internos ou estatísticos e documentos que deben levar as entidades enumeradas no artigo 84.1, así como, en relación coas súas operacións de mercado de valores, as demais entidades mencionadas no artigo 65.

3. O ministro de Economía e Competitividade e, coa súa habilitación expresa, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, o Banco de España ou o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas terán as mesmas facultades previstas no número anterior en relación cos grupos consolidables de empresas de servizos de

investimento mencionados no número seguinte e cos grupos consolidables cuxa entidade matriz sexa algunha das citadas no artigo 84.1.a) e b). O exercicio destas facultades requirirá os informes preceptivos que, se for o caso, se determinen na orde ministerial de habilitación.

4. Para o cumprimento dos niveis mínimos de recursos propios e limitacións exixibles en virtude do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, as empresas de servizos de investimento consolidarán os seus estados contables cos das demais empresas de servizos de investimento e entidades financeiras que constitúan con elas unha unidade de decisión, segundo o previsto no artigo 4 e conforme o disposto polo citado regulamento.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá requirir ás entidades suxeitas a consolidación canta información sexa necesaria para verificar as consolidacións efectuadas e analizar os riscos asumidos polo conxunto das entidades consolidadas, así como, con igual obxecto, inspeccionar os seus libros, documentación e rexistros.

Cando das relacións económicas, financeiras ou xerenciais dunha empresa de servizos de investimento con outras entidades se poida presumir a existencia dunha relación de control no senso do presente artigo, sen que as entidades procedesen á consolidación das súas contas, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá solicitar información a esas entidades ou inspeccionalas, para os efectos de determinar a procedencia da consolidación.

6. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá solicitar información das persoas físicas e inspeccionar as entidades non financeiras coas cales exista unha relación de control conforme o previsto no artigo 4, para efectos de determinar a súa incidencia na situación xurídica, financeira e económica das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos consolidables.

7. O deber de consolidación establecido no artigo 42 do Código de comercio entenderase cumprido mediante a consolidación a que se refiren os números anteriores por aqueles grupos de sociedades cuxa entidade dominante sexa unha empresa de servizos de investimento, ou por aqueles outros que teñan como dominante unha sociedade cuxa actividade principal sexa a tenza de participacións en empresas de servizos de investimento. Este deber entenderase cumprido, así mesmo, para os grupos dos organismos reitores dos mercados secundarios oficiais e do Servizo de Compensación e Liquidación de Valores.

Isto enténdese sen prexuízo da obrigaición de consolidar entre si que poida existir para as filiais que non sexan entidades financeiras, nos casos que proceda de acordo co sinalado artigo 42 do Código de comercio.»

Vinte e cinco. *O artigo 87 queda redactado como segue:*

«Artigo 87. *Relacións con outros supervisores no ámbito da supervisión en base consolidada.*

1. Toda norma que se dite en desenvolvemento do que esta lei prevé e que poida afectar entidades financeiras suxeitas á supervisión do Banco de España ou da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ditarase logo de informe destes.

2. Sempre que nun grupo consolidable de empresas de servizos de investimento existan entidades suxeitas a supervisión en base individual por un organismo distinto da Comisión Nacional do Mercado de Valores, esta, no exercicio das competencias que esta lei lle atribúe sobre tales entidades, deberá actuar de forma coordinada co organismo supervisor que en cada caso corresponda. O ministro de Economía e Competitividade poderá ditar as normas necesarias para asegurar a adecuada coordinación.

3. O ministro de Economía e Competitividade, logo de informe da Comisión Nacional do Mercado de Valores, por proposta do Banco de España, poderá acordar que un grupo de empresas de servizos de investimento en que se integren unha ou máis entidades de crédito susceptibles de adherirse a un fondo de garantía de depósitos teña a consideración de grupo consolidable de entidades de crédito e quede, por conseguinte, sometido a supervisión en base consolidada polo Banco de España.»

Vinte e seis. Dáse unha nova redacción aos números 1 e 2 do artigo 87 bis e á alínea a) do artigo 87 bis.3:

«1. Corresponderá á Comisión Nacional do Mercado de Valores, na súa condición de autoridade responsable da supervisión das empresas de servizos de investimento e os seus grupos consolidables:

a) Revisar os sistemas, xa sexan acordos, estratexias, procedementos ou mecanismos de calquera tipo, aplicados para dar cumprimento á normativa de solvencia contida nesta lei e as disposicións que a desenvolvan, así como no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

b) Determinar se os sistemas, os recursos propios e a liquidez mantidos polas empresas de servizos de investimento garanten unha xestión sa e prudente e unha cobertura sólida dos seus riscos.

c) Determinar a partir da revisión e a avaliación mencionadas nos parágrafos precedentes se os sistemas mencionados na alínea a) e os fondos propios e a liquidez mantidos garanten unha xestión e cobertura sólida, respectivamente, dos seus riscos.

As análises e avaliacións mencionadas nos parágrafos anteriores actualizaranse con periodicidade ao menos anual.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, no desenvolvemento das súas funcións como autoridade responsable da supervisión das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos consolidables:

a) Tomará debidamente en consideración a posible incidencia das súas decisións na estabilidade do sistema financeiro de todos os demais Estados membros afectados, en particular, en situacións de urxencia, baseándose na información dispoñible no momento.

b) Terá en conta a converxencia de instrumentos e prácticas de supervisión no ámbito da Unión Europea.

c) Cooperará coas autoridades competentes doutros Estados membros da Unión Europea, como partes no Sistema Europeo de Supervisión Financeira (SESF), con confianza e pleno respecto mutuo, en particular para garantir o fluxo de información pertinente e fiable entre elas e outras partes do SESF, de conformidade co principio de cooperación leal establecido no artigo 4.3 do Tratado da Unión Europea.

d) Participará nas actividades da Autoridade Bancaria Europea e, cando corresponda, nos colexios de supervisores.

e) Fará o posible por cumprir as directrices e recomendacións que formule a Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 16 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE, da Comisión, e aterse ás advertencias e recomendacións que formule a Xunta Europea de Risco Sistémico de conformidade co artigo 16 do Regulamento (UE) n.º 1092/2010, do 24 de novembro relativo á supervisión macroprudencial do sistema financeiro na Unión Europea e polo que se crea unha Xunta Europea de Risco Sistémico.

f) Cooperará estreitamente coa Xunta Europea de Risco Sistémico.»

«a) Obrigar as empresas de servizos de investimento e os seus grupos a manter recursos propios adicionais aos exixidos con carácter mínimo. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá facelo, ao menos, sempre que aprecie deficiencias graves na estrutura organizativa da empresa de servizos de investimento ou nos procedementos e mecanismos de control interno, contables ou de valoración, incluíndo en especial os mencionados no artigo 70.2, ou sempre que advirta, de acordo co previsto no número 1 c) deste artigo, que os sistemas e os fondos propios mantidos a que se refire o citado precepto non garanten unha xestión e cobertura sólidas dos riscos. En ambos os casos a medida deberá ser adoptada cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores considere improbable que a mera aplicación doutras medidas mellore esas deficiencias ou situacións nun prazo adecuado.»

Vinte e sete. Engádesse o seguinte artigo 87 ter:

«Artigo 87 ter. *Supervisión das sociedades financeiras mixtas de carteira e das sociedades mixtas de carteira.*

1. Cando unha sociedade financeira mixta de carteira suxeita á supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores estea sometida a disposicións equivalentes en virtude desta lei e da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro, en particular en termos de supervisión en función do risco, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, logo de consulta coas demais autoridades responsables da supervisión das filiais da sociedade financeira mixta de carteira, poderá decidir que se apliquen á dita sociedade unicamente as disposicións da Lei 5/2005, do 22 de abril, e a súa normativa de desenvolvemento.

2. Así mesmo, cando unha sociedade financeira mixta de carteira suxeita á supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores estea sometida a disposicións equivalentes en virtude desta lei e do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, en particular en termos de supervisión en función do risco, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, logo de consulta coas demais autoridades responsables da supervisión das filiais da sociedade financeira mixta de carteira, poderá decidir que se apliquen á dita sociedade unicamente as disposicións do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados.

3. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá informar a Autoridade Bancaria Europea e a Autoridade Europea de Seguros e Fondos de Pensións das decisións adoptadas en virtude dos números anteriores.

4. Sen prexuízo do previsto na parte cuarta do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, cando a empresa matriz dunha ou varias empresas de servizos de investimento españolas sexa unha sociedade mixta de carteira, a Comisión Nacional do Mercado de Valores efectuará a supervisión xeral das operacións entre a empresa de servizos de investimento e a sociedade mixta de carteira e as súas filiais.

5. As empresas de servizos de investimento filiais dunha sociedade mixta de carteira deberán contar con sistemas de xestión de riscos e mecanismos de control interno adecuados, incluídos procedementos de información e de contabilidade sólidos, co fin de identificar, medir, seguir e controlar debidamente as operacións coa súa sociedade mixta de carteira matriz e as filiais desta. A Comisión Nacional do Mercado de Valores exixirá que a empresa de servizos de investimento informe de calquera outra operación significativa cos ditos entes distinta da mencionada no artigo 394 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño. Tales procedementos

e operacións significativas estarán suxeitos á vixilancia da Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Vinte e oito. Engádese o seguinte artigo 87 quáter:

«Artigo 87 quáter. *Supervisión de empresas de servizos de investimento de terceiros países e das súas sucursais.*

1. As obrigacións establecidas na normativa de solvencia non serán exixibles ás sucursais de empresas de servizos de investimento con sede nun Estado non membro da Unión Europea sempre que estean suxeitas a obrigacións equivalentes nos termos que regulamentariamente se determinen.

2. As empresas de servizos de investimento cuxa entidade dominante sexa unha entidade financeira con domicilio fóra da Unión Europea non estarán suxeitas a supervisión en base consolidada, sempre que xa estean suxeitas a esa supervisión por parte da autoridade competente correspondente do terceiro país, que sexa equivalente á prevista nesta lei e na súa normativa de desenvolvemento, e na parte primeira, título II, capítulo 2 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá comprobar esta equivalencia, para o cal deberá ter en conta as orientacións elaboradas pola Autoridade Bancaria Europea para tal efecto, coa cal consultará antes de adoptar unha decisión ao respecto.

No caso de que non se aprecie a existencia dun réxime de supervisión equivalente, resultará de aplicación ás empresas de servizos de investimento mencionadas no primeiro parágrafo deste número o réxime de supervisión en base consolidada previsto na normativa de solvencia.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá establecer outros métodos para a supervisión en base consolidada dos grupos a que se refire este número. Entre estes métodos figurará a potestade da Comisión Nacional do Mercado de Valores de exixir a constitución dunha entidade financeira dominante que teña o seu domicilio social na Unión Europea. Os métodos deberán cumprir os obxectivos da supervisión en base consolidada definidos nesta lei e ser comunicados ás demais autoridades competentes implicadas, á Comisión Europea e á Autoridade Bancaria Europea.»

Vinte e nove. Engádese o seguinte artigo 87 quinquies:

«Artigo 87 quinquies. *Elaboración de guías en materia supervisora.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá elaborar guías técnicas, dirixidas ás entidades e persoas sometidas á súa supervisión, indicando os criterios, prácticas ou procedementos que considera adecuados para o cumprimento da normativa dos mercados de valores. As guías, que deberán facerse públicas, poderán incluír os criterios que a propia Comisión Nacional do Mercado de Valores seguirá no exercicio das súas actividades de supervisión.

2. Para tal fin, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá facer súas, e transmitir como tales, así como desenvolver as guías que, dirixidas aos suxeitos sometidos á súa supervisión, aproben os organismos ou comités internacionais activos, relativas aos criterios, prácticas ou procedementos convenientes para favorecer o mellor cumprimento das normas de ordenación e disciplina dos mercados de valores e a supervisión do seu cumprimento.»

Trinta. Engádese o seguinte artigo 87 sexies:

«Artigo 87 sexies. *Obrigacións de información da Comisión Nacional do Mercado de Valores en situacións de urxencia.*

A Comisión Nacional do Mercado de Valores advertirá, tan axiña como sexa posible, ao ministro de Economía e Competitividade, ás restantes autoridades supervisoras, nacionais ou estranxeiras, afectadas, á Autoridade Bancaria Europea e á Xunta Europea de Risco Sistémico, da aparición dunha situación de emerxencia, incluída unha situación como a definida no artigo 18 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de novembro de 2010, polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Bancaria Europea), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/78/CE da Comisión, e, en particular, naqueles casos en que exista unha evolución adversa dos mercados financeiros que poida comprometer a liquidez no mercado e a estabilidade do sistema financeiro de calquera Estado membro da Unión Europea no cal fosen autorizadas empresas de servizos de investimento dun grupo suxeito á supervisión en base consolidada da Comisión Nacional do Mercado de Valores ou no cal estean establecidas sucursais significativas dunha empresa de servizos de investimento española, segundo se determinan no artigo 91 quinquies.»

Trinta e un. Engádesse o seguinte artigo 87 septies:

«Artigo 87 septies. *Obrigacións de divulgación da Comisión Nacional do Mercado de Valores.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores divulgará periodicamente a seguinte información relativa á normativa en materia de solvencia das empresas de servizos de investimento:

a) Datos estatísticos agregados sobre os aspectos fundamentais da aplicación do marco prudencial en España, incluído o número e a natureza das medidas de supervisión adoptadas de acordo cos artigos 70, 70 quinquies, 87 octies e 87 nonies e as sancións administrativas impostas; todo isto conforme o réxime de segredo profesional establecido no artigo 90.

b) Os criterios xerais e os métodos adoptados para comprobar o cumprimento do disposto nos artigos 405 a 409 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

c) Unha sucinta descrición do resultado da revisión supervisora e a descrición das medidas impostas nos casos de incumprimento do disposto nos artigos 405 a 409 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, sobre unha base anual, e sen prexuízo das obrigacións de segredo establecidas no artigo 90.

d) Os resultados das probas de resistencia realizadas de conformidade co número 3 do artigo 84 bis ou o artigo 32 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.

Cando a Autoridade Bancaria Europea así o determine, a información a que se refire este parágrafo será transmitida a esta autoridade para a posterior publicación do resultado a nivel da Unión Europea.

e) Outra información que se determine regulamentariamente.

2. A información publicada de conformidade co número 1 deberá ser suficiente para permitir unha comparación significativa dos criterios adoptados pola Comisión Nacional do Mercado de Valores cos das autoridades homólogas dos diferentes Estados membros da Unión Europea. A información publicarase no formato que determine a Autoridade Bancaria Europea e actualizarase periodicamente. Será accesible na sede electrónica da Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Trinta e dous. Engádesse o seguinte artigo 87 octies:

«Artigo 87 octies. *Medidas de supervisión prudencial.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores exixirá ás empresas de servizos de investimento ou grupos consolidables de empresas de servizos de investimento que adopten rapidamente as medidas necesarias para retornar ao cumprimento ante as seguintes circunstancias:

- a) Cando non cumpran coas obrigacións contidas na normativa de solvencia.
- b) Cando a propia Comisión Nacional do Mercado de Valores teña datos conforme os cales resulte razoablemente previsible que a entidade incumpra as obrigacións a que se refire o parágrafo anterior nos seguintes doce meses.

2. Nas circunstancias previstas no número anterior a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá adoptar algunha ou varias das seguintes medidas que considere máis oportunas atendendo á situación da empresa de servizos de investimento ou do grupo:

a) Exixir ás empresas de servizos de investimento que manteñan recursos propios superiores aos requisitos de capital establecidos no artigo 70 quinquies e no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, en relación con riscos e elementos de risco non cubertos polo artigo 1 do citado regulamento.

b) Exixir ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que reforcen os procedementos, mecanismos e estratexias establecidos a fin de cumpriren o disposto no artigo 70.2.

c) Exixir ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que presenten un plan para restablecer o cumprimento dos requisitos de supervisión establecidos nesta lei e no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, que fixen un prazo para a súa execución e que introduzan no plan as melloras necesarias canto ao seu alcance e prazo de execución.

d) Exixir que as empresas de servizos de investimento e os seus grupos apliquen unha política específica de dotación de provisións ou un determinado tratamento dos activos en termos de requirimentos de recursos propios.

e) Restringir ou limitar os negocios, as operacións ou a rede das empresas de servizos de investimento ou solicitar o abandono de actividades que creen riscos excesivos para a solidez dunha empresa de servizos de investimento.

f) Exixir a redución do risco inherente ás actividades, produtos e sistemas das empresas de servizos de investimento.

g) Exixir ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que limiten a remuneración variable como porcentaxe dos ingresos netos cando resulte incompatible co mantemento dunha base sólida de capital.

h) Exixir ás empresas de servizos de investimento e aos seus grupos que utilicen os beneficios netos para reforzar os seus recursos propios.

i) Prohibir ou restringir a distribución pola empresa de servizos de investimento de dividendos ou xuros a accionistas, socios ou titulares de instrumentos de capital adicional de nivel 1, sempre que a prohibición non constitúa un suposto de incumprimento das obrigacións de pagamento da empresa de servizos de investimento.

j) Impor obrigacións de información adicionais ou máis frecuentes, incluída información sobre a situación de capital e liquidez.

k) A obrigación de dispor dunha cantidade mínima de activos líquidos que permita facer fronte ás potenciais saídas de fondos derivadas de pasivos e compromisos, mesmo en caso de acontecementos graves que poidan afectar a dispoñibilidade de liquidez, e a de manter unha estrutura adecuada de fontes de financiamento e de vencementos nos seus activos, pasivos e compromisos co fin de evitar potenciais desequilibrios ou tensións de liquidez que poidan danar ou pór en risco a situación financeira da empresa de servizos de investimento.

3. O disposto no número anterior enténdese sen prexuízo da aplicación do réxime sancionador previsto nesta lei.»

Trinta e tres. Engádesse o seguinte artigo 87 nonies:

«Artigo 87 nonies. *Requisitos adicionais de recursos propios.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores exixirá ás empresas de servizos de investimento o mantemento de recursos propios superiores aos establecidos, de acordo co previsto no artigo 87 octies.2.a), ao menos, nos seguintes supostos:

a) Se a empresa de servizos de investimento non cumpre os requisitos establecidos no artigo 70.2 ou no artigo 393 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

b) Se hai riscos ou elementos de risco que non quedan cubertos polos requirimentos de recursos propios establecidos no artigo 70 quinquies ou no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

c) Se resulta probable que a aplicación doutras medidas non chega por si soa para mellorar suficientemente os sistemas, procedementos, mecanismos e estratexias nun prazo adecuado.

d) Se a revisión a que se refire o artigo 87 bis.1 pon de manifesto que o incumprimento dos requisitos exixidos para a aplicación dun método de cálculo dos requisitos de recursos propios que require autorización previa de conformidade coa parte terceira do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, podería dar lugar a uns requirimentos de recursos propios insuficientes, ou se os axustes de valoración con respecto a posicións ou carteiras específicas dentro da carteira de negociación, de acordo co establecido no artigo 105 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, non permiten que a empresa de servizos de investimento venda ou cubra as súas posicións nun curto período de tempo sen incorrer en perdas importantes en condicións de mercado normais.

e) Se existiren razóns fundadas para considerar que os riscos poidan quedar subestimados a pesar do cumprimento dos requisitos aplicables do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, e desta lei e as súas normas de desenvolvemento.

f) Se a empresa de servizos de investimento notifica á Comisión Nacional do Mercado de Valores, de conformidade co artigo 377.5 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, que os resultados da proba de resistencia a que se refire o citado artigo exceden de forma significativa os requirimentos de recursos propios derivados da carteira de negociación de correlación.

2. Para efectos da determinación do nivel adecuado de recursos propios sobre a base de revisión e a avaliación realizadas de conformidade co artigo 87 bis.1, a Comisión Nacional do Mercado de Valores avaliará o seguinte:

a) Os aspectos cuantitativos e cualitativos do proceso de avaliación das empresas de servizos de investimento a que se refire o artigo 70.2.

b) Os sistemas, procedementos e mecanismos relacionados cos plans de rescate e resolución das empresas de servizos de investimento.

c) Os resultados da revisión e avaliación levadas a cabo de conformidade co artigo 87 bis.1.

d) O risco sistémico.»

Trinta e catro. Engádesse o artigo 87 decies.

«Artigo 87 decies. *Supervisión dos requisitos de honorabilidade, coñecemento e experiencia e bo goberno.*

Nas súas funcións de supervisión dos requisitos de honorabilidade, coñecemento e experiencia e bo goberno a que se refire o artigo 70 ter.8, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá:

a) Revogar a autorización, de modo excepcional, de acordo co previsto no artigo 73.

b) Requirir a suspensión temporal ou cesamento definitivo do cargo de conselleiro ou director xeral ou asimilado ou a reparación das deficiencias identificadas en caso de falta de honorabilidade, coñecementos ou experiencia adecuados ou de capacidade para exercer un bo goberno.

Se a empresa de servizos de investimento non procede á execución de tales requirimentos no prazo sinalado pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, esta poderá acordar a suspensión temporal ou o cesamento definitivo do cargo correspondente, de conformidade co procedemento previsto no artigo 107.»

Trinta e cinco. O parágrafo segundo do artigo 88 queda redactado como segue:

«En todos os casos de confluencia de competencias de supervisión e inspección entre a Comisión Nacional do Mercado de Valores e o Banco de España, ambas as institucións coordinarán as súas actuacións baixo o principio de que a tutela do funcionamento dos mercados de valores, incluíndo as cuestións de organización interna sinaladas no artigo 70 ter.2, corresponde á Comisión Nacional do Mercado de Valores, e a tutela da solvencia, así como as restantes cuestións de organización interna, recaen sobre a institución que manteña o correspondente rexistro. A Comisión Nacional do Mercado de Valores e o Banco de España deberán subscribir convenios co obxecto de coordinar as respectivas competencias de supervisión e inspección.»

Trinta e seis. Dáse unha nova redacción á alínea f) do artigo 90.4 e engádense dous novos números 6 e 7 ao artigo 90:

«f) As informacións que a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña que facilitar para o cumprimento das súas respectivas funcións ás comunidades autónomas con competencias en materia de bolsas de valores; ao Banco de España; á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións; ao Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas; ás sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais co obxecto de garantir o funcionamento regular destes; aos fondos de garantía de investidores; aos interventores ou síndicos dunha empresa de servizos de investimento ou dunha entidade do seu grupo, designados nos correspondentes procedementos administrativos ou xudiciais, e aos auditores de contas das empresas de servizos de investimento e dos seus grupos.»

«6. A transmisión de información reservada aos organismos e autoridades de países non pertencentes ao Espazo Económico Europeo a que se refire o número 4.j) estará condicionada, cando a información se orixinase noutro Estado membro, á conformidade expresa da autoridade que a tiver transmitido, e só poderá ser comunicada aos destinatarios citados para os efectos para os cales a dita autoridade dese o seu acordo. Igual limitación se aplicará ás informacións ás cámaras e organismos mencionados no número 4.i) e ás informacións requiridas polo Tribunal de Contas e as Comisións de Investigación das Cortes Xerais.»

«7. A Comisión Nacional do Mercado de Valores comunicará á Autoridade Bancaria Europea a identidade das autoridades ou organismos aos cales poderá transmitir datos, documentos ou informacións de conformidade coas letras d) e f) en relación co Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas.»

Trinta e sete. Modifícase o número 1 bis e engádesse un novo número 6 no artigo 91 coa seguinte redacción:

«1 bis. A Comisión Nacional do Mercado de Valores cooperará coa Autoridade Bancaria Europea para efectos do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, de conformidade co Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.»

«6. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, na súa condición de autoridade responsable da supervisión en materia de solvencia dos grupos consolidables de empresas de servizos de investimento, colaborará coas autoridades supervisoras da Unión Europea. Para tal fin:

a) Coordinará a recolla de información e difundirá entre as restantes autoridades responsables da supervisión de empresas de servizos de investimento do grupo a información que considere importante en situacións tanto normais como urxentes.

b) Planificará e coordinará as actividades de supervisión en situacións normais, en relación, entre outras, coas actividades mencionadas nos artigos 70, 70 quinquies, 87 octies e 87 nonies vinculadas á supervisión consolidada, e nas disposicións relativas a criterios técnicos concernentes á organización e ao tratamento dos riscos, en colaboración coas autoridades competentes implicadas.

c) Planificará e coordinará as actividades de supervisión, en colaboración coas autoridades competentes implicadas e, se for o caso, cos bancos centrais en situacións de urxencia ou en previsión de tales situacións e, en particular, naqueles casos en que exista unha evolución adversa das empresas de servizos de investimento ou dos mercados financeiros valéndose, sempre que sexa posible, das canles de comunicación específicas existentes para facilitar a xestión de crises. Regulamentariamente poderán determinarse o contido desta planificación e coordinación.

d) Cooperará estreitamente con outras autoridades competentes con responsabilidade supervisora sobre as empresas de servizos de investimento estranxeiras, matrices, filiais ou participadas do mesmo grupo nos termos previstos no artigo 91 quáter.

e) Subscribirá acordos de coordinación e cooperación con outras autoridades competentes que teñan por obxecto facilitar e establecer unha supervisión eficaz dos grupos encomendados á súa supervisión e asumir as tarefas adicionais que resulten de tales acordos e co contido que regulamentariamente se estableza.

En particular, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá subscribir un acordo bilateral de conformidade co artigo 28 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro, para delegar a súa responsabilidade de supervisión dunha entidade filial nas autoridades competentes que autorizen e supervisen a empresa matriz, co fin de que estas se ocupen da vixilancia da filial conforme as disposicións previstas nesta lei, na súa normativa de desenvolvemento e no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá informar da existencia e o contido de tales acordos á Autoridade Bancaria Europea.»

Trinta e oito. O número 8 do artigo 91 bis queda modificado como segue:

«8. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, con carácter previo á adopción de decisións que poidan afectar o exercicio das funcións de supervisión por parte das autoridades competentes interesadas doutro Estado membro da Unión Europea, consultará coas ditas autoridades, facilitando a información que resulte esencial ou pertinente, en atención á importancia da materia de que se trate.

En particular, deberase realizar a oportuna consulta, antes de adoptar as seguintes decisións:

a) As mencionadas no artigo 69, con independencia do alcance do cambio no accionariado que se vexa afectado pola decisión correspondente.

b) Os informes que se deban emitir nas operacións de fusión, escisión ou calquera outra modificación relevante na organización ou na xestión dunha empresa de servizos de investimento.

c) As sancións pola comisión de infraccións moi graves e graves que, a xuízo da Comisión Nacional do Mercado de Valores, se consideren de especial relevancia.

d) As medidas de intervención e substitución, ás cales se refire o artigo 107.

e) A solicitude de recursos propios adicionais, conforme o previsto no artigo 87 octies.2, así como a imposición de limitacións ao uso de métodos internos de medición do risco operacional.

Nos supostos recollidos nas alíneas c), d) e e) anteriores deberase consultar en todo caso a autoridade da Unión Europea responsable da supervisión consolidada do grupo eventualmente afectado pola decisión.

Con carácter excepcional, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá omitir a consulta previa á autoridade competente interesada doutro Estado membro da Unión Europea cando concorran circunstancias de urxencia ou cando a consulta poida comprometer a eficacia das decisións que se vaian adoptar, informando sen demora as citadas autoridades así que se adopte a decisión.»

Trinta e nove. O artigo 91 sexies queda redactado como segue:

«Artigo 91 sexies. *Decisións conxuntas no marco da supervisión de grupos de empresas de servizos de investimento que operan en varios Estados membros.*

No marco da cooperación a que se refire o artigo 91.1, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, como supervisor en base consolidada dun grupo, ou como autoridade competente responsable da supervisión das filiais dunha empresa de servizos de investimento matriz da Unión Europea ou dunha sociedade financeira de carteira ou dunha sociedade financeira mixta de carteira matriz da Unión Europea en España, fará canto estea no seu poder por alcanzar unha decisión conxunta sobre:

a) A aplicación do artigo 70.2 e do artigo 87 bis.1 para determinar a adecuación do nivel consolidado de recursos propios que posúa o grupo en relación coa súa situación financeira e perfil de risco e o nivel de recursos propios necesario para a aplicación do artigo 87 bis.2 a cada unha das entidades do grupo de empresas de servizos de investimento e en base consolidada.

b) As medidas para resolver calquera cuestión significativa e constatación importante relacionada coa supervisión da liquidez.

A decisión conxunta adoptarase conforme o procedemento que se prevexa regulamentariamente.»

Corenta. O número 1 do artigo 91 septies queda redactado como segue:

Artigo 91 septies. *Establecemento de colexios de supervisores.*

«1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores establecerá como supervisor en base consolidada colexios de supervisores, co obxecto de facilitar o exercicio das tarefas que regulamentariamente se determinen no marco da cooperación a que se refire o artigo 91.1 e, de conformidade cos requisitos de confidencialidade previstos na lexislación aplicable e co dereito da Unión Europea, velará, se for o caso, por establecer unha coordinación e unha cooperación adecuadas coas autoridades competentes de terceiros países.

Os colexios de supervisores constituirán o marco en que se desenvolvan as seguintes tarefas:

- a) Intercambiar información entre autoridades competentes e coa Autoridade Bancaria Europea de conformidade co artigo 21 do Regulamento (UE) n.º 1093/2010, do 24 de novembro.
- b) Acordar a atribución voluntaria de tarefas e a delegación voluntaria de responsabilidades, se proceder.
- c) Establecer programas de exame prudencial baseados nunha avaliación de riscos do grupo, conforme o artigo 87 bis.
- d) Aumentar a eficiencia da supervisión, eliminando toda duplicación de requisitos prudenciais innecesarios, concretamente en relación coas solicitudes de información a que se refire o artigo 91 bis.8.
- e) Aplicar de maneira coherente os requisitos prudenciais previstos no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, en todas as entidades dun grupo de empresas de servizos de investimento, sen prexuízo das opcións e facultades que ofrece a lexislación da Unión Europea.
- f) Planificar e coordinar as actividades de supervisión, en colaboración coas autoridades competentes implicadas e, se for o caso, cos bancos centrais, en situacións de urxencia ou en previsión de tales situacións, atendendo ao labor realizado noutros foros que poidan constituírse neste ámbito.»

Corenta e un. Dáse unha nova redacción aos números 1 e 3 do artigo 98 e inclúese un novo número 3 bis.

«1. En materia de procedemento sancionador, resultará de aplicación a Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e o seu desenvolvemento regulamentario, coas especialidades recollidas nos artigos 108, 110 e 112 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito, así como nesta lei e no seu desenvolvemento regulamentario.

Igualmente, no exercicio da potestade sancionadora atribuída á Comisión Nacional do Mercado de Valores, será aplicable ás entidades comprendidas no artigo 84.1 o disposto no artigo 106 da citada Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

3. A imposición das sancións farase constar no correspondente rexistro administrativo a cargo da Comisión Nacional do Mercado de Valores, que será accesible a través da súa páxina web. Cando se publiquen sancións impugnadas, incluírase na dita páxina web información sobre o estado en que se encontra o recurso e o resultado deste. Adicionalmente, as sancións de suspensión, separación e separación con inhabilitación, unha vez que sexan executivas, faranse constar, ademais, se for o caso, no Rexistro Mercantil.

3 bis. Na publicación das sancións, tanto na páxina web da Comisión Nacional do Mercado de Valores como no “Boletín Oficial del Estado”, incluírase información sobre o tipo e a natureza da infracción e a identidade da persoa física ou xurídica sobre a cal recaía a sanción.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá acordar que as sancións impostas por aplicación dos tipos aplicables ás empresas de servizos de investimento contidos nas alíneas d), e), e) bis, e) ter, e) quáter, e) quinquies, e) sexies, k), l), l) bis, m), q), u), w), z), z) septies, z) octies e z) nonies do artigo 99, as alíneas c), c) bis g), g) bis, k), n), ñ), p), t) e z) septies do artigo 100 e os números 3 a 7 do artigo 107 quáter, se publiquen mantendo confidencial a identidade dos suxeitos sancionados cando, a xuízo da Comisión Nacional do Mercado de Valores, concorra algún dos supostos seguintes:

- a) Cando a sanción se impoña a unha persoa física e, após unha avaliación previa, a publicación dos datos persoais se considere desproporcionada.

b) Cando a publicación poida pór en perigo a estabilidade dos mercados financeiros ou unha investigación penal en curso.

c) Cando a publicación poida causar un dano desproporcionado ás entidades ou persoas físicas implicadas, na medida en que se poida determinar o dano.»

Corenta e dous. Dáse unha nova redacción ás alíneas c) bis, c) ter, c) quáter, l), l) bis e x) do artigo 99; reenuméranse as alíneas z) quinquies e z) sexies, que pasan a ser, respectivamente, z) sexies e z) septies e introdúcense as alíneas e) sexies, k) bis e k) ter, z) octies e z) nonies.

«c bis) A falta de remisión á Comisión Nacional do Mercado de Valores polas entidades enumeradas no artigo 84.1.a) e b) no prazo establecido nas normas ou outorgado por esta, de cantos documentos, datos ou informacións deban remitírselle en virtude do disposto na lei, nas súas normas de desenvolvemento ou do dereito da Unión Europea, ou que a Comisión Nacional do Mercado de Valores requira no exercicio das súas funcións, cando pola relevancia da información ou da demora en que se incorrese se dificultase gravemente a apreciación sobre a súa situación ou actividade, así como a remisión de información incompleta ou con datos inexactos ou non veraces, cando nestes supostos a incorrección sexa relevante.

c) ter) O incumprimento polas entidades enumeradas no artigo 84.1.a) e b) das obrigacións relacionadas, en cada caso, coa autorización, aprobación ou non oposición aos seus estatutos, regulamentos ou con calquera outra materia sometida ao réxime anterior, prevista nesta lei, nas súas normas de desenvolvemento ou do dereito da Unión Europea.

c) quáter) O incumprimento polas entidades enumeradas no artigo 84.1.a) e b) das exixencias de estrutura de capital ou nivel de recursos propios que lles sexan de aplicación, segundo o previsto nesta lei, nas súas normas de desenvolvemento ou do dereito da Unión Europea, o incumprimento das obrigacións nas cales deban conceder acceso a elas, segundo o previsto nesta lei, nas súas normas de desenvolvemento ou do dereito da Unión Europea, así como o incumprimento das excepcións ou limitacións que sobre os seus prezos, tarifas ou comisións aplicables lles impoña a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

e) sexies) O pagamento ou distribución a titulares de instrumentos que computen como recursos propios na empresa de servizos de investimento cando con isto se incumpra o artigo 70 quinquies.6 ou os artigos 28, 51 ou 63 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

k) bis) Asumir unha exposición que exceda os límites establecidos no artigo 395 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

k) ter) Asumir unha exposición ao risco de crédito nunha posición de titulización que non satisfaga as condicións establecidas no artigo 405 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

l) A falta de procedementos, políticas ou medidas a que se refire o artigo 70 ter; o incumprimento non meramente ocasional ou illado das obrigacións de goberno corporativo e requisitos de organización previstos no citado artigo 70 ter ou das obrigacións en materia de remuneracións derivadas do artigo 70 ter.dous; e a falta de realización do plan xeral de viabilidade previsto no artigo 70 ter.2.g).

l bis) A falta de remisión polas empresas de servizos de investimento á Comisión Nacional do Mercado de Valores de cantos datos ou documentos deban remitirlle de acordo con esta lei e as súas normas de desenvolvemento, co Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou que a Comisión Nacional do Mercado de Valores requira no exercicio das súas funcións, ou a súa remisión con datos inexactos, non veraces ou enganosos, cando con isto se dificulte a apreciación da solvencia da entidade ou do grupo consolidable ou conglomerado financeiro en que se integre.

Para os efectos desta alínea, entenderase, así mesmo, como falta de remisión, a remisión fóra do prazo previsto na norma correspondente ou do prazo concedido ao efectuar, se for o caso, o oportuno requirimento.

En particular, enténdense incluídas nesta alínea, a falta de remisión ou a remisión incompleta ou inexacta:

1.º) Dos datos mencionados no artigo 101 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

2.º) Da información sobre grandes exposicións, incumprindo con isto o número 1 do artigo 394 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

3.º) Da información sobre o cumprimento da obrigaçión de manter recursos propios establecida no artigo 92 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, incumprindo con isto o artigo 99.1 do Regulamento.

4.º) Da información sobre requisitos de liquidez establecidos, así como o incumprimento dos números 1 e 2 do artigo 415 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

5.º) A información sobre a ratio de apancamento, incumprindo con isto o número 1 do artigo 430 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.

x) O incumprimento polas empresas de servizos de investimento, por outras entidades financeiras, ou polos fedatarios públicos, das obrigaçións, limitacións ou prohibicións que derivan do disposto no artigo 36 ou das disposicións ou regras ditadas de acordo co previsto nos artigos 43 e 44, sen prexuízo do disposto no artigo 107 quáter.

z) sexies) A falta de remisión polas axencias de cualificación crediticia á Comisión Nacional do Mercado de Valores, de cantos datos ou documentos deban proporcionárselle de acordo con esta lei e o Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, ou esta lles requira no exercicio das funcións que lle sexan asignadas en réxime de delegación ou de cooperación con outras autoridades competentes, así como a remisión de información á Comisión Nacional do Mercado de Valores con datos inexactos cando con isto se dificulte a apreciación da organización ou funcionamento da entidade ou da forma de exercicio das súas actividades.

z) septies) A ausencia dun departamento ou servizo de apoio ao cliente.

z) octies) A falta de constitución do comité de nomeamentos previsto no artigo 70 ter.un ou do comité de remuneracións nos termos previstos no artigo 70 ter.dous.

z) nonies) Non publicar a información exixida incumprindo con isto os números 1, 2 e 3 do artigo 431 ou o artigo 451.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, así como a publicación desa información de forma incompleta ou inexacta.»

Corenta e tres. Dáse unha nova redacción ás letras e), g) bis e t) do artigo 100, e introdúcese unha nova letra z) septies.

«e) O incumprimento por aqueles que non sexan empresas de servizos de investimento, nin entidades financeiras nin fedatarios públicos, das obrigaçións, limitacións ou prohibicións que derivan do disposto no artigo 36 ou das disposicións ou regras ditadas de acordo co previsto nos artigos 43 e 44, sen prexuízo do disposto no artigo 107 quáter.

g) bis) O incumprimento da obrigaçión de facer pública a información a que se refire o artigo 70 bis e o artigo 70 bis.un, así como a publicación desa información con omisións ou datos falsos, enganosos ou non veraces.

t) A inobservancia ocasional ou illada polos que presten servizos de investimento das obrigaçións de goberno corporativo e requisitos de organización previstas no artigo 70 ter, así como das obrigaçións en materia de remuneracións

previstas no 70 ter.dous ou a inobservancia ocasional ou illada polos que presten servizos de investimento das obrigacións, regras e limitacións previstas nos artigos 70 quáter, 79, 79 bis, 79 ter, 79 quinquies e 79 sexies.

z) septies) O incumprimento meramente ocasional ou illado da obrigación de manter actualizado o plan xeral de viabilidade a que se refire o artigo 70 ter.2 g).»

Corenta e catro. O artigo 102 queda redactado como segue:

«Artigo 102. *Sancións por infraccións moi graves.*

1. Pola comisión de infraccións moi graves imponse ao infractor unha ou máis das seguintes sancións:

a) Multa por importe de até a maior das seguintes cantidades: o quíntuplo do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; o 5 por cento dos recursos propios da entidade infractora, o 5 por cento dos fondos totais, propios ou alleos, utilizados na infracción, ou 600.000 euros.

No caso de empresas de servizos de investimento que incumpran as normas contidas no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou que cometan as infraccións moi graves a que se refire o artigo 98.3 bis, parágrafo segundo, a multa que se impoña será por importe de até a maior das seguintes cantidades: o quíntuplo do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; o 10 por cento do volume de negocios neto anual total, incluídos os ingresos brutos procedentes de xuros por percibir e ingresos asimilados, os rendementos de accións e outros valores de renda fixa ou variable, e as comisións ou corretaxes por cobrar, de conformidade co artigo 316 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, que realizase a empresa no exercicio anterior, os recursos propios da entidade infractora, o 5 por cento dos fondos totais, propios ou alleos, utilizados na infracción, ou 10.000.000 euros.

Se a empresa a que se refire este número é unha filial, os ingresos brutos pertinentes serán os ingresos brutos resultantes das contas consolidadas da empresa matriz de que dependa no exercicio anterior.

b) Suspensión ou limitación do tipo ou volume das operacións ou actividades que poida realizar o infractor nos mercados de valores durante un prazo non superior a cinco anos.

c) Suspensión da condición de membro do mercado secundario oficial ou do sistema multilateral de negociación correspondente por un prazo non superior a cinco anos.

d) Exclusión da negociación dun instrumento financeiro nun mercado secundario ou nun sistema multilateral de negociación.

e) Revogación da autorización cando se trate de empresas de servizos de investimento, entidades xestoras do mercado de débeda pública ou doutras entidades inscritas nos rexistros da Comisión Nacional do Mercado de Valores. Se se trata de empresas de servizos de investimento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea, esta sanción de revogación entenderase substituída pola prohibición de que inicie novas operacións no territorio español.

f) Suspensión no exercicio do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade financeira por prazo non superior a cinco anos.

g) Separación do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade financeira, con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección na mesma entidade por un prazo non superior a cinco anos.

h) Separación do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor en calquera entidade financeira, con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera outra entidade das previstas no artigo 84.1 e 84.2 b), c) bis e d) por prazo non superior a dez anos.

Cando se trate da infracción prevista no número o) do artigo 99, imponse, en todo caso, a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo, sen que a multa poida ser inferior a 30.000 euros e, ademais unha das sancións previstas nas alíneas b), c) ou e) deste artigo, segundo proceda pola condición do infractor.

Así mesmo, cando se trate do incumprimento da reserva de actividade prevista no artigo 99.q), imponse ao infractor a sanción recollida na alínea a) deste artigo, entendendo neste caso por beneficio bruto os ingresos obtidos polo infractor no desenvolvemento da actividade reservada, sen que a multa poida ser inferior a 600.000 euros.

No caso de que unha empresa de servizos de investimento adquira unha participación a pesar da oposición da Comisión Nacional do Mercado de Valores, con independencia de calquera outra sanción que poida imporse, disporase ben a suspensión do exercicio dos correspondentes dereitos de votos ben a nulidade dos votos emitidos ou a posibilidade de anulalos.

Cando se trate de infraccións cometidas polas persoas a que se refire o artigo 85.8, as sancións serán impostas de acordo co establecido no artigo 98, sen prexuízo da capacidade doutras autoridades competentes da Unión Europea para imporen sancións de acordo co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.

2. As sancións por infraccións moi graves serán publicadas no “Boletín Oficial del Estado” unha vez que sexan firmes en vía administrativa.»

Corenta e cinco. O artigo 103 queda redactado como segue:

«Artigo 103.

1. Pola comisión de infraccións graves imponse ao infractor unha ou máis das seguintes sancións:

a) Multa por importe de até a maior das seguintes cifras: o dobre do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; o 2 por cento dos recursos propios da entidade infractora, o 2 por cento dos fondos totais, propios ou alleos, utilizados na infracción, ou 300.000 euros.

No caso de empresas de servizos de investimento que incumpran as normas contidas no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou que cometan as infraccións graves a que se refire o artigo 98.3 bis, parágrafo segundo, a multa que se imporá será polo importe de até a maior das seguintes cifras: o dobre do beneficio bruto obtido como consecuencia dos actos ou omisións en que consista a infracción; o 5 por cento do volume de negocios neto anual total, incluídos os ingresos brutos procedentes de xuros por percibir e ingresos asimilados, os rendementos de accións e outros valores de renda fixa ou variable e as comisións ou corretaxes por cobrar, de conformidade co artigo 316 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, que realizase a empresa no exercicio anterior; o 2 por cento dos fondos totais, propios ou alleos, utilizados na infracción, ou 5.000.000 euros.

Se a empresa a que se refire esta alínea é unha filial dunha empresa matriz, os ingresos brutos pertinentes serán os ingresos brutos resultantes das contas consolidadas da empresa matriz no exercicio anterior.

b) Suspensión ou limitación do tipo ou volume das operacións ou actividades que poida realizar o infractor nos mercados de valores durante un prazo non superior a un ano.

c) Suspensión da condición de membro do mercado secundario oficial ou do sistema multilateral de negociación correspondente por prazo non superior a un ano.

d) Suspensión por prazo non superior a un ano no exercicio do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor nunha entidade financeira.

Cando se trate da infracción prevista no artigo 100 x), en relación co incumprimento das obrigacións establecidas no artigo 81, imporase en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo e, ademais, unha das sancións previstas nas alíneas b) ou c) do mesmo precepto, sen que a multa que, se for o caso, se impoña, poida ser inferior a 12.000 euros.

A comisión da infracción prevista no artigo 100 g) bis levará, en todo caso, unida a cancelación da inscrición do representante ou apoderado nos rexistros da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

No caso de que unha empresa de servizos de investimento adquira unha participación significativa a pesar da oposición da Comisión Nacional do Mercado de Valores, con independencia de calquera outra sanción que poida imporse, disporase ben a suspensión do exercicio dos correspondentes dereitos de voto ben a nulidade dos votos emitidos ou a posibilidade de anulalos.

2. As sancións por infraccións graves serán publicadas no “Boletín Oficial del Estado”, unha vez que sexan firmes na vía administrativa.»

Corenta e seis. O artigo 105 queda redactado como segue:

«Artigo 105.

1. Ademais da sanción que corresponda impor ao infractor pola comisión de infraccións moi graves, cando a infractora sexa unha persoa xurídica poderá imporse unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección nela, sexan responsables da infracción:

a) Multa polo importe de até 400.000 euros.

No caso de empresas de servizos de investimento que incumpran as normas contidas no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou que cometan as infraccións moi graves a que se refire o artigo 98.3 bis, parágrafo segundo, a multa que se imporá será por importe de até 5.000.000 euros.

b) Suspensión no exercicio do cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor na entidade por prazo non superior a tres anos.

c) Separación do cargo con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección na mesma entidade por un prazo non superior a cinco anos.

d) Separación do cargo con inhabilitación para exercer cargos de administración ou dirección en calquera entidade das previstas no artigo 84.1 ou nunha entidade de crédito por prazo non superior a dez anos.

e) Amoestación pública no «Boletín Oficial del Estado» da identidade do infractor e a natureza da infracción ou amoestación privada.

Cando se trate da infracción prevista no artigo 99 o), imporase en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior, sen que a multa poida ser inferior a 30.000 euros.

2. En todo caso, as sancións impostas de acordo co disposto no número 1 serán publicadas no “Boletín Oficial del Estado”, unha vez que sexan firmes na vía administrativa.»

Corenta e sete. O artigo 106 queda redactado como segue:

«Artigo 106.

1. Ademais da sanción que corresponda impor ao infractor pola comisión de infraccións graves, cando a infractora sexa unha persoa xurídica poderá imporse unha ou máis das seguintes sancións aos que, exercendo cargos de administración ou dirección nela, sexan responsables da infracción:

a) Multa por importe de até 250.000 euros.

No caso de empresas de servizos de investimento que incumpran as normas contidas no Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño, ou que cometan as infraccións graves a que se refire o artigo 98.3 bis, parágrafo segundo, a multa que se impondrá será por importe de até 2.500.000 euros.

b) Suspensión no exercicio de todo cargo de administración ou dirección que ocupe o infractor na entidade por prazo non superior a un ano.

c) Amoestación pública no «Boletín Oficial del Estado» da identidade do infractor e a natureza da infracción ou amoestación privada.

Cando se trate da infracción prevista na alínea x) do artigo 100, en relación co incumprimento das obrigacións establecidas no artigo 81, imponse en todo caso a sanción recollida na alínea a) anterior deste artigo, sen que a multa poida ser inferior a 12.000 euros.

2. En todo caso, as sancións impostas de acordo co disposto no número 1 serán publicadas no «Boletín Oficial del Estado», unha vez que sexan firmes na vía administrativa.»

Corenta e oito. O número 1 do artigo 106 ter queda redactado como segue:

«Artigo 106 ter. *Criterios determinantes das sancións.*

1. As sancións aplicables en cada caso pola comisión de infraccións moi graves, graves ou leves determinaránse conforme os criterios recollidos no artigo 131.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e os seguintes:

a) A natureza e entidade da infracción.

b) O grao de responsabilidade da persoa física ou xurídica responsable da infracción.

c) A solidez financeira da persoa física ou xurídica responsable da infracción reflectida, entre outros elementos obxectivos, no volume de negocios total da persoa xurídica responsable ou nos ingresos anuais da persoa física.

d) A gravidade e persistencia temporal do perigo ocasionado ou do prexuízo causado.

e) As perdas causadas a terceiros pola infracción.

f) As ganancias obtidas, se for o caso, como consecuencia dos actos ou omisións constitutivos da infracción.

g) As consecuencias desfavorables dos feitos para o sistema financeiro ou a economía nacional.

h) A circunstancia de ter procedido á reparación da infracción por propia iniciativa.

i) A reparación dos danos ou perdas causados.

j) A colaboración coa Comisión Nacional do Mercado de Valores, sempre que a persoa física ou xurídica fornecese elementos ou datos relevantes para o esclarecemento dos feitos investigados.

k) No caso de insuficiencia de recursos propios, as dificultades obxectivas que poidan ter concorrido para alcanzar ou manter o nivel legalmente exixido.

l) A conduta anterior da entidade en relación coas normas de ordenación e disciplina que a afecten, atendendo ás sancións firmes que lle tiveren sido impostas, durante os últimos cinco anos.»

Corenta e nove. Dáse unha nova redacción ao primeiro parágrafo do artigo 107, co seguinte teor literal:

«Será de aplicación ás entidades enumeradas no artigo 84.1.a), b), c), d), e) e f) o disposto para as entidades de crédito no artigo 106 e no capítulo V do título III da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito. A

competencia para acordar as medidas de intervención ou substitución corresponderá á Comisión Nacional do Mercado de Valores.»

Cincenta. O artigo 107 ter queda redactado como segue:

«Artigo 107 ter. *Información e notificación de infraccións e sancións administrativas.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores facilitará cada ano á Autoridade Europea de Valores e Mercados información agregada relativa ás infraccións cometidas por incumprimento das obrigacións desta lei, así como das sancións impostas.

No caso de que se divulgase publicamente unha medida administrativa ou unha sanción, a Comisión Nacional do Mercado de Valores notificará simultaneamente ese feito á Autoridade Europea de Valores e Mercados.

Así mesmo, con suxeición aos requisitos de segredo profesional, a Comisión Nacional do Mercado de Valores notificará á Autoridade Bancaria Europea todas as sancións administrativas impostas ás empresas de servizos de investimento que teñan a consideración de entidade para efectos da definición contida no número 3 do artigo 4.1 do Regulamento (UE) n.º 575/2013, do 26 de xuño.»

Cincenta e un. Engádese un novo artigo 107 quáter que queda redactado como segue:

«1. Quedan suxeitas ao réxime de supervisión, inspección e sanción a cargo da Comisión Nacional do Mercado de Valores previsto nesta lei as persoas físicas e xurídicas que realicen operacións sometidas ao Regulamento (UE) n.º 236/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de marzo de 2012, sobre as vendas en curto e determinados aspectos das permutas de cobertura por falta de pagamento.

Igualmente, quedan suxeitas ao réxime de supervisión, inspección e sanción a cargo da Comisión Nacional do Mercado de Valores previsto nesta lei as persoas físicas e xurídicas que realicen operacións sometidas ao Regulamento (UE) n.º 648/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores disporá das facultades contidas no artigo 85 desta lei que sexan necesarias para cumprir coas funcións e tarefas que lle sexan asignadas en réxime de delegación ou de cooperación con outras autoridades competentes.

2. Sen prexuízo dos tipos infractores xa previstos nos artigos 99 a 101, as persoas a que se refire o número 1, así como os que exerzan cargos de administración ou dirección nas persoas xurídicas alí mencionadas, que infrinxan normas de ordenación ou disciplina incluídas nos mencionados regulamentos da Unión Europea incorrerán en responsabilidade administrativa sancionable e seralles de aplicación o réxime sancionador previsto neste capítulo coas particularidades previstas neste artigo.

3. Constitúen infracción moi grave os seguintes incumprimentos do Regulamento (UE) n.º 236/2012, do 14 de marzo:

a) O incumprimento das obrigacións contidas nos artigos 5 a 8 do regulamento sen respectar o especificado no seu artigo 9, en caso de que o atraso na comunicación sexa significativo ou de que existise un requirimento por parte da Comisión Nacional do Mercado de Valores, e o incumprimento do deber de conservación de información contida no citado artigo 9.

b) O incumprimento do deber de comunicación a que se refiren os números 9 e 10 do artigo 17 do regulamento, cando a demora na comunicación ou o número e volume de operacións sexan significativos; así como o incumprimento do deber de comunicación contida no número 11 do artigo 17, cando se producise un atraso na

comunicación ou existise requirimento por parte da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

c) A realización de vendas en curto cando non se cumpran as condicións descritas no artigo 12 do regulamento e concorra, ao menos, unha das seguintes circunstancias:

- 1.º) a realización da venda en curto non sexa meramente ocasional ou illada,
- 2.º) a realización teña un impacto importante nos prezos da acción,
- 3.º) a operación teña importancia relativa respecto do volume negociado no valor na sesión no mercado multilateral de ordes,
- 4.º) exista alta volatilidade no mercado ou no valor en particular,
- 5.º) a operación aumente o risco potencial de fallo ou atraso na liquidación.

d) A realización de operacións con permutas de cobertura por falta de pagamento soberano cando non estean permitidas polo artigo 14 do mesmo regulamento, nun volume significativo.

e) O incumprimento das obrigacións contidas nos artigos 13, 15, 18 e 19 do regulamento.

f) A realización de operacións que fosen prohibidas ou limitadas pola Comisión Nacional do Mercado de Valores, en virtude dos artigos 20, 21 e 23 do regulamento.

4. Constitúen infracción grave os seguintes incumprimentos do Regulamento (UE) n.º 236/2012, do 14 de marzo:

a) O incumprimento das obrigacións de comunicación e publicación contidas no artigo 9 do Regulamento, e as contidas no artigo 17 do regulamento, cando non constitúan infraccións moi graves.

b) As condutas descritas nas letras a), b), c) e d) do número anterior, cando non constitúan infraccións moi graves.

5. Sen prexuízo dos tipos infractores xa previstos no artigo 99 desta lei, constitúen infracción moi grave os seguintes incumprimentos do Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo:

a) O incumprimento, cando se poña con isto en risco a solvencia ou viabilidade da persoa infractora ou o seu grupo, das obrigacións contidas nos artigos 11.1, 11.2, 11.3 e 11.4 e nos títulos IV e V do regulamento.

b) O incumprimento das obrigacións contidas nos artigos 4 e 10 do regulamento, con carácter non meramente ocasional ou illado ou con irregularidades substanciais.

c) O incumprimento de calquera das obrigacións contidas no artigo 9 do regulamento por parte das contrapartes financeiras a que se refire o número 8 do artigo 2 do citado regulamento e das entidades de contrapartida central, con carácter non meramente ocasional ou illado ou con irregularidades substanciais.

6. Sen prexuízo dos tipos infractores xa previstos no artigo 100 desta lei, constitúen infracción grave os seguintes incumprimentos do Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo:

a) O incumprimento das obrigacións a que se refiren as letras a), b) e c) do número 5 anterior, cando non constitúan infracción moi grave.

b) O incumprimento con carácter non meramente ocasional ou illado ou con irregularidades substanciais de calquera das obrigacións contidas no artigo 9 do regulamento polas contrapartes non financeiras a que se refire o número 9 do artigo 2 do citado regulamento.

7. Constitúen infraccións leves en relación co Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo, a falta de remisión en prazo á Comisión Nacional do Mercado de

Valores de cantos documentos, datos ou informacións deban remitírselle no exercicio das funcións que lle sexan asignadas en réxime de delegación ou de cooperación con outras autoridades competentes, así como faltar ao deber de colaboración ante actuacións de supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores, incluíndo a falta de comparecencia ante unha citación para a toma da declaración, cando estas condutas non constitúan infracción grave ou moi grave de acordo co previsto nos números anteriores.

Así mesmo, terán a consideración de infraccións leves o incumprimento das obrigacións derivadas do Regulamento (UE) n.º 236/2012, do 14 de marzo, e do Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo, que non constitúan infracción grave ou moi grave conforme o disposto nos números anteriores.

8. A Comisión Nacional do Mercado de Valores deberá solicitar informe previo ao Banco de España ou á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, segundo corresponda, para a adopción de calquera das seguintes decisións en relación coas contrapartes sometidas á súa respectiva supervisión prudencial:

a) As decisións relativas á existencia de procedementos de xestión do risco e á suficiencia do capital das contrapartes financeiras para os efectos do previsto nos números 3 e 4 do artigo 11 do Regulamento (UE) n.º 648/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo.

b) A aplicación das exencións ás operacións intragrupo a que se refire o artigo 4.2 e os números 5 e seguintes do artigo 11 do citado regulamento.

As decisións que poida adoptar a Comisión Nacional do Mercado de Valores ás cales se refire a alínea a) anterior deberán basearse, en todo caso, no informe que emita a autoridade responsable da supervisión prudencial da correspondente entidade.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá requirir ao Banco de España e á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións canta información resulte necesaria para o exercicio das competencias de supervisión, inspección e sanción relativas á aplicación do Regulamento (UE) n.º 648/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo.

9. As infraccións previstas neste artigo serán sancionadas de conformidade co réxime sancionador previsto nesta lei.

10. As multas e multas coercitivas adoptadas pola Autoridade Europea de Valores e Mercados en virtude dos artigos 65 e 66 do Regulamento (UE) n.º 648/2012, do 4 de xullo, serán sometidas a unha análise de autenticidade pola Comisión Nacional do Mercado de Valores e posteriormente serán executadas.»

Cincuenta e dous. Engádesse a disposición transitoria décimo cuarta, que queda redactada do seguinte modo:

«Disposición transitoria décimo cuarta. *Plan xeral de viabilidade.*

O plan xeral de viabilidade previsto na letra g) do artigo 70 ter.2 resultará exixible ás entidades despois de transcorridos seis meses desde que se complete o desenvolvemento regulamentario en que se especificará o seu contido.»

Cincuenta e tres. Modifícase o terceiro parágrafo do número 1 da disposición adicional décimo sétima, que queda redactado da seguinte forma:

«Corresponderá á Comisión Nacional do Mercado de Valores autorizar os estatutos por que se rexan esas entidades adquirentes e as súas modificacións, coas excepcións que se establezan regulamentariamente, así como autorizar o nomeamento dos membros do seu consello de administración e dos seus directores xerais, os cales deberán reunir os requisitos da letra f) do artigo 67.2 da presente lei. Se as entidades adquirentes non tiveren o seu domicilio social en España e os

seus estatutos e modificacións e os requisitos dos membros do consello de administración e directores xerais fosen verificados pola autoridade competente doutro Estado membro da Unión Europea ou pola autoridade supervisora dun Estado non membro da Unión Europea cuxo réxime de organización e funcionamento sexa similar ao da Comisión Nacional do Mercado de Valores, corresponderá a esta última comprobar tales verificacións.»

Cincuenta e catro. Modifícase a disposición derradeira cuarta como segue:

«Disposición derradeira cuarta.

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores é a autoridade competente en España para efectos do previsto no Regulamento (UE) n.º 236/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de marzo de 2012, sobre as vendas en curto e determinados aspectos das permutas de cobertura por falta de pagamento.

2. A Comisión Nacional do Mercado de Valores será tamén a autoridade competente en España para efectos do previsto no Regulamento (UE) n.º 648/2012, do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo de 2012, relativo aos derivados extrabolsistas, as entidades de contrapartida central e os rexistros de operacións. Esta comisión levará a cabo a supervisión inspección e sanción das actividades das entidades de contrapartida central, as contrapartes financeiras e as contrapartes non financeiras.

O Banco de España e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións porán inmediatamente en coñecemento da Comisión Nacional do Mercado de Valores calquera incumprimento efectivo, ou a existencia de indicios fundados do previsible incumprimento, das obrigacións establecidas nos artigos 11.3 e 11.4 do Regulamento (UE) n.º 648/2012 do Parlamento Europeo e do Consello, do 4 de xullo.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 13/1989, do 26 de maio, de cooperativas de crédito.*

O número 4 do artigo 7 da Lei 13/1989, do 26 de maio, de cooperativas de crédito, queda modificado do seguinte modo:

«4. As achegas serán reembolsadas aos socios nas condicións que se sinalen regulamentariamente e sempre que o autorice o consello reitor. En todo caso, non poderá aprobarse o reembolso cando ocasione unha cobertura insuficiente do capital social obrigatorio, reservas e coeficiente de solvencia.

As achegas non poderán presentar entre si privilexio ningún na súa prelación en caso de concurso ou liquidación da cooperativa.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 1/1994, do 11 de marzo, sobre réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca.*

A alínea e) do número 1 do artigo 59 da Lei 1/1994, do 11 de marzo, sobre réxime xurídico das sociedades de garantía recíproca, queda modificada como segue:

«e) Por redución do capital social desembolsado ou dos recursos propios computables por baixo das cifras mínimas exixidas na presente lei.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.*

A alínea g) do artigo 8 da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, queda modificada como segue:

«g) A entidade de contrapartida central BME Clearing S.A.U., e o sistema de compensación e liquidación de valores e instrumentos financeiros derivados xestionados por MFAO, Sociedad Rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, S.A., autorizados polo ministro de Economía e Competitividade de conformidade co previsto na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.»

Disposición derradeira quinta. *Modificación da Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica.*

O primeiro parágrafo do artigo décimo noveno.2 da Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica, queda redactado como segue:

«2. As entidades a que se refire o número anterior ofrecerán aos que soliciten préstamos hipotecarios a tipo de xuro variable ao menos un instrumento, produto ou sistema de cobertura do risco de incremento do tipo de xuro, sempre que este resulte adecuado para o cliente, de conformidade co establecido no artigo 79 bis da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.»

Disposición derradeira sexta. *Modificación do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro.*

O texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro, queda modificado como segue:

Un. Dáse nova redacción á alínea a) do artigo 20.3, que queda redactada do seguinte modo:

«a) Considérase que un grupo de entidades financeiras constitúe un grupo consolidable de entidades aseguradoras, determinándose regulamentariamente os tipos de entidades integradas naquel, cando se dea algunha das circunstancias seguintes:

- 1.ª Que unha entidade aseguradora controle as demais entidades.
- 2.ª Que a entidade dominante sexa unha entidade cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades aseguradoras.
- 3.ª Que unha empresa cuxa actividade principal consista en ter participacións en entidades financeiras, unha sociedade financeira mixta de carteira, unha persoa física, un grupo de persoas que actúen sistematicamente en concerto ou unha entidade non consolidable conforme esta lei controlen varias entidades financeiras, sendo ao menos unha delas unha entidade aseguradora, e sempre que as entidades aseguradoras sexan as de maior dimensión relativa entre as entidades financeiras, de conformidade cos criterios que estableza para o efecto o ministro de Economía e Competitividade.

Cando se dea calquera das dúas últimas circunstancias, corresponderá á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións designar a persoa ou entidade obrigada a formular e aprobar as contas anuais e o informe de xestión consolidados e a proceder ao seu depósito, correspondendo á obrigada o nomeamento dos auditores de contas. Para efectos da citada designación, as entidades aseguradoras integrantes do grupo deberán comunicar a súa existencia á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, con indicación do domicilio e a razón social da entidade que exerce o control, ou o seu nome, se é unha persoa física.

Cando a entidade dominante do grupo consolidable de entidades aseguradoras sexa unha sociedade financeira mixta de carteira sometida a esta lei e á cal sexan aplicables normas de supervisión equivalentes ás contidas no artigo 4.1 da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro, e na súa normativa de desenvolvemento,

a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, logo de consulta coas demais autoridades responsables da supervisión das filiais da sociedade financeira mixta de carteira, poderá decidir que se apliquen á dita sociedade unicamente as disposicións da Lei 5/2005, do 22 de abril, e a súa normativa de desenvolvemento ou as disposicións reguladoras do sector financeiro máis importante desa sociedade financeira mixta de carteira.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións deberá informar a Autoridade Europea de Seguros e Pensións de Xubilación da decisión adoptada en virtude do parágrafo anterior.»

Dous. Engádesse un novo número 6 ao artigo 71 nos seguintes termos:

«6. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá elaborar guías técnicas, dirixidas ás entidades sometidas á súa supervisión, en que se indiquen os criterios, prácticas ou procedementos que considera adecuados para o cumprimento da normativa de supervisión. Estas guías, que deberán facerse públicas, poderán incluír os criterios que a propia Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións seguirá no exercicio das súas actividades de supervisión.

Para tal fin, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá facer súas, e transmitir como tales, así como desenvolver, complementar ou adaptar as directrices que, dirixidas aos suxeitos sometidos á súa supervisión, aproben os organismos ou comités internacionais activos na regulación ou supervisión de seguros ou plans de pensións.»

Disposición derradeira sétima. *Modificación da Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro.*

A Lei 5/2005, do 22 de abril, de supervisión dos conglomerados financeiros e pola que se modifican outras leis do sector financeiro queda modificada como segue:

Un. Os parágrafos sexto e sétimo da exposición de motivos quedan redactados do seguinte modo:

«A lei responde, por tanto, ao obxectivo fundamental de establecer un réxime prudencial específico aplicable aos conglomerados financeiros. Existe, non obstante, un obxectivo secundario: avanzar cara a unha maior coherencia entre as distintas lexislacións sectoriais, aplicables aos grupos «homoxéneos», e entre estas e a propia dos conglomerados financeiros. Esta normativa sectorial, á cal o texto da lei fai continuas referencias, será a contida, para as entidades de crédito, na Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito; para o mercado de valores, na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores; para o sector de seguros, no texto refundido da lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto lexislativo 6/2004, do 29 de outubro; para as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, na Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo; e para as sociedades xestoras de entidades de capital risco na Lei 25/2005, do 24 de novembro, reguladora das entidades de capital risco e as súas sociedades xestoras. A elas debe engadirse o texto refundido da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro.

O capítulo I dedícase ao primeiro dos obxectivos destacados: o deseño dun novo sistema de supervisión a que se deberán suxeitar as entidades de crédito, as empresas de servizos de investimento e as entidades aseguradoras e reaseguradoras, así como as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, as sociedades xestoras de entidades de capital risco e as entidades

xestoras de fondos de pensións (ás cales tanto a Directiva 2011/89/UE, do 16 de novembro, como a lei se refiren xenericamente como «entidades reguladas») integradas nun conglomerado financeiro. Así, primeiramente preséntase unha definición de conglomerado financeiro, a partir da xa clásica definición de grupo que ofrece o artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo. A seguir, enuméranse os elementos vertebradores desa supervisión: solvencia, políticas de adecuación de capital, concentración de riscos, operacións intragrupo e procedementos de xestión de riscos e mecanismos de control interno.»

Dous. Os números 2, 3 e 5 e o primeiro parágrafo do número 6 do artigo 2 quedan redactados como segue:

«2. Para os efectos desta lei, observarase a definición de grupo de sociedades establecida no artigo 42 do Código de comercio.

Así mesmo, entenderase por participación todo dereito sobre o capital doutras sociedades que, creando con estas unha vinculación duradeira, estea destinado a contribuír á actividade da sociedade e, en todo caso, a tenza, de maneira directa ou indirecta, de ao menos o 20 por cento do capital ou dos dereitos de voto.

No grupo integraranse todas as entidades que manteñan entre si os vínculos sinalados nos dous parágrafos anteriores, calquera que for a súa nacionalidade, domicilio ou natureza xurídica, e con independencia do país onde desenvolvan as súas actividades.

3. Para os efectos do disposto nesta lei, serán entidades reguladas as entidades de crédito, as empresas de servizos de investimento, as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, as sociedades xestoras de entidades de capital risco, as entidades xestoras de fondos de pensións e as entidades aseguradoras e reaseguradoras.

As entidades reguladas comprenderán:

a) As españolas inscritas nos rexistros especiais a cargo do Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

b) As autorizadas noutros Estados membros da Unión Europea.

c) Os organismos ou empresas, tanto públicos como privados, que fosen autorizados en terceiros Estados, cando desenvolvan actividades reservadas ás entidades de crédito, empresas de servizos de investimento, entidades aseguradoras e reaseguradoras, sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, sociedades xestoras de entidades de capital risco e entidades xestoras de fondos de pensións.»

«5. Entenderase que as actividades nun sector financeiro son significativas se resulta ser superior ao 10 por cento a media do cociente entre o balance total dese sector e o balance total das entidades do sector financeiro do grupo e o cociente entre os requisitos de solvencia do dito sector e os requisitos totais de solvencia das entidades do sector financeiro do grupo.

O requisito previsto no número 1.c) considerarase igualmente satisfeito se o balance total do sector financeiro de menor dimensión do grupo é superior a 6.000 millóns de euros. Regulamentariamente determinaranse os supostos en que, de superarse unicamente o limiar previsto neste parágrafo ou o previsto no parágrafo anterior sen superarse simultaneamente o outro, o grupo poderá non ser considerado conglomerado financeiro ou non serlle aplicadas as disposicións recollidas no artigo 4.1.c), d) e e).

Para os efectos desta lei, o sector financeiro de menor dimensión dun grupo será o sector coa media máis baixa e o sector financeiro máis importante será o sector coa media máis alta. Para calcular o sector financeiro de menor dimensión e o máis importante, os sectores bancario e de servizos de investimento consideraranse conxuntamente e as sociedades xestoras de institucións de

investimento colectivo e as sociedades xestoras de entidades de capital risco engadiranse ao sector a que pertencen dentro do grupo. Se estas últimas non pertencen exclusivamente a un sector dentro do grupo, engadiranse ao sector financeiro de menor tamaño.

6. Nos casos e de acordo cos requisitos que se determinen regulamentariamente, o balance total poderá ser substituído ou complementado nos cocientes previstos nos números 4 e 5 por un ou varios dos seguintes parámetros:

- a) A estrutura de ingresos.
- b) As actividades fóra de balance.
- c) Total de activos xestionados.»

Tres. As alíneas b) e d) do artigo 3.2 quedan redactadas como segue:

«b) As sociedades financeiras mixtas de carteira con domicilio social en España que sexan sociedade dominante de conglomerados financeiros sinalados na alínea a) anterior.

d) As entidades reguladas de conglomerados financeiros aos cales se apliquen os supostos de exención recollidos no segundo parágrafo do artigo 2.5, nos termos previstos no artigo 4.3 desta lei.»

Catro. Os números 2 e 3 do artigo 4 quedan redactados como segue:

«2. Cando a entidade dominante do conglomerado financeiro sexa unha sociedade financeira mixta de carteira á cal sexan aplicables normas sectoriais equivalentes ás contidas no número anterior e na súa normativa de desenvolvemento, o coordinador, logo de consulta coas demais autoridades competentes relevantes, poderá decidir que se apliquen á dita sociedade unicamente as disposicións desta lei e a súa normativa de desenvolvemento ou as disposicións reguladoras do sector financeiro máis importante do conglomerado financeiro.

O supervisor en base consolidada deberá informar o Comité Mixto das Autoridades Europeas de Supervisión da decisión adoptada en virtude deste número.

3. Regulamentariamente poderán estenderse todas ou algunhas das obrigacións establecidas no número 1.a a aqueles grupos que cumpran todos os requisitos establecidos nos artigos 2 e 3 aínda que se lles apliquen os supostos de exención recollidos no segundo parágrafo do artigo 2.5.

Aos grupos que queden sometidos ás citadas obrigacións seranlles igualmente de aplicación os artigos 5, 6 e 7, coas especificacións que se determinen regulamentariamente.»

Cinco. O número 3 do artigo 5 queda redactado como segue:

«3. As funcións do coordinador en relación coa supervisión adicional das entidades reguladas dun conglomerado financeiro son as seguintes:

a) A coordinación da recompilación e a difusión da información pertinente ou esencial, incluída a difusión da información que resulte relevante para o labor de supervisión dunha autoridade competente conforme as normas sectoriais.

b) A supervisión xeral e a avaliación da situación financeira dun conglomerado financeiro.

c) A avaliación do cumprimento das obrigacións establecidas no artigo anterior e as súas normas de desenvolvemento.

d) A avaliación da estrutura, organización e sistemas de control interno do conglomerado financeiro.

e) A planificación e coordinación das actividades de supervisión cando resulte necesario para os obxectivos da supervisión adicional e, en todo caso, en situacións graves.

f) A identificación da estrutura xurídica e da estrutura de gobernanza e organizativa.

g) A realización de probas de resistencia periódicas a nivel de conglomerados financeiros.

h) O resto das funcións que se lle atribúan por esta lei e as súas disposicións de desenvolvemento.»

Seis. Modifícase o último parágrafo do número 2 e engádese un novo número 5 bis no artigo 6:

«Sen prexuízo dos requisitos de confidencialidade e da lexislación da Unión Europea, tamén deberán celebrar os referidos acordos cando, sendo autoridades competentes, sexan requiridas para isto polas autoridades doutros Estados membros ou de terceiros Estados que desempeñen as funcións descritas no primeiro parágrafo deste número.

Os acordos de coordinación referidos neste número reflectiranse por separado nas disposicións consignadas por escrito a que se refiren o artigo 66 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito, e o artigo 91 septies da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.»

«5 bis. As funcións establecidas no artigo 5 e a cooperación requirida en cumprimento deste artigo e do artigo 5 realizaranse a través de colexios de supervisores establecidos de conformidade co disposto no artigo 64 da Lei 10/2014, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito, e no artigo 91 septies da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores. En tales casos, as disposicións do colexio en materia de conglomerados deberán reflectirse por separado do resto de disposicións.

Así mesmo, sen prexuízo dos requisitos de confidencialidade e da lexislación da Unión Europea, a adecuada coordinación e cooperación coas autoridades de supervisión de terceiros Estados realizarase tamén a través dos ditos colexios.

O coordinador, cando actúe como presidente dalgún destes colexios, decidirá cales outras autoridades competentes participarán na actividade do colexio para efectos da aplicación desta lei e a súa normativa de desenvolvemento. Así mesmo, se for o caso, velará por establecer unha coordinación e cooperación adecuadas coas autoridades competentes de terceiros países.

Non obstante o anterior, en ausencia de colexios sectoriais de supervisores, o coordinador da supervisión dun conglomerado financeiro creará un colexio para levar a cabo as tarefas e a cooperación mencionadas no primeiro parágrafo deste número, nos termos que regulamentariamente se establezan.»

Disposición derradeira oitava. *Modificación do texto refundido da Lei de auditoría de contas aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2011, do 1 de xullo.*

O texto refundido da Lei de auditoría de contas aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2011, do 1 de xullo, queda modificado como segue:

Un. Engádense os números 4 a 7 ao artigo 29:

«4. As informacións ou datos que o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas obtivese no exercicio das súas funcións de supervisión pública e control da actividade de auditoría de contas previstas nesta lei terán carácter confidencial e non poderán ser divulgados ou facilitados a ningunha persoa ou autoridade.

Sen prexuízo do disposto neste artigo e dos supostos previstos polo dereito penal, ningunha información confidencial que poidan recibir no exercicio das súas funcións poderá ser divulgada a persoa ou autoridade ningunha.

5. Todas as persoas que desempeñen ou desempeñasen unha actividade para o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas e tivesen coñecemento de datos de carácter confidencial están obrigadas a gardar segredo. O incumprimento desta obrigaón determinará as responsabilidades penais e as demais previstas polas leis. Estas persoas non poderán prestar declaración nin testemuño, nin publicar, comunicar, exhibir datos ou documentos confidenciais, nin sequera despois de teren cesado no servizo, salvo expreso permiso outorgado polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas. Se este permiso non for concedido, a persoa afectada manterá o deber de segredo e quedará exenta da responsabilidade que disto emane.

6. Exceptúanse da obrigaón do segredo regulado no presente artigo:

a) Cando o interesado consinta expresamente a difusión, publicación ou comunicación dos datos.

b) A publicación de datos agregados con fins estatísticos, ou as comunicacións en forma sumaria ou agregada de maneira que os auditores de contas e sociedades de auditoría non poidan ser identificadas, de acordo coa disposición adicional quinta.

c) As informacións requiridas polas autoridades xudiciais competentes ou polo Ministerio Fiscal nun proceso penal ou nun xuízo civil.

d) As informacións que, no marco dos recursos administrativos ou xurisdicionais interpostos sobre resolucións administrativas ditadas no exercicio da competencia sancionadora a que se refire o artigo 30, sexan requiridas polas autoridades administrativas ou xudiciais competentes.

e) A información que o Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas publique de acordo co disposto nos artigos 7 e 38.

f) Os resultados das actuacións de control de calidade efectuados de forma individualizada aos auditores de contas e sociedades de auditoría.

7. Non obstante o disposto nos números 4 a 6 deste artigo, as informacións confidenciais poderán ser subministradas polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas ás seguintes persoas e entidades para facilitar o cumprimento das súas respectivas funcións, as cales estarán, pola súa vez, obrigadas a gardar o deber de segredo regulado neste artigo:

a) Os que resulten designados por resolución xudicial.

b) Os que estean autorizados por lei.

c) O Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, así como os órganos autonómicos con competencias de ordenación e supervisión das entidades aseguradoras.

d) As autoridades responsables da loita contra o branqueo de capitais e o financiamento do terrorismo, así como as comunicacións que de modo excepcional poidan realizarse en virtude do disposto na sección 3.ª do capítulo I do título III da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

e) As autoridades competentes dos Estados membros da Unión Europea e de terceiros países nos termos a que se refiren, respectivamente, os artigos 42 e 43.»

Dous. Engádesse un parágrafo despois da alínea c) da disposición derradeira primeira co seguinte teor literal:

«Salvo que razóns significativas e xustificadas o impidan, esta comunicación farase extensiva de forma simultánea ao órgano de dirección da entidade. En todo caso, entenderase que non é posible tal comunicación cando o citado órgano de

dirección estivese ou poida estar ou ter estado involucrado nos feitos que motivan a citada comunicación.»

Disposición derradeira novena. *Modificación do Real decreto lei 16/2011, do 14 de outubro, polo que se crea o Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito.*

O artigo 7 do Real decreto lei 16/2011, do 14 de outubro, polo que se crea o Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito, queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 7. Comisión xestora.

1. O fondo será rexido e administrado por unha comisión xestora integrada por once membros, un representante do Ministerio de Economía e Competitividade, un do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, catro designados polo Banco de España e cinco polas asociacións representativas das entidades de crédito adheridas, nos termos previstos regulamentariamente.

2. O representante do Ministerio de Economía e Competitividade será o secretario xeral do Tesouro e Política Financeira, que exercerá a Vicepresidencia da Comisión Xestora e substituirá o presidente nas súas funcións en caso de vacante, ausencia ou enfermidade.

O representante do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas será o interventor xeral do Estado.

Os representantes do Banco de España serán designados pola súa comisión executiva. Un deles será o subgobernador, que exercerá a presidencia da comisión.

Os representantes das entidades adheridas serán designados tres polas asociacións representativas de bancos, un polas de caixas de aforros e un polas de cooperativas de crédito, nos termos que se prevexan regulamentariamente.

As persoas designadas polas entidades adheridas serán persoas de recoñecida honorabilidade comercial e profesional e posuirán coñecementos e experiencia adecuados para o exercicio das súas funcións. Na determinación das citadas condicións atenderase aos criterios establecidos no artigo 2 do Real decreto 1245/1995, do 14 de xullo, sobre creación de bancos, actividade transfronteiriza e outras cuestións relativas ao réxime xurídico das entidades de crédito.

Os titulares dos respectivos departamentos ministeriais nomearán un representante suplente do Ministerio de Economía e Competitividade e un do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas. Así mesmo, polo mesmo procedemento previsto anteriormente nomearanse dous suplentes polo Banco de España e un por cada un dos designados polas entidades adheridas, que substituirán os titulares en caso de vacante, ausencia ou enfermidade. No caso dos representantes das entidades, tamén deberán ser substituídos por indicación do presidente da comisión xestora do Fondo cando a comisión xestora vaia tratar cuestións que afecten directamente unha entidade ou grupo de entidades con que estean vinculados como administrador, directivo, contrato laboral, civil ou mercantil ou calquera outra relación que poida menoscabar a obxectividade das súas decisións, determinando a súa abstención.

3. A duración do mandato dos membros da comisión xestora será de catro anos renovables.

4. Os representantes das entidades de crédito adheridas ao fondo cesarán no seu cargo polas causas seguintes:

- a) Expiración do termo do seu mandato.
- b) Renuncia.
- c) Separación acordada pola comisión xestora por incumprimento grave das súas obrigacións, incapacidade permanente para o exercicio da súa función ou falta sobrevida de honorabilidade.

5. Para a validez das reunións da comisión xestora será necesaria a asistencia da metade dos seus membros. Os seus acordos adoptaranse por maioría dos seus membros.

Non obstante, requirirase maioría de dous terzos para acordar a realización daquelas derramas que establezan a obrigación de efectuar pagamentos adicionais ás achegas anuais ordinarias ou que adianten o pagamento destas últimas, así como para as medidas establecidas no marco dos plans de resolución a que se fai referencia no artigo 11.

6. A comisión xestora establecerá as súas propias normas de funcionamento para o debido exercicio das súas funcións.

7. A pertenza á comisión xestora non dará dereito a ningún tipo de compensación económica.»

Disposición derradeira décima. *Modificación da Lei 26/2013, do 27 de decembro, de caixas de aforros e fundacións bancarias.*

A Lei 26/2013, do 27 de decembro, de caixas de aforros e fundacións bancarias, queda modificada como segue:

Un. Modifícanse os parágrafos doce e seguintes da parte III da exposición de motivos, que queda redactada nos seguintes termos:

«Dentro do réxime de control, régulase o protectorado das fundacións bancarias, que corresponderá ao Estado ou ás comunidades autónomas atendendo ao seu ámbito de actuación principal e á participación que teña na entidade de crédito.

Respecto do ámbito de actuación, a peculiaridade deste tipo de fundacións é que, segundo o artigo 32.2, a súa actividade principal queda definida tanto pola atención e desenvolvemento da obra social como pola adecuada xestión da súa participación nunha entidade de crédito. Sendo o segundo dos criterios innovador e específico das fundacións bancarias con respecto ás fundacións ordinarias, convén aclarar na lei, para evitar calquera dúbida interpretativa, cando se considerará que o ámbito de actuación excede o dunha comunidade autónoma. Sendo a actividade definitoria das entidades bancarias a captación de fondos reembolsables do público, parece que o criterio máis natural é o da distribución territorial dos depósitos, evitándose ao mesmo tempo que calquera exceso respecto do ámbito dunha comunidade autónoma, por pequeno que for, poida conducir a que o protectorado se considere de ámbito estatal. Considérase que o criterio do 40 por cento dos depósitos fóra da comunidade autónoma determina claramente un ámbito de actuación principal supraautonómico.

Canto ao criterio correspondente á obra social, ao non ser innovador en senso estrito respecto de criterios que xa viñan aplicándose con carácter xeral en materia de fundacións, non parece necesario facer para as fundacións bancarias ningunha precisión adicional. Ademais, segundo establece o artigo 45, o Ministerio de Economía e Competitividade –caso de ser o competente para exercer o protectorado– deberá pedir necesariamente nesta materia o informe das comunidades autónomas en que as fundacións exerzan a súa obra social.

En todo caso, excedendo o seu ámbito de actuación principal o dunha comunidade autónoma, será necesario, para que o Estado exerza o protectorado, que a participación da fundación bancaria na entidade de crédito sexa, ao menos, un 10 por cento ou, sendo inferior a esta porcentaxe, sexa o primeiro accionista dela.

Por outro lado, e para efectos de garantir a estabilidade no exercicio das funcións de protectorado, evitando que por modificacións puntuais das condicións descritas no artigo 45 se altere a competencia, prevese que esta se manterá salvo que teña lugar unha modificación substancial daquelas.

Adicionalmente, e para os supostos en que o protectorado sexa asumido polo Ministerio de Economía e Competitividade, regúlense determinadas especialidades respecto ás funcións previstas polo artigo 35.1 da Lei 50/2002, do 26 de decembro, de fundacións.

Finalmente, a lei inclúe unha serie de disposicións entre as cales destacan o establecemento dun réxime especial en caso de ampliación de capital en entidades bancarias participadas por fundacións bancarias, así como para a distribución de dividendos. No que se refire, en particular, ás ampliacións da participación das fundacións bancarias con control dunha entidade de crédito, a disposición adicional oitava impide o exercicio dos dereitos políticos das accións subscritas nas ampliacións de capital da entidade de crédito. Non obstante, garántese ao mesmo tempo que aquelas fundacións que adquiran accións nunha ampliación poidan exercer os dereitos políticos necesarios para non diluírse alén do indispensable para que a súa participación quede por baixo do 50 por cento ou da posición de control da entidade.

A disposición transitoria primeira prevé, pola súa parte, a transformación das caixas de aforros de exercicio indirecto en fundacións bancarias no prazo dun ano desde a entrada en vigor da lei, e a disposición transitoria segunda prevé o réxime transitorio para a incompatibilidade prevista no parágrafo segundo do artigo 40.3.

Nas disposicións derradeiras especifícase cales artigos teñen carácter básico, realízanse as habilitacións normativas precisas para desenvolver a lei e modifícase a normativa tributaria, co obxecto de estender o tratamento fiscal das caixas de aforros ás futuras fundacións bancarias.»

Dous. O número 1.g) do artigo 26 queda redactado do seguinte modo:

«g) Requirit ao presidente a convocatoria da asemblea xeral con carácter extraordinario, no suposto previsto na alínea c).»

Tres. O artigo 45 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Corresponderá ao protectorado velar pola legalidade da constitución e funcionamento das fundacións bancarias, sen prexuízo das funcións que corresponden ao Banco de España.

2. No suposto de fundacións bancarias cuxo ámbito de actuación principal exceda o dunha comunidade autónoma, o protectorado será exercido polo Ministerio de Economía e Competitividade sempre que individualmente teñan unha participación directa ou indirecta na entidade ou entidades de crédito de, ao menos, un 10 por cento do capital ou dos dereitos de voto ou, tendo unha porcentaxe inferior, a fundación bancaria sexa a súa maior accionista. En caso contrario, o protectorado será exercido pola correspondente comunidade autónoma.

En todo caso, en relación co disposto no artigo 32.2, entenderase que o ámbito de actuación principal da fundación bancaria excede unha comunidade autónoma cando o 40 por cento da actividade das entidades de crédito en que participe directa ou indirectamente, considerando a distribución territorial dos depósitos dos seus clientes, se realice fóra da comunidade autónoma en que a fundación ten a súa sede.

3. A competencia para exercer o protectorado manterase mentres non teña lugar unha modificación substancial das circunstancias previstas neste artigo, entendéndose por tal a alteración, durante un período de nove meses consecutivos ou alternos dentro dun mesmo exercicio económico, do ámbito principal de actuación da fundación bancaria.

A adscrición ao novo protectorado producirase no exercicio económico seguinte a aquel en que tivese lugar a modificación substancial das circunstancias.

4. Cando o Ministerio de Economía e Competitividade asuma o protectorado das fundacións bancarias, exercerá as funcións previstas no artigo 35.1 da Lei 50/2002, do 26 de decembro, de fundacións, coas seguintes especialidades:

a) Para o exercicio das funcións de verificación previstas na alínea f) que estean relacionadas coa aplicación e distribución de fondos que a fundación bancaria poida destinar á súa obra social, pedirá informe previo e vinculante da comunidade autónoma competente en función do ámbito territorial da verificación. Este informe substituirá o informe pericial previsto no citado artigo 35.1.f).

b) Cando exerza provisoriamente as funcións do órgano de goberno da fundación bancaria nos termos previstos na alínea g), pedirá informe previo das comunidades autónomas en que a fundación desenvolva a súa obra social.

c) Cando, conforme o previsto na alínea h), deba designar novos padroeiros, procurará que estean representadas as comunidades autónomas en que a fundación bancaria desenvolva a súa obra social.»

Catro. O segundo número da disposición adicional primeira queda redactado como segue:

«2. As fundacións que á entrada en vigor desta lei manteñan unha participación nunha entidade de crédito que alcance os niveis previstos no artigo 32 só se transformarán en fundacións bancarias no caso de que incrementen a súa participación na entidade de crédito e no prazo de seis meses computados desde a data en que se produza este incremento, ou cando teñan a súa orixe nunha caixa de aforros, no prazo de nove meses desde a entrada en vigor desta lei.»

Cinco. O número 3 da disposición transitoria primeira queda redactado da seguinte maneira:

«3. As caixas de aforros que iniciasen o proceso de transformación en fundación de carácter especial sen estaren incursas en causa legal para isto continuarán o procedemento e transformaranse en fundación bancaria ou fundación ordinaria, segundo corresponda, sen que o procedemento poida estenderse alén de seis meses desde a entrada en vigor desta lei. En caso de superarse ese prazo sen que se completase a transformación, resultará de aplicación o previsto no número seguinte.»

Seis. A alínea c) da disposición transitoria segunda queda redactada como segue:

«c) A compatibilidade de cada membro manterase como máximo até o 30 de xuño de 2016.»

Sete. A disposición derradeira cuarta queda redactada do seguinte modo:

«Disposición derradeira cuarta. *Modificación da Lei 50/2002, do 26 de decembro, de fundacións.*»

Introdúcese unha nova disposición adicional oitava na Lei 50/2002, do 26 de decembro, de fundacións, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional oitava. *Fundacións bancarias.*

As fundacións bancarias rexeranse polo disposto na Lei 26/2013, do 27 de decembro, de caixas de aforros e fundacións bancarias.»

Disposición derradeira décimo primeira. *Título competencial.*

1. Esta lei dítase ao abeiro do disposto nas regras 11.ª e 13.ª do artigo 149.1 da Constitución española, que atribúen ao Estado a competencia sobre bases da ordenación do crédito, banca e seguros e coordinación da planificación xeral da actividade económica, respectivamente.

2. Non obstante, as disposicións adicionais terceira e décima, a disposición transitoria décimo terceira e a disposición derradeira primeira desta lei dítanse, ademais,

ao abeiro da regra 6.ª do artigo 149.1 da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre lexislación mercantil. Así mesmo, a disposición adicional primeira e a disposición transitoria segunda dítanse de conformidade co previsto no artigo 149.1.14.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre facenda xeral e débeda do Estado.

3. O disposto nos números anteriores enténdese sen prexuízo das competencias que as comunidades autónomas teñen atribuídas en materia de supervisión de entidades de crédito e dentro do marco fixado polo dereito da Unión Europea.

Disposición derradeira décimo segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpóranse parcialmente ao dereito español a Directiva 2013/36/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e á supervisión prudencial das entidades de crédito e das empresas de investimento, pola que se modifica a Directiva 2002/87/CE e se derrogan as directivas 2006/48/CE e 2006/49/CE e a Directiva 2011/89/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de novembro de 2011, pola que se modifican as directivas 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE e 2009/138/CE no relativo á supervisión adicional das entidades financeiras que formen parte dun conglomerado financeiro.

Disposición derradeira décimo terceira. *Desenvolvemento regulamentario.*

1. O Goberno poderá ditar as normas regulamentarias necesarias para o desenvolvemento do disposto nesta lei.

2. Habilítase o ministro de Economía e Competitividade para ditar as disposicións necesarias para modificar o anexo desta lei de conformidade co que ao respecto se determine no dereito da Unión Europea.

3. Sen prexuízo do previsto nesta lei, o Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderán facer uso, de conformidade cos seus respectivos ámbitos de competencia, das opcións que se atribúen ás autoridades competentes nacionais no Regulamento (UE) n.º 575/2013 do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de xuño de 2013, sobre os requisitos prudenciais das entidades de crédito e as empresas de investimento, e polo que se modifica o Regulamento (UE) n.º 648/2012.

Disposición derradeira décimo cuarta. *Entrada en vigor.*

1. Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. Sen prexuízo do anterior, as disposicións seguintes serán exixibles a partir das datas que se sinalan a seguir e as entidades deben dar cumprimento a todos os requirimentos legais ou estatutarios necesarios para cumprir nas datas indicadas:

a) A partir do 31 de outubro de 2014:

1.º) As disposicións contidas nos artigos 26, números 1 a 4, 29.4, 34.1.d), g) e i) e 38. 2 e 3 desta lei e no artigo 70 ter. tres.4 introducido na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, por esta lei.

2.º) As disposicións contidas nos artigos 67 bis e 70 ter.7.e) introducidos na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, por esta lei, así como o artigo 34.1.d), g) e i) desta lei, na súa aplicación ás empresas de servizos de investimento, en virtude do establecido no artigo 70 ter. dous.5 introducido, así mesmo, na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, por esta lei.

b) As disposicións contidas nos artigos 31 e 36 desta lei e nos artigos 70 ter. un e 70 ter. dous.6 introducidos na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, por esta lei, a partir do 31 de outubro de 2014, excepto para aquelas entidades que con anterioridade á entrada en vigor desta lei xa estiveren obrigadas, de acordo coa normativa

anterior, a constituír un comité de nomeamentos, un comité de remuneracións ou un comité conxunto de nomeamentos e remuneracións.

Por tanto, mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 26 de xuño de 2014.

FELIPE R.

A presidenta do Goberno en funcións,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANEXO

Lista de actividades obxecto de recoñecemento mutuo

1. Recepción de depósitos ou doutros fondos reembolsables.
2. Préstamos, incluídos, en particular, o crédito ao consumo, os contratos de crédito relativos a bens inmoables, a factorización con ou sen recurso e o financiamento de transaccións comerciais (incluído o *forfaiting*).
3. Arrendamento financeiro.
4. Servizos de pagamento, tal como se definen no artigo 1 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento.
5. Emisión e xestión doutros medios de pagamento, tales como cartóns de crédito, cheques de viaxe ou cheques bancarios, cando a dita actividade non estea recollida no punto 4.
6. Concesión de garantías e subscripción de compromisos.
7. Transaccións por conta propia ou por conta de clientes que teñan por obxecto calquera dos seguintes instrumentos:
 - a) Instrumentos do mercado monetario (cheques, efectos, certificados de depósito, etcétera).
 - b) Divisas.
 - c) Futuros financeiros e opcións.
 - d) Instrumentos sobre divisas ou sobre tipos de xuro.
 - e) Valores negociables.
8. Participación nas emisións de valores e prestación dos servizos correspondentes.
9. Asesoramento a empresas en materia de estrutura do capital, de estratexia empresarial e de cuestións afíns, así como asesoramento e servizos no ámbito das fusións e das adquisicións de empresas.
 10. Intermediación nos mercados interbancarios.
 11. Xestión ou asesoramento na xestión de patrimonios.
 12. Custodia e administración de valores negociables.
 13. Informes comerciais.
 14. Aluguer de caixas fortes.
 15. Emisión de diñeiro electrónico.

Cando os servizos e actividades previstos no artigo 63 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, se refiran a instrumentos financeiros previstos no artigo 2 da citada lei serán obxecto de recoñecemento mutuo de conformidade con esta lei.